

ВІДНІЖК
Д

Особові фонди і колекції Державного архіву Чернівецької області

ДЕРЖАВНА АРХІВНА СЛУЖБА УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ АРХІВ ЧЕРНІВЕЦЬКОЇ ОБЛАСТІ

Архівні зібрання України

Спеціальні довідники

Державний архів Чернівецької області

Довідник

**Особові фонди і колекції
Державного архіву
Чернівецької області**

ЧЕРНІВЦІ
2017

УДК 930.253(477.85)(036)

Державний архів Чернівецької області: Довідник «Особові фонди і колекції Державного архіву Чернівецької області».– Чернівці, 2017.– 156 с.

Видання присвячено 100-річчю від дня створення системи архівних установ України та 110-річчю створення Державного архіву Чернівецької області.

У довіднику містяться дані про склад і зміст документів особових архівних фондів та колекцій документів, що зберігаються в Державному архіві Чернівецької області, а також короткі біографічні відомості про фондоутворювачів.

У довіднику репрезентовано загальні відомості про особові архівні фонди діячів науки, освіти, культури, краєзнавців та інших визначних осіб Буковини.

Довідник розрахований на науковців, викладачів, аспірантів, студентів вищих навчальних закладів, краєзнавців.

Головна редакційна колегія серії «Архівні зібрання України»:
*Тетяна Баранова (голова), Юлія Прилепішева (секретар),
Ольга Бажан, Владислав Верстюк, Іван Кісіль, Юрій Легун,
Наталія Маковська, Ольга Музичук, Георгій Папакін, Руслан Пиріг,
Діана Пельц, Валерій Смолій, Наталія Христова, Микола Щербак.*

Відповідальний редактор:
Світлана Вихлюк

Автори-упорядники:
*Галина Ринжук (відповідальний);
Андрій Авдєєв*

Рецензент:
Семен Абрамович

*Рекомендовано до друку Науково-видавничою радою Укрдержархіву.
Протокол № 3 від 17 жовтня 2013.*

ISBN 978-966-8225-60-4

© Державна архівна служба України, 2017

© Державний архів Чернівецької області, 2017

ЗМІСТ

ВСТУП	5
1. ОСОБОВІ ФОНДИ	10
Амбросій Параска Юхимівна	10
Андрієвич Маргарита (Крамар Харитина Андріанівна)	12
Білоус Пантелеймон Петрович	18
Бін Соломон Хаймович	21
Бін Натан Соломонович	21
Ботушанська Домка Сидорівна	23
Вікенгаузер Франц Адольф	25
Герцюк Тарас Пахомович	27
Грекул Денис Порфірович	30
Григоращук Василь Петрович	33
Івасюк Михайло Григорович	38
Карп'юк Євген Тодорович	41
Кац Бернард Шулімович	43
Козаковський Георгій (Юрій) Станіславович	46
Козачук Іван Федорович	49
Кравець Володимир Павлович	53
Кривий Шулім Абрамович	58
Вернон Кресс (Демант Петер Зигмундович)	61
Куліковський Василь Іванович	65
Кутень Іван Омелянович	66
Ленчинський Віктор Петрович	70
Ловля Дмитро Сергійович	74
Мельничук Святослав Васильович	76
Ністор Іон Янку	79
Пилюгін Григорій Тимофійович	81
Приходцев Василь Іванович	83
Продан Траян	85
Побережник Семен Якович	86
Радзиховський Борис Леонідович	90
Сандуляк Леонтій Іванович	92
Сіді Таль (Біркенталь Сореле Львівна)	95
Скурлатов Дометій Пилипович	98
Сокирко Володимир Костянтинович	100
Тілло Марія Семенівна	102
Тимощук Борис Онисимович	103

Фатов Микола Миколайович	106
Фішлер Леопольд Якович	108
Циглауер фон Блюменталь Фердинанд	110
Шевчукевич Опанас Євгенович	111
Янушевич Ганна Яківна	114
Міхневич Петро Герасимович	114

2. КОЛЕКЦІЇ ДОКУМЕНТІВ118

Колекція документів, зібраних Чернівецьким окружним архівом (1418-1939).	118
Колекція документів сім'ї Флондор (1776-1913).	119
Колекція спогадів учасників Великої Жовтневої соціалістичної революції, громадянської війни, революційного руху на Буковині (1918-1940) і Великої Вітчизняної війни (1956-1975).	120
Колекція документів про Хотинське повстання 1919 р. зібрана Чернівецьким обласним державним архівом (1917-1974).	121
Колекція документів військово-наукового товариства при Чернівецькому Будинку офіцерів Радянської Армії (1957-1986).	125
Колекція документів клубу інтернаціональної дружби „Глобус” Чернівецького професійно-технічного училища трикотажників (1960-1981).	127
Колекція спогадів в'язнів фашистських гетто та таборів, зібрана асоціацією колишніх в'язнів товариства єврейської культури ім. Е. Штейнбарга і Державним архівом Чернівецької області (1989-1993).	128
Колекція листів, літературних творів, фотографій українських письменників вихідців з Буковини (1914-2001).	131
Колекція спогадів учасників революційних подій на Північній Буковині (1874-1940); боїв за звільнення Чернівецької області від німецько-фашистських загарбників; партизан Великої Вітчизняної війни (1941-1944) та учасників соціалістичного будівництва області (1969-1988).	133

СПИСОК НАЗВ ТА НОМЕРІВ ОСОБОВИХ АРХІВНИХ ФОНДІВ І КОЛЕКЦІЙ136

1. Особові фонди	136
2. Колекції документів	140
Список умовних скорочень	141
Іменний покажчик	142
Географічний покажчик	151

ВСТУП

Пропонований Довідник «Особові фонди і колекції Державного архіву Чернівецької області» – перше повне видання зібраної інформації про особові фонди та колекції документів, які надійшли на зберігання до архіву за період 1907–2012 рр. Даний довідник розкриває зміст 40 особових архівних фондів та 9 колекцій.

Джерельна база створювалась шляхом прийому на державне зберігання архівних документів від видатних діячів-уродженців Чернівецької області та тих, чий життєвий і творчий шлях пов'язаний з Буковинським краєм або від спадкоємців їх архівів.

Перші писемні згадки про Буковину містяться у документах архіву, які представлені колекцією грамот молдавських воєвод про визнання прав власності та встановлення межових кордонів маєтків Буковини, призначення бояр на державну службу, розгляд конфліктів між поміщиками, право на збір податків з населення (1418-1799).

Особливий внесок у збирання та збереження стародавніх актів зробили: колекціонер Христофор Мікулі (XIX ст.), історик Теодор Балан (XX ст.), священник села Мамаївці Євзебій Прокопович, житель м. Чернівці Костянтин Берарю. Вони купували документи у приватних осіб, знімали копії з документів у архівах Відня, Львова, Ясс. Грамоти написані на пергаменті та папері старослов'янською, старомолдавською, німецькою та українською мовами. Зразки геральдики постають у гербі дворянської родини Амирович (кінець XVII ст.).

Фахові дослідження історії Буковини були розпочаті австрійськими вченими у другій половині XIX ст. Зокрема, відомий австрійський історик, Франц Адольф Вікенгаузер (1809-1891), збирав і вивчав документальні матеріали: акти, грамоти та історичні відомості періоду входження Буковини до складу Молдови. Історик, професор Чернівецького університету, Фердинанд Циглауер фон Блюменталь (1829-1906) збирав матеріали з історії населених пунктів, поміщицьких землеволодінь, боярських родин, православного релігійного фонду та монастирів Буковини.

В наукових працях румунського історика Ністора Іона Янку досліджується історія Румунії і Буковини XIV–XX ст. У літературних, політичних та історичних статтях викладача, співробітника редакції газети „Буковина” Продана Трояна висвітлюється громадське життя Буковини в 30-40 рр. XX ст. Дослідження румунських науковців викладені у документах їх особових фондів.

Про національно-визвольну боротьбу українського народу в першій половині XX ст. іде мова у колекціях документів про Хотинське повстання 1919 р., спогадах учасників революційного руху на Буковині в період перебування Північної Буковини у складі Румунії (1918-1940), статтях,

літературних творах, виступах Каца Бернарда Шулімовича – колишнього секретаря Буковинського підпільного комітету Компартії Румунії; Біна Соломона Хаймовича – учасника Великої Жовтневої соціалістичної революції і революційного руху на Буковині 1919-1940 рр.; Біна Натана Соломоновича – учасника комуністичного революційного руху на Буковині 1930-1940 рр.; Кривого Шуліма Абрамовича – учасника революційного підпілля на Буковині; Грекула Дениса Порфировича – учасника комуністичного підпілля на Буковині і партизанського руху на Україні в роки Великої Вітчизняної війни; Білоуса Пантелеймона Петровича – учасника революційного підпілля на Буковині 1929-1940 рр. Учасник визвольного руху ОУН УПА, Мельничук Святослав Васильович, надав на державне зберігання в ДАЧО документи, які свідчать про визвольну боротьбу українського народу від німецьких фашистів та польських екстремістів (1944-1945), про діяльність національно-патріотичних сил Буковини в 1992-2000 рр.

Бойові подвиги в роки Великої Вітчизняної війни відображені в особових фондах Героїв Радянського Союзу – Козачука Івана Федоровича та Приходцева Василя Івановича, а також Побережника Семена Яковича – учасника громадянської війни в Іспанії, радянського розвідника в тилу ворога періоду Другої світової війни; Скурлатова Дометія Пилиповича – полковника у відставці, учасника Великої Вітчизняної війни, колишнього директора Державного архіву Чернівецької області та в колекції документів військово-наукового товариства при Чернівецькому Будинку офіцерів Радянської Армії. Особливу цінність має колекція спогадів в'язнів гетто та таборів зібраних асоціацією Чернівецького товариства єврейської культури ім. Є.Штейнбарга та Державним архівом Чернівецької області, до якої увійшли спогади про фашистський терор та Голокост на території України під час Другої світової війни. Метою створення даної колекції є збереження пам'яті про жахливі події в роки нацистської окупації 1941-1944 рр. та жертв Голокосту.

Плеяда талановитих науковців, які працювали у Чернівецькій області, внесла свій вагомий внесок у розвиток вітчизняної науки. Радзиховський Борис Леонідович – заслужений діяч науки України, доктор медичних наук, професор Чернівецького медичного інституту, видатний вчений та винахідник у галузі офтальмології. Отримав 7 авторських свідоцтв на винаходи устаткування і приладів, значну кількість яких прийнято до серійного виробництва та застосування в сучасній медицині. Кравець Володимир Павлович – доктор хімічних наук, професор Чернівецького державного університету. Створив наукову базу, яка стала основою для виникнення та успішного розвитку деяких галузей хімічної промисловості в краї. Фатов Микола Миколайович – доктор філологічних наук, професор Чернівецького державного університету проводив глибокі дослідження історії літератури, автор більше 300 наукових робіт. Пилюгін Григорій

Тимофійович – доктор хімічних наук, професор Чернівецького державного університету, автор понад 30 праць про дослідження в галузі ціанінових барвників. Ловля Дмитро Сергійович – кандидат медичних наук, ректор Чернівецького медичного інституту 1945-1951 рр. Фішлер Леопольд Якович – кандидат юридичних наук, автор наукової роботи „Цивільне право в Салічній правді”. Величезний історичний та археологічний матеріал зберігається у фонді Тимощука Бориса Онисимовича – історика, дослідника, доктора історичних наук, видатного українського археолога.

Літературна і мистецька спадщина Буковини постає у найрізноманітніших мистецьких жанрах. Літературні діячі: Івасюк Михайло Григорович – український письменник, науковець, лауреат літературних премій ім. Дмитра Загули (1992), Сидора Воробкевича (1993), автор багатьох літературних творів, батько відомого українського поета та композитора Володимира Івасюка; Маргарита Андрієвич (Крамар Харитина Андріанівна) – драматург, письменниця, акторка, член спілки письменників України. Майстри поетичного слова: Кутень Іван Омелянович, Амбросій Параска Юхимівна у своїх творах відображали, відроджували та розвивали українські народні традиції. Окрему групу складають документи з колекції листів, літературних творів, фотографій українських письменників, вихідців з Буковини.

Значна когорта майстрів пензля і різця своєю самобутньою і оригінальною творчістю невтомно пропагувала українську культуру. Ботушанська Домка Сидорівна – народна поетеса і художниця, автор художніх портретів Т.Г. Шевченка, Ю. Федьковича, Л. Українки, М. Черемшини, які зберігаються в музеях України. Герцюк Тарас Пахомович – заслужений майстер народної творчості, автор неперевершених творів мистецтва з художньої різьби по дереву, які успішно експонувалися на чисельних виставках. Шевчукевич Опанас Євгенович – буковинський скульптор, лікар, який за своє життя створив кілька тисяч скульптурних робіт.

Цілу епоху в історії українського театру і кіно репрезентують талановиті буковинські актори Чернівецького державного українського музично-драматичного театру ім. О. Кобилянської, народні артисти УРСР: Сіді Таль (Біркенталь Сореле Львівна), Сокирко Володимир Костянтинович, Міхневич Петро Герасимович, Янушевич Ганна Яківна, Козаковський Георгій Станіславович, які, з непересічним відчуттям сценічної правди, створили велику кількість образів в театрі та кіно за творами славетної землячки – письменниці О. Кобилянської, драматургів вітчизняної та зарубіжної класики. Чернівецький державний український музично-драматичний театр ім. О. Кобилянської, творчими зусиллями своїх митців, сприяв і сприяє піднесенню культури буковинського краю.

Видатні краяни, які своєю державною, громадською та політичною діяльністю сприяли історичному розвитку Буковини: Григорошук Василь

Петрович – Герой Соціалістичної Праці; Куліковський Василь Іванович – лауреат Державної премії, громадський діяч, ветеран праці; Карбулицький Іларіон Іванович – вчитель, громадський діяч; Карп'юк Євген Тодорович – ветеран революційного руху на Буковині, громадський діяч, ветеран праці, почесний громадянин м. Чернівців; Ленчинський Віктор Петрович – голова виконавчого комітету Чернівецької обласної Ради народних депутатів; Сандуляк Леонтій Іванович – народний депутат СРСР, професор, завідувач кафедри зоології і фізіології Чернівецького державного університету.

Довідник складається з двох розділів. До першого розділу внесено особові фонди, які розміщені за алфавітною ознакою (за прізвищами). До другого розділу віднесено колекції документів.

Основним елементом довідника є анотації фондів. Обсяг анотації залежить від кількості одиниць зберігання та змісту документів у фондах. Анотації фондів мають описовий характер у формі короткого архівного огляду і складаються з назви фонду, біографічної довідки, з довідкових даних про фонд, з документів службової, творчої, наукової, педагогічної та громадської діяльності, біографічних документів, документів інших осіб, фотодокументів, колекційних матеріалів. Матеріали в окремих рубриках та підрубриках анотацій розміщено за хронологічним принципом. При складанні анотацій використовувались: науково-довідковий апарат до фондів, історичні довідки та передмови, довідкова література про фондоутворювачів та документи архівних фондів.

Назви установ, у діяльності яких фондоутворювачі брали участь, подано відповідно до їхньої офіційної назви періоду роботи в ній фондоутворювача. Дати документів після 1917 року подано за новим стилем. У разі відсутності дати й неможливості її встановити в дужках указано – без дати (б. д.).

Відомості надаються у формі описової статті. Описова стаття архівних фондів складається з таких частин: назва фонду, біографічна (історична) довідка, дані про фонд, анотація змісту фонду. У структурі описової статті матеріал подано за уніфікованою схемою опису. Структура описової статті включає такі елементи:

1. У назві фонду вказується: прізвище, ім'я, по батькові (для колекції – назва) фондоутворювача, роки життя, зміст його діяльності, що відповідає назві в облікових документах.

2. Біографічна довідка про фондоутворювача із зазначенням року і місця народження (для колекції – створення) містить дані про освітній та фаховий рівень, службову, творчу та громадську діяльність, почесні та високі нагороди і звання за хронологією.

3. Обсяг і крайні дати документів. Ця рубрика містить відомості про номер фонду, кількість одиниць зберігання та хронологічні межі документів.

4. Документи службової, творчої, наукової та громадської діяльності подаються за принципом значущості, у хронологічній послідовності. В дужках вказується рік їх написання. Якщо творча спадщина збереглася у великій кількості матеріалів, вона розподіляється на види документів, у дужках вказується рік її написання.

5. Біографічні дані містять переліки свідоцтв, автобіографій, характеристик, документів на здобуття вчених ступенів, квитків про членство в різних товариствах, радах, посвідчень, грамот, вітальних адрес та листівок, запрошень тощо.

6. Листування поділяється на дві підрубрики: спочатку листи до фондоутворювача (кореспонденти), потім листи самого фондоутворювача (адресати) в хронологічному порядку. Офіційні адресати, кореспонденти – установи, товариства, громадські організації подаються за офіційною назвою, вказаною на бланку листа. Для приватних листів вказуються прізвища та ініціали. Листи розміщуються у хронологічній послідовності із зазначенням дати.

7. Господарчо-майнові документи наводяться за хронологічним принципом.

8. Документи інших осіб. Подаються прізвища, ініціали авторів, види та назви матеріалів, дати їх написання.

9. Фотодокументи. Під час опису фотографій, по можливості, зазначаються прізвища та ініціали зображених осіб, місце та дата подій.

10. Колекційні матеріали. Дається перелік документів, які були зібрані фондоутворювачем за період його життя і діяльності.

11. Література про фондоутворювача. Наводяться літературні матеріали: книги, довідники, статті про життя і діяльність фондоутворювача.

В кінці довідника розташовані: список скорочень, список назв і номерів особових архівних фондів та колекцій, іменний і географічний покажчики.

Довідник проілюстровано фотокопіями документів з Державного архіву Чернівецької області.

Авторський колектив висловлює вдячність всім архівістам, які залучалися до цієї роботи: Кугенко О.І., Максименко С.М., Никирса М.Д., Олар Д.Г., Ковальов І.О. Комп'ютерне форматування тексту зроблено Нагаєвим В.В.

Довідник може використовуватися фахівцями для науково-дослідної роботи та широким колом читачів.

1. ОСОБОВІ ФОНДИ

1. **Амбросій Параска Юхимівна** (22.10.1910 – 01.10.1997), народна поетеса.

*Амбросій П.Ю. –
буковинська народна поетеса*

у вишивальній артілі ім. Ю. Федьковича, а в 1946 р. перейшла у вишивальну артіль «Червоний килим». З 1947 р. неодноразово обиралась депутатом Садгирської районної Ради депутатів трудящих від колгоспників та у 1963 р. обрана депутатом Кіцьманської районної Ради депутатів трудящих. У 1949 р. була призначена завідуючою колгоспною бібліотекою в с. Задубрівці. В 1950 р. вступила у члени ВКП(б). Нагороджена медаллю „За трудову доблесть” і орденом Трудового Червоного Прапора. Автор поетичних збірок «Квітує моя Буковина», «Проліски», «Сонячні вершини». Похована у м. Чернівцях.

3. Ф. № Р-2361, 195 од. зб., 1944-1980.

4. Збірки віршів: „Квітує моя Буковина” (1960), „Проліски” (1976), „Сонячні вершини” (1980).

2. Народилась в с. Задубрівка (нині Садгирського району Чернівецької області) у селянській родині. Внаслідок хвороби на дитячий параліч з 1915 р. – інвалід. В 1922 р. почала вишивати, брала роботу до дому. У 1937 р. написала перший вірш «Проти фашизму», який був надрукований в робітничій газеті „Правда”. Під час румуно-німецької окупації 1941-1944 рр. зазнала переслідувань окупантів. В 1945 р. розпочала трудову діяльність бригадиром

*Амбросій П.Ю.
за творчою роботою*

Довідки: промислової артілі імені Ю. Федьковича про роботу в артілі (1946), Центрального будинку народної творчості Української РСР про участь у республіканському семінарі (1953). Рецензія Є. Нарубіної на збірку віршів П.Ю. Амбросій «Буковинські співанки», яка надрукована в журналі „Радянська жінка” № 1 1959 р.

5. Автобіографія (1962).

Посвідчення про обрання депутатом Кіцманської районної Ради депутатів трудящих Чернівецької області (1963).

Запрошення Садгирського районного виконавчого комітету на сесії районної Ради депутатів трудящих (1948-1951), Райкому КП(б)У на урочисті збори трудящих м. Садгори.

Вітальні адреси: Центральний комітет Спілки демократичних жінок Румунії (1952), редакція газети „Радянська Буковина” (1955), Ю.Мельничук і Топчаренко, Я. Шпоржак, Б. Стипанюк (1955), Товариство об'єднаних українських канадців: М. Вакалюк, М. Михайлюк. (1965).

6. Листи до П.Ю. Амбросій.

Кореспонденти: Спілка радянських письменників України (1946 - 1956), Академія наук, Інститут мовознавства, фольклору та етнографії (1950-1956), Слов'янський комітет СРСР (1952-1956), Українське товариство культурних зв'язків із закордоном (1950), Управління пенсій Міністерства соціального забезпечення (1952-1953, 1955-1956), Центральний інститут травматології і ортопедії (1946), Чернівецький обком КПУ (1946, 1952, 1953), Садгирська районна Рада депутатів трудящих (1948-1953, 1955-1956), Обласна лікувальна комісія (1949), Чернівецький державний історико-краєзнавчий музей (1949-1950), Центральний і обласний будинки народної творчості (1944-1955), Чернівецький обласний комітет радіоінформації (1948-1955). Редакції газет: „Більшовик” (1950, 1952), „Вперед до комунізму” (1953), „Зірка” (1954), „Колгоспне село” (1950-1956), „Літературна газета” (1954, 1955), „Молодь України” (1951), „Правда” (1947, 1948), „Радянська Україна” (1951, 1955), „Радянська Буковина” (1944-1946, 1948-1950, 1952, 1954), „Советская культура” (1955), „Сталинское племя” (1945), „Сталінські кадри” (1955), удмуртської газети „Дась лу” (1957).

Амбросій П.Ю. читає свої вірші сільському активу с. Задубрівка

Редакції журналів: „Барвінок” (1951-1952, 1955-1956), „Жовтень” (1951-1956), „Крестьянка” (1951-1953), „Перець” (1955), „Радянська жінка” (1949-1952, 1956), „Україна” (1951-1952).

Видавництва: „Радянський письменник” (1950-1953, 1956).

Шанувальники творчості П.Ю.Амбросій: Герой СРСР, депутат Верховної Ради УРСР, Козачук І.Ф. (1946), народна поетеса Боднаренко М.С. (1949-1956), народний поет-пісенник Кутень І.О. (1953-1954), білоруська поетеса Отецвет Еда Семенівна (1957), члени товариства Об'єднаних українських канадців: Вакалюк М. (1960-1961), Шимчишин М. (1961), Михайлюк М. (1965), воїни Радянської Армії (1945-1953), учні середньої школи № 19 м. Чернівців (1953-1954), студенти, поети-початківці (1950-1957).

Рідні: мати Амбросій С.Г. (1947), брат Амбросій В.Ю. (1944-1945), Амбросій Я.В. (1956).

Адресати: Хадирєв Г., Вакалюк М. (1960), члени Товариства об'єднаних українських канадців (1960).

8. Лист Товариства об'єднаних українських канадців до Вакалюк М. (1960).

Пам'ятка агітаторові (1946), пам'ятка Садгірської районної газети „Більшовик”.

9. Фотографії (3 шт.): Амбросій П.Ю. з чоловіком, з учнями школи, за друкарською машинкою.

10. Примірники газет: Українське слово (2, 1965- 21 квітня, 7 липня. - м. Вінніпег.- Канада).

11. Історія міст і сіл УРСР: Чернівецька область. – Київ., 1969.- С-43, 60, 273.

1. Андрієвич Маргарита (справжнє прізвище та ім'я: Крамар Харитина Андріанівна) (09.10.1912 – 25.06.1992), акторка, письменниця, драматург, член Спілки письменників України.

2. Народилась в українській селянській родині в с. Мошни (нині Черкаського району Київської області). Батьки померли в роки революції та громадянської війни. З 1918 до 1929 рр. виховувалась в дитячих виховних установах (через помилку до січня 1954 р. була відома як Краммер Маргарита Андрієвна, 1916 р. народження, місце народження – м. Варшава.

Національність – німкеня). З 1929 по 1931 рр. навчалась в Київському ФЗУ водників. З 1933 по 1937 рр. – в Київському театральному інституті ім. Карпенка-Карого, де отримувала іменну стипендію ім. Заньковецької і закінчила його з відзнакою (диплом 1 ступеня). З 1937 по 1940 рр. працювала артисткою в Полтавському театрі ім. М.Гоголя. В серпні 1940 р. Комітетом в справах мистецтв була відряджена до Чернівецького театру, де працювала акторкою до жовтня 1952 р., зігравши 55 ролей в 44 спектаклях. З жовтня 1952 по серпень 1953 рр. працювала в обласному відділі культосвітніх установ облвиконкому на посаді старшого інспектора художньої самодіяльності і кадрів. З серпня по грудень 1953 р. працювала інспектором-методистом в обласному методичному кабінеті культосвітньої роботи. З грудня

*Маргарита Андрієвич
в 1930-х роках*

1953 по грудень 1962 рр., з вересня 1965 по жовтень 1971 рр. та з січня 1973 по червень 1977 р. обіймала посаду завідуючої літературною частиною Чернівецького драмтеатру. В жовтні-грудні 1978 р. була на посаді зав. сектором Чернівецької обласної наукової бібліотеки. Літературною діяльністю почала займатися з 1957 р. З 20 січня 1959 р. був узаконений літературний псевдонім “Андрієвич”, під яким була написана та опублікована більшість творів в газетах: “Літературна Україна”, “Радянська Буковина” та “Молодий буковинець”. Користувалась псевдонімами: Стороженко, Косенко, Котик, Олексійко, Корсунь, Хорошуп, Костюченко, Олексенко. В 1962 р. прийнята в члени Спілки письменників України. Автор збірника оповідань “Крізь лет років” (1987). Нагороджена орденом “Знак Пошани” (1960) та багатьма медалями. Похована в м. Чернівцях.

3. Ф. № Р-2843, 136 од. зб. 1900-1994.

4. “Поки живі сини” (повість, 1971), “Чужий дядечко” (Біля його надгробника) (повість, 1971), “Леся” (драматична повість на 3 дії та 5 картин, 1960), “Леся” (сценарій фільму, 1961), “Забутий портрет” (драматична повість на 3 дії та 10 картин, 1963), “Незабутий портрет” (драматична повість

на 3 дії та 9 картин, 1-3 редакції, 1963), “Марічка” (драматична повість на 3 дії, 1972), “Я вірю” (драма на 3 дії, 1-3 редакції, 1957-1958), “Кума Марта” (романтична драма на 2 дії, 1-3 редакції, 1982), “Кума Марта” (героїчна комедія на 2 дії з прологом та епілогом 1982), “Постріл” (комедія на 2 частини, 1982), “Поле, моє поле” (п’єса на 2 дії та 5 картин, 1983), “Кара” (драма на 2 дії, 1983), “Ой дівчина козака любила” (Титарівна) (сценічна редакція драми на 3 дії М. Кропивницького за творами Т. Шевченка у співавторстві з К. Артеменко, 1961), “Відьма” (драма на 3 дії за мотивом

Маргарита Андрієвич – завідувача літературною частиною Чернівецького муздрамтеатру ім. О. Кобилянської, член Спілки письменників України

однойменної поеми Т. Шевченка, 1-2 редакції, 1964-1965), “Заради домашнього вогнища” (драма на 3 дії, інсценізація однойменної повісті І. Франка, 1955-1957), “Марина” (драма в 3 діях за мотивом однойменної поеми Т. Шевченка, 1-2 редакції, 1962-1963), “Борис Борін” (або “Друг початківців” – монографія про народного артиста УРСР, 1964), “У новорічну ніч” (оповідання, 1963), “Про що скрипіла стара груша” (новела, 1963), “Медяний пиріг” (оповідання, 1964), “Варенька” (оповідання, 1964), “Махмутка” (оповідання, 1967), “За високими мальвами” (оповідання, 1972), “Хвіртка” (новела, 1977), “Стара Ауріка” (оповідання, 1978), “Степанко” (оповідання, 1982), “Жила на світі жінка” (оповідання, 1982), “Страшний сон” (оповідання, 1982), “Япошка” (оповідання, 1-3 редакції, б. д.), “Під тополями” (оповідання, б. д.), “Клятва” (оповідання, 1987), “Сашко” (оповідання,

1-3 редакції, б. д.), “Подруги” (оповідання, б. д.), “Біла троянда” (оповідання, б. д.).

Статті та нариси: “Театральна бувальщина” (б. д.), “Артистка” (б. д.), “Втрачений горизонт” (Пастка) (б. д.), “Театр” (б. д.), “З гастрольних доріг” (б. д.), “Убедительное искусство” (б. д.), “Ю. Федькович” (б. д.), “Театр і драматург” (б. д.), “Вистави театру-ветерана” (б. д.), “Жанна Олійник” (б. д.), “Бал” (б. д.), “Любов Ані Березко” (1956), “Степан Іванович” (1979), “Мистецтво друзів із Закарпаття” (б. д.), “Чотири прем’єри” (б. д.).

Пісні: “Гей, як цвіте мак” (б. д.), “Ой, ви тополі” (б. д.), “22 квітня” (б. д.), “На Дністра берегах” (б. д.).

Переклади: “П’ять сердець” (“Жили три друга”) – переклад однойменної ліричної комедії А. Успенського (1958), “РВР” переклад однойменної п’єси А. Бородіна та Н. Савина по твору А. Гайдара (1960), “З легким паром...” (“Однієї новорічної ночі”) переклад однойменної комедії Е. Рязанова та Є. Брагінського (1970), “Бременські музиканти” – переклад однойменної казки В.Шульжика (1972), “Довгожданий” переклад однойменної п’єси А. Салинського (1-4 редакції) (1976), “Сто років самоти” – переклад однойменного роману Габрієля Гарсія Маркеса

Фотографія М. Андрієвич у виставі

(б. д.). Спогади М. Андрієвич, щодо написання драми “Я вірю” (б. д.). Щоденники (1979-1984). Записні книжки (б. д.). Списки творів, надрукованих дописів та рецензій складених особисто М. Андрієвич (1974). Документи про показ п’єси “Леся” в декаді української літератури та мистецтва в Москві (запрошення, перепуски, програми, посвідчення) (1960). Документи з екранізації твору “Леся” Київською студією художніх фільмів ім. О. Довженка (листи, телеграми, дописи, списки) (1960-1962). Рецензії газет та відгуки на постановку вистави “Леся” Чернівецьким драмтеатром (1959-1962): Т. Борисова “Показують театри України”, Е. Коробчинський “Щаслива доля буковинки”, О. Пулинець “Леся”, Л. Козлов “Дочка зеленої Буковини”. Документи судової справи з питань встановлення авторських прав на п’єсу “Титарівна” (позов, листування, рецензія, висновок експерта) (1963-1981). Афіші, програми, путівники з творів М. Андрієвич (1946-1982). Рецензії на твори М. Андрієвич (1963-1982).

Характеристики та довідки-характеристики на М. Андрієвич (1952-1970). Документи про роботу М. Андрієвич в Чернівецькому драмтеатрі на посаді акторки (відомості, наказ, довідка, список зіграного репертуару) (1943-1952). Документи про роботу М. Андрієвич в Чернівецькому драмтеатрі на посаді завідуючої літературною частиною (накази, акти, листування, списки) (1970-1980). Посвідчення та перепустки (1950-1960). Листування: з установами з питань охорони авторського права та виплати

авторської винагороди (1957-1970), авторами з питань постановки їх творів на сцені Чернівецького драмтеатру (1957-1970)

Документи про участь М. Андрієвич в роботі Чернівецької організації Спілки письменників України (рекомендації, довідки, запрошення, листи) (1962-1987). Запрошення до участі в громадському і культурному житті міста та області (1960-1987). Поздоровлення, в зв'язку з нагородженням орденом Знак Пошани (1960).

5. Автобіографії (1962). Свідоцтва про народження та зміну прізвища (1959). Медичні довідки про смерть М. Андрієвич (1992). Особиста справа (1944-1978). Трудова книжка. Листи, довідки. Запити з приводу розшуку родини М. Андрієвич (Крамар). Листи М. Андрієвич до редакцій "Литературного наслідства" та "Радянського письменника" з відомостями біографічного характеру (1965-1986). Дипломи та почесні грамоти (1956-1977).

6. Листи М. Андрієвич.

Адресати: С.В. Довгань (б. д.), О.Ф. Рудницька (б. д.), О.З. Корнієнко (1961), П.Г. Міхневич (б.д.).

Листи до М. Андрієвич.

Кореспонденти: Г.К. Артеменко (1962-1964), Л.И. Барабан (1977-1981), С. Баруздин (1978-1981), М.В. Бертенсон (1960), Б.А. Борін (3, 1960-1964), В.Н. Бутенко (30, 1961-1969), Г.Н. Любарський (4, 1961-1962), А.Х. Семенко (1960), Е.С. Степанов (8, 1959-1963), С.К. Корчак (1966-1980), А.И. Корчак (1966-1967), М.П. Крамар (1967-1968), М.М. Крамар (1966-1968), О.З. Корнієнко (1961), А.Х. Олексієнко (1968-1969), А. Оселечник (1960), Б. Оселечник (1960), Е. Ткаченко (1968), А.М. Радченко (1964), Л. Чубасова (1961), Н.І. Хлібкевич (1969), Е.І. Ужик (1960), А. Успенський (1958), глядачі з відгуками на творчість М. Андрієвич, Львівський російський драматичний театр Прикарпатського військового округу (1958), Державне видавництво художньої літератури "Держлітвидав України" (1958-1961), Міністерство культури УРСР (1958), Одеський державний російський драматичний театр ім. А.В. Іванова (1959), Головне управління театрів та музичних установ (1960), Миколаївський обласний український музично-драматичний театр (1960), Ровенський обласний український музично-драматичний театр (1960-1964), Головне управління театрів та музичних установ (1960), Полтавський державний обласний український музично-драматичний театр ім. М.В. Гоголя (1960), Артемівський державний український музично-драматичний театр (1960), Кримський обласний український музично-драматичний театр (1960), Обласна редакція радіомовлення Чернівецького облвиконкому (1961), Редакція газети "Радянська Буковина (1962-1964), Криворізький державний російський драматичний театр ім. Т.Г. Шевченка (1964), Тернопільський

державний український драматичний театр ім. Т.Г. Шевченка (1964), Запорізький державний український драматичний театр ім. Щорса (1964), редакція журналу “Дніпро” (1964), редакція газети “Радянське село” (1969), Центральний державний архів-музей літератури й мистецтва УРСР (1970), Львівський обласний український музично-драматичний театр ім. Я. Галана (1971), Черкаська державна обласна наукова бібліотека ім. В.В. Маяковського (1981), видавництво “Карпати” (1983-1986), Державний музей Т.Г. Шевченка (1984).

Поздоровлення з приводу свят: В.Н. Сокирка, П.Г. Міхневича, О.Г. Шевчукевича, Н. Наум, родини Боріних (1959-1986).

7. Різні фінансові документи: угода позики (1959), листи, розписки, розрахунки з позичок, довідки (1953-1981).

8. Рекомендація В.М. Лесіна для вступу М. Андрієвич до Спілки письменників СРСР (1962). Відгуки, рецензії та експертні висновки на твори М. Андрієвич: А.П. Коржика на інсценівку “Для домашнього вогнища” (1957), Г. Платона на п’єсу “Марина” (1964), М. Єсипенко на драму “Відьма”, А. Полякова та Л. Чубасової на драму “Відьма” (1965), Г. Колесника на переклад п’єси В. Катаєва “День відпочинку” (1979), А.П. Могили на переклад п’єси Сеїда Чахкієва “Гірська казка” (1982), З.Г. Бичкова “Вірші” (б. д.), Г.Курлат “Вірші” (б. д.).

9. М. Андрієвич (портрети, 31, 1927-1977); у ролі Пружникової в виставі “Страшний суд” (1938); у ролі чергової в виставі “Вас викликає Таймир”; у ролі Смеральдини в виставі “Слуга двох господ” (1940); А. Крамар (2, 1900-1918); родини М. Андрієвич (16, 1900-1965); П. Андрійчук (портрет, 1938); В.С. Василька (1950); В. Гаккебуша (1950); В. Івченко (1936); В.В. Зауральської (1939); А. Єрьоміної (б. д.), Г. Лубенец (портрети, 1939); Е.І Павловської-Доспіль (б. д.); С.І. Павловської-Цимбанюк (б. д.); В. Пономарьова (портрети, 2, 1937), Т. Черепа (портрети, 2, 1935-1936), королева Румунії Олена (портрет, б. д.); король Румунії Михай (портрет, б. д.); австрійський офіцер (2, 1910); румунські офіцери (7, 1930); румунські солдати (3, 1930-1940); румунські жандарми (2, 1933-1939); румуни в національному одязі (9, 1930-1940); студент університету (1930); українці (1930); священник румунської армії (2, 1930); вигляд однієї з вулиць м. Чернівців в 1930-ти роки ХХ ст.

10. Думки, думочки та примовочки, зібрані М. Андрієвич, І. Анненський “Тихие песни” (фотокопія з видання 1904 р.), А. Ахматова (Горенко) “Поэзия”, К. Бальмонт “Романтические цветы” (фотокопії з видань 1908, 1912), Н.С. Гумилев “Путь конкистадоров” (фотокопія з видання 1905 р.),

Н.С. Гумилев “Поэмы” (фотокопія з видання 1907 р.), Н.С. Гумилев “Тень от пальмы” (фотокопія з видання 1922 р.), вірші С.О. Єсеніна, Б.Л. Пастернака, І. Сіверянина, Н. Нікітіна (рукописна копія складена особисто М. Андрієвич, б. д.).

11. Письменники Радянської України. Бібліографічний довідник. 1917-1987.-К., 1988.-С.39; Українська літературна енциклопедія. В 5-т. К., УРЕ ім. М.П. Бажана., 1988. Т-1.-С.64; Літературна Буковиніана. Бібліографічний покажчик. Чернівці., 1994.-С.12-13; Сулятицький Т.В. Чернівецький обласний український музично-драматичний театр ім. О.Ю. Кобилянської. - Київ.,1987.- 124 с.; Лісун Т. Я оповідатиму правду // Друг читача. -1988.- 30 червня; Авдєєв А.О., Халаїм С.А.. Незабутні // Буковинське віче.- 1998.- 14 лютого.

1. Білоус Пантелеймон Петрович (19.08.1913 р. – ?), учасник революційного підпілля на Буковині 1929-1940 рр.

2. Народився в с. Бузовиця Кельменецької волості Хотинського повіту Бессарабської губернії в родині селян. У 1927 р. закінчив сільську

Білоус П.П.

школу і поступив до чоловічого ліцею в м. Хотин. В 1932 р. розпочав революційну діяльність у складі підпільної комсомольської організації „Червоний школяр”. З 1934 р. член Комуністичної партії Румунії. За комуністичну пропаганду в 1937 р. був заочно засуджений військовим трибуналом 8-ої стрілецької дивізії 4-го армійського корпусу Румунської армії до п’яти років ув’язнення, грошового штрафу та позбавлення громадянських прав на 10 років. Щоб уникнути покарання, за рішенням повітового комітету партії, перейшов кордон з Росією. Під час перебування у Росії з 1939 по 1948 рр. працював на будівництві „Дальбуду”. У 1948 р. повернувся на батьківщину і розпочав педагогічну діяльність в Черленівській середній школі Новоселицького району Чернівецької області вчителем історії. В 1950-1951 рр.

заочно навчався в Чернівецькому педагогічному училищі і працював учителем Рокитнянської неповної середньої школи. У 1952 р. став завучем, а згодом директором цієї школи. 1953-1959 рр. навчався в Чернівецькому державному університеті на заочному відділенні історичного факультету. Після закінчення університету був призначений учителем історії у Динівську середню школу Новоселицького району. Згодом очолив Динівський навчальний комбінат на посаді директора. У 1965 р. за станом здоров'я вийшов на пенсію, але продовжив займатися громадською і творчою діяльністю. В 1979 р. опублікував документальну повість про роботу комуністичного підпілля на Хотинщині в тридцять роки – „Червона Бузовиця”. Автор чисельних спогадів та статей, які друкувались в місцевій пресі.

3. Ф. № Р-2662, 20 од. зб., 1951-1979.

4. Документальна повість „Червона Бузовиця” (машинопис, 1979).

Спогади П.П. Білоуса (рукопис, 1977), збірка „Позивні землі Хотинської” (рукопис, 1978), „Старти „Червоного школяра” (рукопис, 1978). Рукописи статей, виступів на урочистих зборах (1965-1975).

Вирізки з газет із статтями П.П. Білоуса (1966-1979).

Дипломна робота „Боротьба румунської компартії проти організації Румунії в 1937-1939 роках” (1959). Витяги з архівних документів, переклади з румунської на українську мову. Наказ по Новоселицькому районному відділу народної освіти від 23 листопада 1960 р.

5. Автобіографія (1979). Диплом серії Т № 356623 Чернівецького педагогічного училища (1951), додаток до диплому. Трудова книжка (1965). Свідоцтва про нагородження: нагрудним значком „Відмінник народної освіти” № 35900 (1965), ювілейним значком ЦК ВЛКСМ (1968). Свідоцтво про звільнення від військового обов'язку (1955). Мандати делегата: XVII районної конференції ЛКСМУ, XV-XX Новоселицьких районних конференцій КП України, XVII-XX Кельменецьких районних партійних конференцій, XIV конференції Чернівецької обласної партійної організації КП України, Новоселицької конференції Чернівецького обласного відділення Товариства поширення політичних і наукових знань.

Довідки: архівні (1968, 1978), про інвалідність другої групи (1967).

Витяг з історії хвороби (1979). Перепустки (1977), запрошення на урочисті збори, зустрічі, засідання, святкування (1960-1979).

Почесні грамоти (1955, 1963, 1965, 1968).

Вітальні адреси (1964-1979).

6. Листування П.П.Білоуса.

Кореспонденти:

редакція газети „Зориле Буковиней” (1976), Рада Клубу інтернаціональної дружби ЗОШ № 6 м. Чернівці (1978), Центральний державний військово-історичний архів СРСР (1968), Партійний архів Чернівецького обласного комітету КП України (1974, 1976), Центральний державний архів Молдавської РСР (1968), юні натуралісти (1978), піонери ЗОШ № 6 м. Чернівці (1967), друзі (1984, 1967, 1970, 1972, 1977, 1978).

8. Лопушанська О.І. – доктор хімічних наук, професор, колишня учасниця комуністичного руху на території Бессарабії та Буковини - письмове підтвердження участі Білоуса П.П. в роботі комуністичного підпілля на Хотинщині в 30-і роки.

9. Портрет П.П. Білоуса (6). Друзі, родичі, знайомі (12, 1938-70-і роки), красвиди міст: Чернівці, Одеса (5), у складі групи відпочиваючих в Криму (14, 1969), на відпочинку в Закарпатті (4), на суботнику в Чернівецькому обласному державному архіві (2), на екскурсії в м. Одесі (9), з комсомольцями (1), з піонерами (1), зі студентами будівельного технікуму (3), у складі групи студентів Чернівецького педагогічного училища (1950), випускник педучилища (1951), у складі групи учасників революційного руху на Буковині (м. Чернівці 1967), група екскурсантів в м. Одесі (1972), в м. Києві (б. д.). Випуск історичного факультету Чернівецького державного університету 1953-1959 рр. I, II, III- ій випуски Динівської середньої школи (1957-1961, 1950-1960, 1951-1961), III-ій випуск Динівської середньої школи сільської молоді (1962-1963), 2-й випуск 11-го класу Динівської вечірньої школи (1961-1962, 1964).

11. Лисий М. „Життя – мова пісня” //Наддністрянська правда – 1964; Добржанський В. „Сльози на граніті” // Наддністрянська правда. - 1968. - 17 вересня; Іваченко Ю. „В ім'я Вітчизни, на благо народу” // Наддністрянська правда. – 1977. – 11 жовтня; Мацерук Г. „Пишемо колективну повість 4. Червоні канікули” //Молодий Буковинець. – 1978. – 26 лютого; Мацерук Г. «Пишемо колективну повість 5». Чуєте: „Говорить Київ!” //Молодий Буковинець.– 1978. – 5 березня; Волинський Г. „Пишемо колективну повість 14. Зачаровані на схід” //Молодий Буковинець. 1978 – 21 травня; Гринюк В. „Моя перша маївка” // Наддністрянська правда.– 1978. – 1 травня; Олексійчук О. „Коли цвіли акації” //Червона зірка. – 1978 – 20 червня.

Статті в молдавськомовних газетах (1963, 1979).

1. Бін Соломон Хаймович (01.12.1893 – 05.11.1979), учасник Великої Жовтневої соціалістичної революції та революційного руху на Буковині.

Бін Натан Соломонович (21.11.1924 – ?), учасник революційного руху на Буковині та Великої Вітчизняної війни.

2. Бін Соломон Хаймович народився в м. Кіцмані. Брав участь у Першій світовій війні; потрапив у російський полон. Під впливом ідей більшовиків став учасником Жовтневої соціалістичної революції. З 1919 р. – учасник підпільного революційного руху на Буковині. В селах Южинець і Шишківці Кіцманського району організував декілька комуністичних осередків. В 1924 р. переїхав з родиною у місто Кіцмань, працював механіком на млині, проводив серед населення агітацію і пропаганду комуністичних ідей. З 1929 по 1940 рр. обирався членом підпільного райкому Комуністичної партії Румунії. Залучив до революційної діяльності свого сина – Натана Соломоновича, який став зв'язковим, розповсюджував листівки, проводив агітацію серед населення. 1940-1941 рр. – активний учасник становлення радянської влади, директор та головний механік Кіцманської електростанції, член ініціативних груп по створенню колгоспу ім. Молотова (першого у районі), з 1941 р. – член його правління. З листопада 1941 р. по травень 1945 р. – учасник Великої Вітчизняної війни. Після війни працював директором Кіцманського комбінату комунальних підприємств до виходу на пенсію.

Бін Натан Соломонович народився в с. Южинець (нині Кіцманського району Чернівецької області). Одним з перших серед однолітків – буковинців був прийнятий у комсомол. В 1937 р.

Бін Соломон Хаймович

Бін Натан Соломонович

призначений зв'язковим секретаря підпільного райкому Кіцманщини. Брав активну участь у встановленні радянської влади на Буковині. Організовував охорону громадського порядку, безпосередньо керував бригадою зі сприяння міліції у м. Кіцмані. В 1940 р. займався агітацією та збором заяв селян до вступу у колгосп. В 1941 р. працював у першому в районі колгоспі ім. Молотова, у польовій бригаді, очолював комсомольську організацію колгоспу. З його ініціативи створена перша в області комсомольсько-молодіжна ланка з вирощування культури коксогизу. Брав участь у підготовці та проведенні перших виборів у Верховну Раду України на Буковині та здійснював першу підписку на державну позику. Організовував спільно з активом району лісозаготівлю та вивіз лісу для потреб шахт Донбасу. З 1 липня 1941 р. з родиною був евакуйований у Сталінградську область, працював у колгоспі “Заповіти Ілліча” с. Марленфельд Єрмінбахського району. В 1941 р. мобілізований до Червоної Армії. З лютого 1942 р. по 15 листопада 1946 р. був командиром саперного взводу, виконував бойові завдання командування на фронтах Великої Вітчизняної війни. Брав участь у звільненні міст та сіл Радянського Союзу, Румунії, Болгарії, Угорщини, Югославії, Австрії та Чехословаччини, проявив себе мужнім та вольовим командиром. 15 листопада 1946 р. звільнений з Червоної Армії за станом здоров'я. З 1946 р. – кандидат у члени КПРС, з травня – член КПРС. З грудня 1946 по 1956 р. – відповідальний уповноважений райкому партії та райвиконкому по селах Кіцманського району. В 1947 р. під час грошової реформи був призначений завідувачим обмінного пункту Лужанського відділення. Був головою Кіцманської районної секції ветеранів підпільного комуністичного руху при Кіцманському музеї Дружби народів, членом районної і господарської ради ветеранів партії, війни та праці; проводив патріотичну, інтернаціональну, виховну роботу з молоддю та населенням Кіцманського району.

3. Ф. № Р-2827, 12 од. зб., 1956-1989.

4. Спогади про участь у підпільному комуністичному русі на Буковині, спогади побратимів, підтверджуючі участь у революційному русі (2, 1984-1988).

5. Службові характеристики Біна Н.С. (3, 1984-1988), довідки про родину Біна Н.С. (2, 1946-1947), військова характеристика (машинописна, копія, б. д.), подяка.

9. Портрети (2, б. д.)

1. Ботушанська Домка Сидорівна (18.09.1912 – 04.11.1994), народна поетеса і художниця України.

2. Народилась в с. Адинката Сторожинецького повіту на Буковині. З дитячих років захоплювалась малюванням та віршуванням. З 1924 по 1926 рр. навчалась в Адинкатській школі. У 1926 р. внаслідок хвороби стала інвалідом. В 1931 р. в Адинкаті організувала та налагодила роботу гуртка української письменності для молоді, який діяв до 1932 р. За пропагування української культури на Буковині зазнала переслідувань від румунської влади. З 1936 р. навчалась художній майстерності у професора, художника Є.О. Ліпечького та заочно навчалась в Чернівецькому ліцеї „Олтя Домна”, який закінчила в 1939 р. Після того, як Північна Буковина увійшла до складу Української РСР в 1940 р., закінчила вчительські курси в м. Сторожинці і розпочала педагогічну діяльність в Глибоцькій початковій школі. В березні 1941 р.

Ботушанська Д. С.

за клопотанням буковинських письменників М.Г. Мізюна та О.Ю. Кобилянської була відправлена на лікування в Крим. Під час Великої Вітчизняної війни перебувала в м. Мелітополі Запорізької області, де і залишилась. Автор художніх портретів: Т.Г. Шевченка, Ю. Федьковича, Л. Українки, М. Черемшини, які зберігаються в музеях України. До творчості Ботушанської Д.С. належить велика кількість досліджень, статей та спогадів про суспільно-політичне життя на Буковині в 1920-1940 рр., ряд віршів для дітей та творів, які друкувались в пресі.

Похована в м. Мелітополі Запорізької області.

3. Ф. № Р-2883, 7 од. зб., 1940-1991.

4. *Твори:* „Скрипка” (машинопис, 1941-1964), „Мати” (машинопис, 1946-1975), новела „Пантера” (машинопис, 1977), „Лише поцілувалися” (машинопис, 1977), монолог – бувальщина „Очима маленької грішниці”

(машинопис, 1980), пригодницький епізод „Убивство чи самовбивство?” (машинопис, 1980), монолог „Руки матері” (машинопис, 1985), „Монолог брата” (машинопис, 1989), „А мова” (машинопис, 1990); „Літо” //Серп і молот.- 1964.- 2 вересня; „Бажання” //Серп і молот.- 1967.- 5 грудня; „Усе тут нове” //Будівник комунізму, - 1964. - 28 березня; „В сім'ї вільній, новій” //Будівник комунізму. - 1964; „Ювілейний переклик з нашими землями”, //Мелітополь. -1967.- 16 травня; „Ой, розквітай, моя доле” //Мелітополь.-1968. - 8 березня; „Сонце над краєм” //Мелітополь.- 1970.- 25 липня; „Парасці Амбросій” //Мелітополь.- 1970.- 22 жовтня; „Дві дороги – дві доли материнські” //Мелітополь.- 1970. – 21 квітня.

Поезія: „Коломийки” (рукопис, 1938), „Люблю” (рукопис, 1976), „Слався” (рукопис, 1976), „Весна” (рукопис, 1972), „Пісня” (машинопис, 1964), „Щедрівка” (рукопис, 1976), „Коломийки” (рукопис, 1967), „Вірші” (рукопис, 1976-1977), „Вірші” (машинопис, 1988), „Україно – нене” (машинопис, 1988), „Пам'яті брата” (машинопис, 1989), „А мова” (машинопис, 1990), „Пісня” (рукопис, 1991).

*Ботушанська Д. С. –
буковинська письменниця та
художниця*

5. Автобіографія (1991). Список творчих праць (1991).

6. Листування з друзями (1960, 1972, 1987, 1989, 1990, 1991), Державним архівом Чернівецької області (1991).

8. Поезії О. Возняк. „Домці Ботушанській” (1984), Т. Іглинова. „Домці Ботушанській” (1990).

Статті: Шевчукевич О. „Домка Ботушанська з Глибоки” (1963),

Корожупов А.П. „Домка Ботушанська” /До 60-річчя від дня народження/ (1972), „Народна поетеса і художниця Буковини – Домка Ботушанська” (1973), Тимофєєв О. „У вінок Тарасові

Шевченку” (1969).

9. Фотографії малюнків:

„Портрет О. Кобилянської” (1969), „Дівчинка з кицею” (1960), „Не хочу!” (2, 1956), „Євгенія Ярошинська” (1968), „Портрет Л. Українки” (2, 1971), „Портрет літнього чоловіка” (4, 1937, 1940), „Автобіографічне”. Фотографії Д.С. Ботушанської з ріднею (1980), з донькою (1983), з сином (1987), „Портрет” (1970, 1990), „На могилі Ю. Федьковича” (1969).

10. Вирізки з газети „Радянське село” (1968, 1969, 1971-1975, 1983-1985), „Молодий Буковинець” (1968, 1972, 1974), „Радянська Буковина” (1990).

11. Палій П. „Слово про весняну памолодь” //Будівник комунізму.- 1964.-30 травня; „Люблю я ті гори” //Радянське село.- 1965. - 1 липня; Мінтенко М. „Народна поетеса Буковини” //Радянське село. - 1965. - 31 липня; „У нас в гостях Д. Ботушанська” //Радянське село. - 1969. - 30 серпня; Мінтенко М., Івануц М. „Суботня сторінка” //Радянське село.- 1972

1. Вікенгаузер Франц Адольф (1809-06.04.1891), буковинський історик.

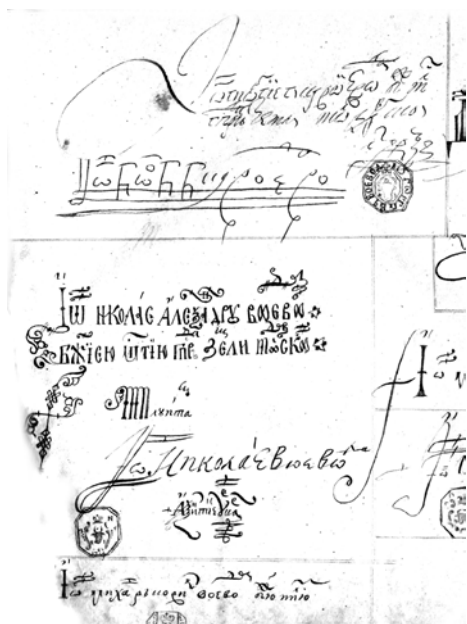
2. Народився в м. Вурмбах (Нижня Австрія). Після закінчення Горнської гімназії вивчав правничі науки у м. Відні. В 1836 р. вступив на службу в камеральне податкове управління м. Львова на посаду практиканта, а згодом, був переведений на Буковину, де працював фінансовим радником в управлінні державними маєтками та маєтками Православного релігійного фонду Буковини, весь свій вільний час присвячуючи дослідженню історії Буковини. Збирав та вивчав старовинні документи, старовинні акти, грамоти, історичні відомості періоду молдавського господарювання на Буковині та історії Буковини в складі Австрії. Франц Вікенгаузер став першим краєзнавцем-дослідником історії Буковини, вказуючи молодим історикам шлях історичних досліджень.

Помер Франц Адольф Вікенгаузер 6 квітня 1891 р. в м. Чернівцях. Літературний спадок історика придбав виконавчий комітет Буковинського сейму. Нині цей спадок зберігається в Державному архіві Чернівецької області.

3. Ф. № 1024, 126 од. зб., 1428, 1483, 1521-1891.

4. Конспекти, записки Вікенгаузера по дослідженню літописів і хронік (не раніше 1850 - не пізніше 1862), історії Молдови та Буковини, (не раніше 1848 - не пізніше 1888), матеріали Вікенгаузера по вивченню палеографії, витяги та коментарі Вікенгаузера з історії населених пунктів Буковини: Садгори, Серету (1776-1838), фортеці Цецино, історії вірменів м. Сучави (1881-1891), історії найстаріших боярських родів Молдови (1860-1862), сервітутного права користування громад пасовиськами та лісовими ділянками. Опис меж маєтків православного релігійного фонду Буковини, перелік громад, які входили до православного релігійного фонду з зазначенням чисельності населення, розміру орних земель та пасовиськ, млинів (1836-1873), перелік та опис приміщень державних установ

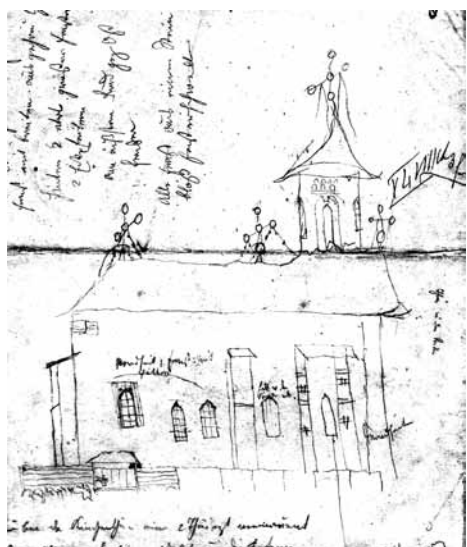
Буковини, складений Вікенгаузером (1867), регламент православної церкви Буковини (1786) та коментарі Вікенгаузера до регламенту.

6. Листи Вікенгаузера. Адресати: Чернівецький міський магістрат, общинна рада м. Чернівці (1878). Листи про виявлення документів з історії м. Чернівців, звернення Вікенгаузера до всіх друзів історії м. Чернівці та Буковини, стосовно збору документів з історії міста.

7. Листи до Вікенгаузера.

Кореспонденти: Президент академії наук м. Ясси Тіту Майореску з подякою Вікенгаузеру за надіслання наукової праці „Молда” (1863), листи старшого вчителя громади Іллішешти Ф. Декера з відомостями про громаду Драгоєшти (1891).

Коментар, записки та палеографічні дослідження Франца Вікенгаузера

10. Матеріали про землеволодіння та землекористування, земельні конфлікти, встановлення меж сіл та маєтків, наявність природних багатств, документи з історії боярських родів та резешів, історії міст Буковини, православної церкви Буковини та Молдови, буковинських монастирів, історії православного релігійного фонду Буковини. Серед матеріалів про землеволодіння та землекористування варто виділити: грамоти молдавських воєвод Штефана чел Маре, Ієремія Мовіли, Василя Лупу, Михая Раковіца про встановлення прав власності на володіння населеними пунктами Шишківці, Бояни, Глибока, Багринівка, Валява (1453-1813), Григорія

Іоана Калімаха, Григорія Александра Гіки про передачу у власність населених пунктів та права на збирання панщини, договори купівлі-продажу частин населених пунктів, акти про встановлення прав власності витяги з кадастрових книг, акти про передачу земельних ділянок в рахунок погашення боргів. Серед матеріалів також акти про встановлення меж сіл та маєтків опис меж села Терблеча, акти і витяги з документів про межі сіл

Витилівка, Багринівка, Щербинці, Ленківці та Ставчани. Серед матеріалів про історію православної церкви та монастирів варто виділити: регламент православної церкви Буковини від 29 квітня 1786 р., грамоти молдавських воєвод стосовно монастирів Сучавиця, Бобешти, Бербешти, Путна, Воронець, Іцкани, Ілішешти, Топорівці, Святий Іліє, Солка, монастиря „Великий Скит” в Галичині (1524-1858).

1. Герцюк Тарас Пахомович (22.10.1919 – 30.03.1989), заслужений майстер народної творчості УРСР.

2. Народився в с. Старі Кути Кутського (нині Косівського) району Івано-Франківської області в родині селянина. В 1929 р. закінчив 4 класи початкової школи в рідному селі. Навчався в Коломийській гімназії, яку в 1930 р. був змушений залишити, в зв'язку з тяжким матеріальним станом сім'ї. В 1932 р. розпочав трудову діяльність учнем школи художньої обробки дерева в м. Косові у відомого майстра В.Г. Давдюка. З 1935 р. по закінченні навчання, працює в цій же школі майстром. В 1938 р. влаштувався на роботу в приватну столярну майстерню у м. Львові. Після возз'єднання з УРСР був начальником тимчасової сільської міліції, технічним секретарем Кутського райкому КП(б)У. Одночасно працював і вчився в вечірній школі. В роки Великої Вітчизняної війни служив в Червоній Армії. Після поранення (1942) та лікування його демобілізували. Працював військовим керівником середньої школи, начальником відділу кадрів ряду будівельних та ремонтних організацій в РФСР. З 1948 р. переїхав в м. Чернівці. Працював майстром Чернівецького художнього ремісничого училища № 5, директором ремісничих училищ № 3 та № 5. З 1953 р. працює головою обласної лісової промислової спілки, а згодом – обраний головою обкому профспілки працівників легкої та харчової промисловості, був директором деревообробного комбінату (1954). В 1955 р. – обраний заступником голови виконкому міської Ради народних депутатів, в серпні

Т.П. Герцюк за творчою роботою

1955 р. – секретарем виконкому обласної Ради народних депутатів, де пропрацював до 1975 р. З 1975 р. на пенсії. Нагороджений орденом “Знак Пошани” (1966) та медалями. У 1965 р. присвоєно почесне звання «Заслужений майстер народної творчості УРСР». Член Спілки художників СРСР (1977). В 1975 році був призначений головою обласної художньої ради з відбору зразків сувенірів для виробництва. Був учасником двох всесоюзних, 4 республіканських, багатьох обласних виставок. Брав участь у всесвітній виставці “Експо-67” (м. Монреаль, Канада). Т.П. Герцюк – автор гербу м. Чернівці, який був затверджений в 1969 році. В 1978 році був призначений директором Чернівецького музею народної архітектури та побуту. Похований в м. Чернівцях.

3. Ф. № Р-2645, 76 од. зб., 1921-1978.

4. Документи про роботу на будівельних ділянках Народного комісаріату шляхів сполучення СРСР (посвідчення, накази, довідки) (1942-1946). Документи про роботу на Челябінському електроремонтному заводі (посвідчення, накази, довідки) (1946-1947). Документи про роботу в Чернівецькому ремісницькому училищі № 3 та № 5 (накази, посвідчення, акти, характеристики та ін.) (1950-1954). Документи про роботу головою Чернівецького обкому профспілки працівників легкої та харчової промисловості та директором деревообробного комбінату (постанови, накази, характеристики, доручення, акти) (1951-1955). Рішення Чернівецького облвиконкому про затвердження та звільнення з посади секретаря виконкому (1955-1977). Документи про призначення персональної пенсії (рішення, довідки, витяги з трудової книжки та ін.). Документи про прийом до Спілки художників СРСР (заява, характеристика, витяг з протоколу) (1977). Документи про обрання Герцюка Т.П. депутатом Чернівецької обласної та міської Рад депутатів трудящих та депутатську діяльність (свідоцтва, білети, посвідчення, плакати – біографії, тексти виступів та ін.) (1955-1977). Текст допису “Права і обов’язки депутата Ради”, надрукованого в журналі “Радянське право” (1963). Тексти дописів Герцюка Т.П. надруковані в газетах (4, 1965-1968). Дописи про творчість та діяльність Герцюка Т.П. (48, 1953-1969). Довідки про експонування робіт Герцюка Т.П. на художніх виставках. Каталоги художніх виставок, на яких експонувались роботи Герцюка Т.П. Довідки державних музеїв про приймання на постійне зберігання творів Герцюка Т.П. Рішення сесії Чернівецької міської Ради про затвердження проекту гербу м. Чернівці, опис гербу (1969-1970). Тексти лекцій. Малюнки, ескізи, контури, опис творів Герцюка Т.П. (1939-1977).

5. Копія свідоцтва про народження (1950). Довідки про народження (1938, 1940). Документи про освіту (табелі успішності, свідоцтва, атестат зрілості, копії дипломів (25, 1926-1958). Копія орденської книжки про нагородження орденом “Знак Пошани” (1966); копії посвідчень про нагородження медалями: “За трудову доблесть” (1946), “За перемогу над Німеччиною” (1947), “За трудову доблесть” (1970), “За трудову відзнаку” (1971) та ін. Профспілковий білет (1955). Членські білети товариств “Знання” та “Охорони пам’яток історії і культури” (3, 1953-1966). Документи про участь Герцюка Т.П. в партійних конференціях КПУ (членські білети, мандати, та ін) (25, 1955-1961). Диплом Президії Верховної Ради УРСР про присвоєння почесного звання “Заслужений майстер народної творчості УРСР” (1965). Подяка Урядового Шевченківського ювілейного комітету УРСР (1964). Почесна грамота виконкому Чернівецької міської Ради депутатів трудящих (1969). Почесні грамоти та дипломи за роботу, участь в художніх виставках та фестивалях самодіяльної творчості (14, 1949-1974). Документи про присвоєння військового звання (повідомлення, посвідчення, адреса). Вітальні листи, в зв’язку з 50-річчям з дня народження; присвоєння почесного звання “Заслужений майстер народної творчості УРСР” (1965-1969).

6. Листи до Т.П. Герцюка.

Кореспонденти: К.М. Герцюк (1, 1945), обласний Будинок народної творчості (3, 1960-1961), головна редакція Української радянської енциклопедії (1965, 1977), Чернівецький державний університет (1969), Чернівецький машинобудівний завод (1970).

7. Документи про туристичну поїздку до Об’єднаної Арабської Республіки (рішення, довідка, список, звіт, щоденник) (1971).

8. Заповіт Герцюка Івана (1921). Лист консульського відділу посольства Польщі в Аргентині до Герцюк К. про смерть чоловіка (1932). Свідоцтво про смерть Герцюк К.М. (1945).

9. Т.П. Герцюк (портрети, 2, 1956-1966), за роботою (10, 1956-1978), з творами (4, б. д.), з педколективом училища та учнями (3, 1950-1952), з депутатами Чернівецької обласної Ради депутатів трудящих (1, 1973), з родиною Гнатюка Д. (1, 1965), з М.А. Сусловим (3, 1958), Козачуком І.Ф. (1962), під час туристичної подорожі до Об’єднаної Арабської Республіки (6, 1971). Фотографії художніх виробів, виготовлених Т.П. Герцюком (40, 1945-1977).

11. Майстри народного мистецтва Української РСР. Довідник. Мистецтво. Київ,. 1966, с.73-74; Митці України: енциклопедичний

довідник. Київ., 1992, с.156; О. Григоренко. Буковина вчора і сьогодні. К., 1967, с.84; Хохол Ю.Ф. Резьба по дереву в горных районах Черновицкой и Станиславской областях УССР //Советская этнография, № 2-1953; Тимофеева О.А. На радість людям// Радянська Буковина.-1963.-8 грудня; Тимофеева О.А. Карби на дереві// Радянська Буковина.-1969.-22 жовтня.

1. Грекул Денис Порфирович (20.04.1907 – 26.05.2001), учасник комуністичного підпілля на Буковині і партизанського руху на Україні в роки Великої Вітчизняної війни.

2. Народився в с. Шипинці (нині Кіцманського району Чернівецької області). Навчався в Шипинській народній школі. З 1923 р. працював на

Грекул Д.П.

Чернівецькому лісопильному заводі фірми „Гец”. У 1925 р. почав відвідувати збори робітників, де познайомився з революціонерами І. Стасюком, С. Галицьким та став розповсюджувати серед робітників заводу і жителів села газету „Боротьба”. З 1931 р. був зв’язковим обласного підпілля.

В 1932 р. вступив до лав Комуністичної партії Румунії. Брав активну участь у підготовці та проведенні демонстрації трудящих Кіцманщини 1 травня 1932 р. В 1935-1937 роках – борець-антифашист у складі Народного фронту. З 1937 р. – член підпільного Буковинського обкому КПР, секретар обкому

комсомолу, організатор першої на Буковині жіночої антифашистської організації в с. Шипинці.

Під час Другої світової війни був членом підпільної комуністичної організації в м. Кам’янець-Подільському. Після звільнення міста від німецько-фашистської окупації (25 березня 1944 р.) долучився до роботи добровільної міліції.

У 1944-1947 рр. працював секретарем Кіцманського районного виконавчого комітету і навчався в Республіканській партійній школі при ЦК КП(б)У. З 1947 р. розпочав педагогічну діяльність учителем Шипинської восьмирічної школи. У 1950 р. закінчив Чернівецький учительський інститут, а в 1963 р. – Кременецький педагогічний інститут. Неодноразово

обирався депутатом Шипинської сільської Ради народних депутатів. У 1979 р. вийшов на пенсію та продовжував брати участь в громадському житті краю.

Похований в с. Шипинцях Кіцманського району Чернівецької області.

3. Ф. № Р-2803, 20 од. зб., 1930-1988.

4. Спогади про участь у робітничому революційному русі та комуністичному підпіллі на Буковині 1925-1940 рр. (машинопис, 1970).

Спогади про участь у військовій операції біля с. Дубичка Орипінського району Хмельницької області під час Другої світової війни (рукопис, 1960).

Статті в газетах: „Радянське життя”, „Радянська Буковина”, „Молодий Буковинець”, „Зоріле Буковиней” (1974, 1976, 1981-1982, 1984-1985).

Копія листівки із зверненням до молоді Поділля про організацію боротьби з німецько-фашистськими загарбниками (1963, 1964).

Рішення виконавчого комітету Чернівецької обласної Ради народних депутатів (1986), районного виконавчого комітету Чернівецької області (1947).

Наказ Кіцманського районного відділу народної освіти Чернівецької області (1963).

5. Автобіографія (1986).

Диплом про нагородження орденом Вітчизняної війни II ступеня (1985).

Військовий квиток (1948), студентський квиток (1947), партизанський квиток (копія, 1968), членські квитки (1945, 1951, 1959, 1961, 1963, 1965, 1969).

Посвідчення (1963, 1965, 1967, 1969, 1971, 1973-1975, 1977, 1979), копія посвідчення (1946), відрядні посвідчення (1945, 1946).

Диплом Чернівецького державного учительського інституту (копія, 1950), Диплом Кременецького державного педагогічного інституту (копія, 1963).

Перепустки (1963), довідки (1944, 1956, 1964), архівні довідки (1979, 1980, 1988).

Характеристика (1975).

Витяги із залікових відомостей (1947, 1959).

Почесні грамоти (1960-1987).

Свідоцтво про занесення до книги Пошани відділу культури та районного комітету професійних спілок працівників культури (1985).

Вітальні адреси, поздоровлення (1973, 1975-1977, 1981, 1984, 1985).

Мандати делегата VIII, XIX, XX, XXI конференцій Кіцманської районної організації Комуністичної партії України, установчої, III, IV, VIII конференцій Товариства охорони пам'яток історії та культури УРСР, II

Обласної конференції професійної спілки працівників освіти, вищої школи та наукових установ.

Запрошення (1948, 1951, 1969, 1972, 1977, 1980, 1984, 1987).

6. Листи до Грекула Д.П.

Кореспонденти: учасники Буковинського підпілля (1967, 1978, 1984), друзі (1968, 1980, 1984), красзнавці (1963, 1973), юні слідопити (1973-1984), виконавчий комітет Чернівецької обласної Ради народних депутатів (1984), Чернівецький обласний комітет Комуністичної партії України (1979, 1982), Партійний архів Чернівецького обласного комітету КП України (1976), Хмельницький обласний комітет КП України (1959, 1967), Кам'янець-Подільський міський комітет КП України (1959, 1967), редакції газет: „Радянське життя” (1976), „Молодий буковинець” (1971, 1975), Київський промисловий обласний комітет (1964).

Повідомлення про вручення поштового відправлення (1959, 1963, 1964).

Листівки Кіцманського районного комітету Комуністичної партії України, виконавчого комітету районної Ради народних депутатів (1987).

Адресати: Л.І. Брежнєв (1971), заява-звернення до земляків (1974).

8. Звернення учасників комуністичного підпілля на Буковині до Центрального Комітету КПРС, до Ради Міністрів СРСР (1984).

9. Фотографії: Грекул Д.П. з односельцями (1932, 1933), з однокурсниками Учительського інституту м. Чернівців (1947), з слухачами республіканської Партійної школи при ЦК КП(б)У (1945-1946), з учнями 3 класу Шипинської неповної середньої школи (1950), з піонерами (1958), на курсах вчителів біології та географії (1955), на виборах (1977), на зустрічі колишніх учасників комуністичного підпілля на Буковині (1977, 1980), на похоронах колишніх підпільників (3, 1970-1972), з рідними (1945, 1948, 1955), з бойовими товаришами (5, 1956), портрет (1968).

10. Спогади учасниці підпільної боротьби під час німецько-фашистської окупації м. Кам'янець-Подільського Мазур М.С. про участь Грекула Д.П. в партизанському русі на Україні під час Другої світової війни.

11. Щур О. „Заграви над Смотричем” //Прапор Жовтня.-1979; „Стежками подвигу” //Радянське життя. – 1979; Ковальчук Д. „Неикфрикатул де ла Шипинци” // Зоріле Буковине. - 1986.

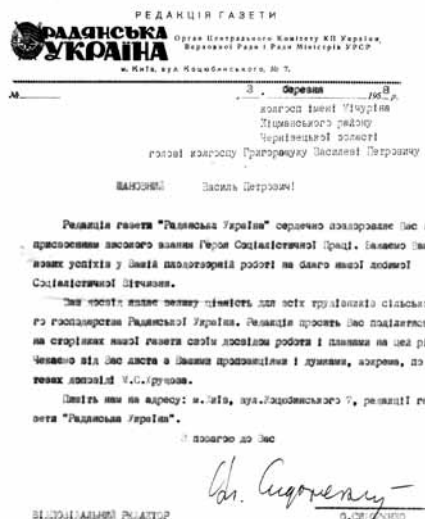
1. Григоращук Василь Петрович (13.03.1918 – 01.04.1980), Герой Соціалістичної Праці.

2. Народився в с. Старі Мамаївці (нині Кіцманського району Чернівецької області). Навчався в місцевій школі. У 1939-1940 роках був мобілізований до Румунської армії. Після того, як Північна Буковина увійшла до складу УРСР в серпні 1940 р., почав працювати завідуючим клубом в с. Старосілля Кіцманського району Чернівецької області.

Депутатський квиток депутата Верховної Ради УРСР Григоращука В.П.

Під час Великої Вітчизняної війни знаходився на окупованій території. У 1941 р. заарештований румунською поліцією та ув'язнений до Чернівецької в'язниці. В 1942 р. відправлений до концтабору в м. Первомайськ. У 1944 р. був звільнений військами Червоної Армії і повернувся до рідного села. Неодноразово обирався головою сільської Ради депутатів трудящих. У 1948 р. його було обрано головою Старосілля сільської Ради депутатів трудящих та депутатом Кіцманської районної Ради депутатів трудящих. За сумлінну працю неодноразово відзначався та нагороджувався урядовими нагородами. У 1958 р. Григоращуку В.П. присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці.

Похований в с. Старі Мамаївці Кіцманського району Чернівецької області.

3. Ф. № Р -2741, 12 од. зб., 1944-1975.

4. Звіт перед виборцями про роботу обласної Ради депутатів трудящих та

*Вітання редакції газети
«Радянська Україна»
з присвоєнням
Григоращуку В.П. звання
Героя Соціалістичної Праці*

депутатську діяльність, додатки до звіту (1958). Порядок денний засідань виконавчого комітету Чернівецької обласної Ради депутатів трудящих (1958-1959), програма I-ої української республіканської конференції прихильників миру (1951).

5. Автобіографія (1950).

Посвідчення голови сільської ради № 18, № 58 (1944), № 946, № ОК (1945).

Довідка обласного виконавчого комітету (1945).

Посвідчення про обрання депутатом (1947, 1950, 1953, 1955, 1957, 1959, 1961).

Посвідчення про преміювання (1955).

Відрядні посвідчення (1945).

Делегатський квиток (1951).

Мандати делегата VI-XV Кіцманських районних конференцій КП України, V-XI Чернівецьких обласних конференцій КП(б) України, I-ої конференції партійних організацій виробничого колгоспно-радгоспного управління.

Перепустки: на Пленум ЦК КП України (1960, 1961), на Пленум ЦК КПРС (1961), на Пленуми Чернівецького Обкому КП України (1958-1961), на збори обласного партійного активу (1959, 1961).

Запрошення на урочисті збори, засідання, конференції, зльоти (1949, 1954, 1958-1960, 1962, 1963, 1965, 1967-1970, 1972).

Привітання з нагоди нагородження Золотою зіркою Героя Соціалістичної Праці (1958), вітальні листівки (1959, 1961-1969, 1972).

5. Листи до Григоращука В.П.

Кореспонденти: Верховна Рада Української РСР про скликання IX сесії Верховної Ради УРСР (1966), Міністерство сільського господарства (1956), Чернівецька обласна Рада депутатів трудящих, Виконавчі комітети Кіцманської та Глибоцької районних Рад депутатів трудящих. Редакції газет: Радянська Україна (1958), Червоний прапор (1958), Радянський прикордонник (1958).

1. Івасюк Михайло Григорович (25.11.1917 – 05.02.1995), український письменник, науковець, лауреат літературних премій: ім. Дмитра Загули, Сидора Воробкевича.

2. Народився в м. Кіцмані (нині Чернівецької області) у родині селянина. Навчався в Кіцманському, а згодом, в Чернівецькому ліцеях. В 1939 р. поступив на філологічний факультет Чернівецького універ-

Івасюк М.Г.

ситету, з якого був виключений через несплату за навчання. Вирішив продовжити навчання на Радянській Україні. У листопаді 1939 р. переходив кордон поблизу с. Завалля, був заарештований і потрапив до Станіславської в'язниці. Відбував покарання у тюрмах Львова, Одеси, Харкова, трудових таборів на Печорі до 1946 р.

Після повернення в квітні 1946 р. на Буковину, працював у Кіцманській середній школі, ветеринарному відділенні радгоспу-технікуму викладачем французької

мови. У 1949 р. закінчив заочно факультет іноземних мов Чернівецького держуніверситету. З 1966 р. працював на кафедрі історії української літератури, де у 1972 р. захистив кандидатську дисертацію про життя і творчість Сильвестра Яричевського. З 1974 р. – доцент кафедри української літератури ЧДУ, де працював до виходу на пенсію, до 1987 р. З 1962 р. – член Спілки письменників України. Є автором та упорядником книг “Чарівне горнятко” (1971), “Казки Буковини” (1973), “Сидір Воробкевич. Твори.” (1986). Як прозаїк та поет написав: повість “Чуєш, брате мій...” (1957); збірку оповідань “Відламана галузка” (1963); повісті “Двобій” (1967) та “Весняні громовиці” (1970); романи “Червоні троянди” (1960); “Вирок” (1975); “Серце не камінь” (1978); “Пташка піднебесна” (1984); “У царстві вертухаїв” (1994); повість “Монолог перед обличчям сина” (1987-1988); історичні романи “Балада про вершника на білому коні” (1980); “Вирок сину Заратустри” (1984); “Лицарі великої любові” (1987); “Турнір королівських блазнів” (1993); збірки “Елегія для сина” (1991); “Ода українській мові” (1992) та ін. Друкувався на сторінках місцевих газет та альманаху “Радянська Буковина”.

Зліва направо: Софія Івасюк, Софія Яричевська, М. Івасюк

Виступ М. Івасюка під час відкриття пам'ятної дошки "Автору "Червоної руги"

Батько українського поета та композитора Володимира Івасюка. Похований в м. Чернівцях.

3. Ф. № Р-2840. 67 од. зб., 1929-1996.

4. "Червоні троянди" (роман, 1953), "Вирок" (роман, 1972), "Серце не камінь" (роман, 1975, 1978), "Балада про вершника на білому коні" (роман, 1978, 1979), "Пташка піднебесна" (роман, 1976, 1980-1982), "Лицарі великої любові" (роман, 1987), "Монолог про сина" (роман, 1987), "Звіздочолий олень" (казка, 1979), "Сповідь Аріадни" (оповідання, 1992), "Пігулки для матері" (новела, б. д.), "Митець, патріот, гуманіст. До 100-річчя від дня народження С. Васильченка." (допис, 1979), "Гарячі джерела поезії" (допис, б. д.), "Жайворонок рідного краю. Про С. Воробкевича" (допис, б. д.), "І. Кілару - 50" (допис,

б. д.), "Від матері Зіновії. Про Зіновію Канюк" (допис, б. д.), "Про творчість молдавських поетів на Буковині" (допис, б. д.), "Промовляти до народу і за народ. До 120-річчя С. Ярічевського" (допис, переклади віршів, 1990), "Про поезію Тамари Севернюк" (допис, б. д.), "Очистити ім'я патріотки" (допис, б. д.), "Теодор Галіп" (допис, б. д.), "Легенда про Анину гору" (допис, б. д.), "Місто моєї молодості" (допис, б. д.), "Співець рідного краю. Остап Вільшина." (допис, б. д.), "Крізь темряву реакції. Спогади про Ф. Димурия" (спогади, 1990), "Поет повертається додому. Про О. Масікевича" (1992), "Фарисейство" (допис, 1992). "Чарівне горнятко" (збірка казок, б. д.), "Казки Буковини" (збірка казок, б. д.). Вірші (231, 1950-1990) (рукописи). Лекції М. Івасюка з літературознавства та з історії української літератури (б. д.). Рецензії М.Г. Івасюка: на допис «Национальное своеобразие подлинника и способы его воссоздания в переводе» (б. д.); на лекцію Д.М. Косарика "Як треба читати поезію П.Г. Тичини" (б. д.), повісті І. Стецюри "Пісня життя", "На другому березі" (1985). Рекомендації М.Г. Івасюка до вступу в члени Співки письменників СРСР: В. Демченко (1969), В. Косяченко (1969), В. Терицану (1984)

5. Автобіографія (1959). Характеристики (б. д.). Некрологи про смерть М.Г. Івасюка. Спецвипуск газети “Буковинське віче” від 11 січня 1996 р., присвячений М.Г. Івасюку.

6. Листи М.Г. Івасюка.

Кореспонденти: Н. Андріанова (9,1960-1962), М. Бурбак (3, 1960, 1967-1968), В. Дзьоба (б. д.), Д. Гнатюк (2, 1960, 1961), В. Зубар (13, 1954-1969) І.Г. Івасюк, (3, 1960-1962), Ю.Г. Івасюк (39, 1929-1939), А. Кушнірюк (1, 1960), О. Масляний (2, 1960), М. Марфієвич (1958), Л. Первомайський (1957), Ф. Погребеник (2, 1968), К. Попович (6, 1965-1967). І Савіч (10, 1960-1971), М. Ониськів (3, 1962-1963), С. Трофимук (2, 1962), Т.І. Франко (1959), В. Фольварочний (б. д.), С.С. Яричевська (4, 1970-1974); видавництва: Держлітвидав України (4, 1962), “Веселка” (1965), ”Молодь” (4, 1960-1961), “Карпати” (8, 1965-1967, 1988) “Радянський письменник” (1960); редакції газет та журналів: “Войовничий атеїст” (5, 1961-1963), “Донбас” (1969), “Жовтень” (1960), “Людина і світ” (1965), “Радянська Буковина”(4, 1950, 1962, 1992), “Учительська газета” (1960).

7. Ордери та довідки про займання житлової площі (5, 1949-1965).

8. Б.Мельничук “На те й осінь, щоб оглянутись. Штрихи до портрета М. Івасюка”, “Новий лауреат загулівської премії” (2, 1992); М. Сингаївський “Як би ти знав мою святу любов” (1991); М. Чернець “Лицар благородства і любові”, “З народом і для народу” (2, 1992); А. Яківчук “Патріарх українського письменства на Буковині.

До 75-річчя від дня народження Михайла Івасюка” (1992). Рецензії на творчість М.Г. Івасюка: А. Добрянський “Далеких літ крилата слава: “Балада про вершника на білому коні” (б. д.); О.В. Мишанич “Сидір Воробкевич. Твори” (1985); В.С. Коваль “Вирок” (1976); О. Пулинець, М. Зелінська, Г. Мізюн “Свята грижа” (1957). Рецензія кафедри історії української літератури філологічного факультету ЧДУ на дисертацію М.Г. Івасюка “Письменник-демократ Сильвестр Яричевський. Життя і творчість.” (б. д.) Матеріали про творчість В.М. Івасюка: Г. Івасюк “Володя теж колядував” (спогади б. д.); І.Лепша “Життя і смерть Володимира Івасюка (допис, 1963); А.Тарасова “День народження композитора” (допис, 1993); В.Селезінка “Козацькі соки “Червоної руги” (допис, 1993); Я. Грош “Про творчість В.Івасюка” (допис, 1987).

9. Софія Івасюк та Володимир Івасюк (портрет, б. д.); М. Івасюк разом з С. Івасюк та С. С. Яричевської на вул. м. Чернівці (1977). Похорон М.Г. Івасюка (5, 1995).

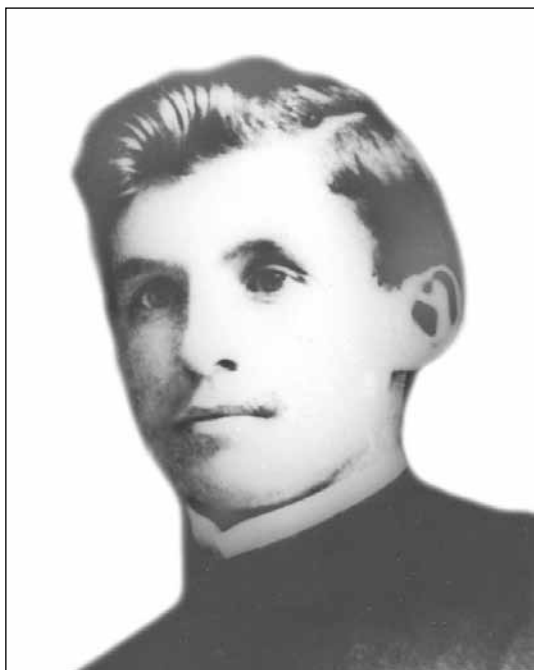
10. Твори С. Яричевського (фотокопії з видань 1896, 1906-1914,

рукописні копії складені С. Яричевською). Спогади С. Яричевської про батька С. Яричевського (рукопис, 1967).

11. Письменники Радянської України: біо-бібліографічний довідник. - К., 1988; Літературна Буковиніана. Бібліографічний покажчик. - Чернівці., 1984; Богайчук М.А., Дуб Р.Й. Письменники Буковини.- Чернівці., 1998; Дуб Р. Літературно-мистецька енциклопедія Кіцманщини. - Кіцмань., 1990; Нечаєва П. Не час покладатися на солов'їв// Доба. - 2002.-22 листопада. До 80-річчя Михайла Івасюка // Буковинське віче.-1997.-22 листопада; Халаїм С.А Особистість як частка історії: про особисті фонди видатних діячів Буковини - М.Г. Івасюк // Буковинське віче.-1998.-1 квітня.

1. Карбулицький Іларіон Іванович (17.09.1880 – 30.01.1961), педагог, громадський діяч Буковини.

2. Народився в с. Горішні Ширівці (нині Кіцманського району Чернівецької області) в родині лісничого. В 1886 р. переїхав до с. Волоки Вашківського району, де з 1887 по 1890 рр. навчався у початковій школі. З 1890 р. мешкав у м. Чернівці, де продовжував навчання у початковій школі, а згодом у гімназії (3 роки).

Карбулицький І.І. - відомий український вчитель

В 1895-1900 рр. навчався у Чернівецькій вчительській семінарії, по закінченні якої отримав диплом вчителя народних шкіл з українською та німецькою мовою навчання. В 1907 р. закінчив теоретично-практичні курси вчителів з садівництва при Крайовій сільськогосподарській середній школі в Чернівцях. В 1900 р. був призначений молодшим вчителем народної школи в селах Ревна, Стрілецький Кут, в 1901 р. був переведений в с. Старі Мамаївці, а в 1906 році призначений старшим вчителем народної школи в селі Верхні Станівці. Згодом став директором цієї школи, де пропрацював до виходу на пенсію у 1935 р. Потім переїхав до м. Чернівці. Займався

вивченням історії шкільної справи на Буковині, в 1905 р. видав книгу “Розвій народного шкільництва на Буковині”. Займався літературною та науковою

діяльністю. Досліджував усну творчість українського народу, збирав народні пісні та казки, займався перекладом творів М. Вовчка та І. Франка на німецьку мову. Був членом редакції та редактором газети “Каменярі” (1909-1911, 1913-1914 рр.). Редагував педагогічний журнал “Промінь” (1904-1907 рр.), видавав серію популярних книжок “Дешева бібліотека” (1909-1914 рр.). Є автором оповідань з життя селянства, вчителів. В 1936 р. інсценізував повість О. Кобилянської “В неділю рано зілля копала”. Підтримував творчі зв'язки з О. Кобилянською та О. Маковеєм. З 1936 по 1940 рр. працював заступником голови Українського народного дому у м. Чернівці та був членом драматичної секції товариства «Кобзар». Після входження Північної Буковини до складу СРСР працював у Чернівцях на посадах директора школи № 10, вчителем шкіл № 2 та № 4 (липень 1940 – січень 1941 рр.). З лютого 1941 р. вийшов на пенсію.

Був репресований, перебував в ув'язненні з 1945 по 1954 рр. З 1955 р. мешкав в м. Чернівці. Постановою президії Чернівецького обласного суду від 12 квітня 1990 р. постанова Особливої наради при МВС СРСР № 13-а від 27 березня 1947 р. відмінена за відсутністю в діях Карбулицького І.І. складу злочину. Похований в м. Чернівцях.

3. Ф. № Р-2590, 28 од. зб., 1890-1954.

4. Матеріали службової діяльності І.І. Карбулицького (листування крайової та повітової шкільних рад про призначення на роботу, документи про призначення пенсії, кваліфікаційні листи, висновки про підсумки перевірки роботи, подяки). Повідомлення Чернівецького повітового управління про закриття газети “Каменярі” надіслане до редакції газет в особі І.І. Карбулицького (1914). Повідомлення Спілки вчителів Сторожинецького повіту про обрання І.І. Карбулицького почесним членом (1930). Запрошення надіслані І.І. Карбулицькому для участі в роботі VI та VII Буковинських краєвих конференцій, програми конференцій (1907, 1913). Протоколи і розписки, складені І.І. Карбулицьким в якості члена комісії по інвентаризації залишеного шкільного майна, в зв'язку з виїздом директорів шкіл до Румунії (1940). Тексти записів народних пісень, загадок

Оригінал свідоцтва на право викладання у народних школах.

та казок (українських, польських та німецьких) (б. д.). Переклади творів М. Вовчка та І. Франка на німецьку мову зроблені І.І. Карбулицьким. (б. д.). Нотатки з питань ботаніки зроблені І.І. Карбулицьким (1926, 1935). Книга І.І. Карбулицького “Страти на Буковині” на німецькій мові (1929). Текст вірша про М. Драгоманова (б. д.).

5. Біографія (б. д.). Свідоцтво про народження та хрещення (1892). Повідомлення дирекції початкової школи громади Старі Мамаєвці про видачу дозволу на вступ до шлюбу з Прокоповіч Емілією вчителю Карбулицькому Іларію. Свідоцтво резервіста І. Карбулицького (1923-1929). Посвідчення про нагородження срібним Хрестом за заслуги перед державою (1916). Документи про освіту І. Карбулицького: табелі та свідоцтва про закінчення гімназії (1890-1907). Пенсійна книжка (1943), заяви на призначення пенсії (1944, 1954). Рішення Крайового управління Буковини та Вашківецької повітової шкільної ради про виділення І.І. Карбулицькому грошової допомоги та надання тримісячної відпустки для збору матеріалів по історії шкільної справи на Буковині (1910). Свідоцтва та довідки про здачу вчителем школи комуни Верхні Станівці І. Карбулицьким екзаменів з румунської мови, історії Румунії, географії та конституційного права (1922-1923).

6. Листи І. Карбулицького.

Адресати: головний редактор газети “Альгемайне цайтунг” з приводу припинення друкування серії статей (1928).

Листи до І. Карбулицького.

Кореспонденти: Є. Карбулицька (1917), С. Прокопович (1928), невстановлені особи (2, 1929).

8. Свідоцтва про заняття посади старшого егеря Карбулицьким Іоганном (1886); висновок комісії з встановлення прав громадянства, про визнання Карбулицького Володимира громадянином Румунії (1927), табель успішності, виданий державним ліцеєм м. Чернівці Карбулицькому Володимирі (1927).

9. Фотографія співака Ореста Руснака з дарчим підписом (2 червня 1926 р.).

11. Історія міст і сіл УРСР: Чернівецька область. - Київ., 1969.- С. 374, 381, 390, 46.

1. Карп'юк Євген Тодорович (20.02.1911 – 05.09.1994), учасник революційного руху на Буковині, громадський діяч, ветеран праці, почесний громадянин міста Чернівці.

2. Народився в с. Витилівка (нині Кіцманського району Чернівецької області). Отримав початкову освіту. З 1924 р. проживав у м. Чернівці, де працював в майстерні підсобним робітником. З 1925 р. відвідував вечірню комерційно-індустріальну школу, три курси якої закінчив у 1927 р. Брав активну участь у боротьбі проти румунської влади, займався пропагандою та агітацією комуністичних ідей,

Карпюк Є.Т. на 80-річчя (1991 р.)

розповсюдженням листівок та газет з закликами за національне та соціальне визволення українського народу. Переслідувався та неодноразово арештовувався румунською владою. В с. Витилівка організував комсомольський осередок та заснував народний дім, в якому пропагувалася українська національна ідея. Було створено народний хор, театральний гурток, проводилися збори, зустрічі та вистави. Після входу Північної Буковини до складу УРСР (28 червня 1940 р.), обраний головою Витилівської сільської Ради. Брав участь в становленні радянської влади. На початку Великої Вітчизняної війни відступає разом з Червоною Армією та потрапляє у полон.

Був ув'язнений в Садгірському концтаборі, а згодом – переведений до Чернівецької гарнізонної в'язниці. В березні 1944 р. організує втечу з в'язниці. Після визволення м. Чернівців брав активну участь в становленні радянської влади. В 1944 р. призначений заступником голови Ленінського райвиконкому. Після навчання в Республіканській партійній школі при ЦК КП(б)У (1946) та Вищій партійній школі при ЦК КП(б)У (1951), працює заступником голови Чернівецького облвиконкому, а згодом – відповідальним секретарем Чернівецької обласної Ради депутатів трудящих. З 1955 по 1956 рр., за власним бажанням, переходить на роботу головою колгоспу Садгірського району. З 1956 по 1957 рр. працював керуючим обласним трестом “Укрголовхліб”. В 1957-1962 рр. – головний інспектор держторгівлі та споживкооперації; 1962-1971 рр. – начальник міжобласної контори зрідженого газу. З 1971 р. на пенсії. Був персональ-

ним пенсіонером республіканського значення. Неодноразово обирався депутатом Чернівецької обласної та міської Рад депутатів трудящих. Нагороджений орденом Трудового Червоного Прапора (1948) та багатьма медалями. Похований в м. Чернівцях.

3. Ф. № Р-2836, 24 од. зб., 1925-1991.

4. Документи про службову діяльність (рішення облвиконкому, партійна характеристика, службова характеристика, довідка) (1948-1954). Документи про громадську діяльність (накази, листування, довідки, заяви) (1954-1988).

“Невтрачена надія” (документальна автобіографічна повість, 1969); “Кров, пожежа, квіти” (документальна автобіографічна повість, 1978); “Сухі верхи” (документальна повість, 1981). Спогади Карп’юка Є.Т. (4, 1990). Тексти виступів, лекцій, статей (19, 1981-1991). Статті та дописи надруковані в “Радянській Буковині” (15, 1983-1991). Рецензії та відгуки про творчість Карп’юка Є.Т. (8, 1966-1976). Дописи про Є.Т. Карп’юка (17, 1981-1990).

5. Автобіографія (1992). Листок з обліку кадрів (2, 1948, 1962). Біографічні відомості про Карп’юка Є.Т. (3, 1986-1992). Копія свідоцтва про народження (1944). Посвідчення особи (1928). Документи про освіту (8, 1925-1954). Членські квитки Чернівецької філії Спілки письменників України (2, 1971, 1972). Депутатські квитки (6, 1947-1959). Службові посвідчення (7, 1947-1983). Диплом та посвідчення почесного громадянина м. Чернівці (1991). Почесні грамоти, подяки, вітальні адреси (22, 1948-1991).

6. Листи Є.Т. Карп’юка.

Адресати: Гвардіонов Б.О. (2, 1974, 1978). Мандрик А. (1978), невстановлені особи (21, 1977-1990).

Листи до Є.Т. Карп’юка.

Кореспонденти: В. Зубар (1986), А. Мандрик (2, 1978), І. Тирновський (1978), Г.І. Федорченко (1971), невстановлені особи (18, 1977-1986).

8. Листи (39, 1973-1983) та фотографії (17, 1924-1983) емігранта Володимира Семенка з США, прототипу головного героя документальної повісті “Сухі верхи”.

9. Є. Карп’юк (портрети, 3, 1991), Є. Карп’юк з родиною (б, д), Є. Карп’юк в школі серед учнів (б, д.), Є. Карп’юк в піонерському таборі, Є. Карп’юк на зустрічі зі студентами ЧДУ (1985), Є. Карп’юк на відкритті меморіальної дошки (1990), Є. Карп’юк на будівництві Народного дому

(1934), Є. Карп'юк з родиною В. Крикливця (3, б. д.), Є. Карп'юк з випускниками Республіканської партійної школи при ЦК КП(б)У (1946), Р. Островська (портрет, 1974).

10. Копія заповіту Лук'яна Кобилиці та його переклад на літературну українську мову (1933). Спогади Качаненка Т.А. про встановлення радянської влади на Північній Буковині в 1940 р (1987). Копії листівок з закликами Комуністичної партії Румунії до боротьби проти фашизму (2, б. д.). Колекція газет української еміграції (33, 1964-1984).

11. Агатій І. На добрий день Євгене Тодоровичу // Радянська Буковина. - 20 лютого 1991; Мацерук В. Історія є історія // Радянська Буковина. - 22 липня 1990.

1. Кац Бернард Шулімович (02.09.1906 – 23.10.1994), громадський діяч, почесний громадянин міста Чернівці.

2. Народився в м. Чернівці в родині робітника кахельного заводу. Почав трудову діяльність на цукрових, а згодом на консервних заводах м. Чернівців. З 1919 р. – робітник швейної майстерні. В 1919 р. розпочалась громадська діяльність Каца Б.Ш., він стає членом Інтернаціональної спілки соціалістичної молоді. В 1923 р. був одним з організаторів нелегальної комсомольської організації, а з 1927 р. – обкому комсомолу Буковини та його секретар, а також – один із лідерів профспілкового руху і член комітету профспілки швейників та трикотажників. Протягом 1924-1939 рр. за громадську діяльність неодноразово арештовувався румунською владою.

Зі створенням в м. Чернівцях комуністичної організації (1926 р.) стає членом Компартії Румунії. З травня 1934 р. по червень 1935 р. керував технічним апаратом ЦК КП Румунії, з 1937 р. – секретар нелегального обкому Компартії Буковини.

Після возз'єднання Північної Буковини з УРСР в 1940-1941 рр.

Кац Б.Ш.

працював завідуючим виробництвом швейної фабрики індивідуального пошиття одягу в м. Чернівцях.

З початку Великої Вітчизняної війни по березень 1942 р. був перекладачем в розвідці відділу штабу 17-го стрілецького корпусу (пізніше реорганізованого в 12-ту армію). В березні 1942 р. Кац Б.Ш. – демобілізований. Працював на швейній фабриці “Червона зоря” в м. Ташкенті Узбецької РСР. З вересня 1944 р. по вересень 1963 р. займав посади завідуючого виробництвом на фабриці індошовиву одягу та управління місцевої промисловості облвиконкому в м. Чернівцях, а з 1964 по 1987 рр. – на виробничому об’єднанні “Трембіта”.

З 1966 р. на пенсії. Проводив велику громадську роботу. В 1970-1980 рр. був головою Ради ветеранів комуністичного підпілля Буковини при Чернівецькому краєзнавчому музеї. Неодноразово обирався депутатом районної та міської Рад народних депутатів, членом міському та обкому партії. Проявив себе як різнобічний публіцист. Написав велику кількість нарисів, заміток, досліджень, рецензій, спогадів про суспільно-політичне життя на Північній Буковині 20-40 роках ХХ століття. Похований у м. Чернівцях.

Кац Б.Ш. під час виступу на конференції архівістів (12 лютого 1973 р.)

3. Ф. № Р-2666, 58 од. зб., 1936-1988.

4. *Спогади*: “Талановитий борець Еді Вагнер” (1961), “21 січня 1930 року” (1962), “Ванда іде до Відня” (1962), “Про зустріч з членом підпільного ЦК Компартії Румунії Георгіу Деж” (1966), “Тяжке завдання” (1969), “Перші кроки обкому комсомолу Буковини” (1969), “Про зустріч з Крупською Н.К. та Ульяною М.І.” (1970), “Спогади про Цопу М.І.” (1972-1987), “Спроба огляду” (1974), “Новий рік-1935” (1974-1982), “Під чоботом жорстокої влади” (1974), “Про першу нелегальну конференцію комсомолу Буковини” (1975), “Небезпечні ситуації” (1978), “Петре переходить кордон” (1978), “Сторінка з революційного минулого Буковини” (1978), “Про учасників революційного підпілля на Буковині в роки румунської окупації” (1978), “Про революційний рух на Буковині в кінці 30-х років ХХ ст.” (1980), “Про третю партійну конференцію Буковинської партійної організації Комуністичної партії Румунії” (1981), “Перша нелегальна конференція обкому комсомолу Буковини” (1987), “60-річчя комсомолу Буковини”

(1987), “Сторінки життя” (1988), “Боротьба за єдність в профспілках” (б. д.), “Боротьба за створення марксистської партії” (б. д.), “В боротьбі за єдність та згуртованість у наших рядах” (б. д.), “Виникла нова ситуація” (б. д.), “Значний крок в оцінці обстановки” (б. д.), “Про деякі аспекти революційного руху на Буковині” (б. д.), “Солідарність з Радянським Союзом” (б. д.).

Нариси: “До 25-річчя героїчної боротьби залізничників Гривіці в Бухаресті” (1958), “20-років з дня останньої нелегальної партконференції на Буковині” (1958), “До 100-річчя з дня народження Рози Люксембург” (1971), “Історична перемога румунського народу” (1972-1974), “До 50-річчя Буковинської міжнародної організації допомоги революціонерам” (1975), “Героїчний борець проти фашизму та війни (Про Г.Димитрова)” (1977-1982), “Традиції пролетарського інтернаціоналізму та боротьба за соціальне та національне визволення” (1978), “Деякі спогади та думки про революційний робітничий рух на Буковині 20-30-х років” (1979-1981), “Короткий огляд” (1983), “До 60-річчя Буковинської організації допомоги революціонерам” (1984).

Дописи Каца Б.Ш., надруковані в газетах “Радянська Буковина”, “Молодий буковинець” (11, 960-1976).

Нотатки та рецензії: “Про збірник документів “Боротьба трудящих Буковини за соціальне і національне визволення та возз’єднання з Українською РСР” (1958-1960), “З революційного минулого Буковини: 50 років з дня історичного повстання 113-го піхотного полку в Чернівцях.” (1969), “Про статтю Фостія І.П. “Газета “Буковинська правда” (1970), ”Вільні вибори” в буржуазній Румунії “ (1971-1984), “Героїчний боротьбі робітничого класу Буковини - 50 років” (1979), “Діяльність організації “Визволення” на Буковині” (1979), “30-річчя визволення краю під прапором Леніна” (б. д.).

Рецензія та зауваження Каца Б.Ш., Терлецького К.І., Фішлера А.Я. на книгу Ципка К.Г. “Велика Жовтнева соціалістична революція і боротьба трудящих Буковини за владу Рад та возз’єднання” (1959).

Документи про дискусію з приводу публікації Фостія І.П. “3 днів буремних” в газеті “Радянська Буковина” від 26 вересня 1970 р. (Заяви Каца Б.Ш., стаття, доповідна записка завідуючих: партійного архіву Чернівецького обкому Компартії України Ємельянової О.І. та Державного архіву Чернівецької області Скурлатова Д.Ф.).

Документи про роботу Каца Б.Ш. на фабриці індпошиву одягу (заяви, доповідна записка, накази) (1950-1953).

Документи про роботу секції ветеранів комуністичного підпілля при Чернівецькому краєзнавчому музеї (протокол, плани, листування, списки) (1975-1987).

Заяви, звернення, скарги Каца Б.Ш. з приводу виключення з лав ВКП(б) та апеляції про відновлення (1954-1955).

Заяви, звернення, рекомендації, листування Каца Б.Ш з радянськими та партійними органами з питань суспільного життя (1941-1986).

Заяви, клопотання, листування Каца Б.Ш з радянськими та партійними органами про реабілітацію та увіковічення пам'яті Цопи М.І. (1972-1977).

Довідка про смерть Каца Б.Ш (1994).

Архівні довідки про підпільну революційну діяльність Каца Б.Ш (1958-1970).

5. Автобіографія (2, 1947,1981). Посвідчення (1, 1941).

6. Листи Каца Б.Ш.

Адресат: Кац Суя Лейбівна (дружина) (2, 1941).

Листи до Каца Б.Ш.

Кореспонденти: Бендитто С.Н. (2, 1957-1958), Курило В.М. (2, 1956-1958). Штерн Лео (10, 1963-1979).

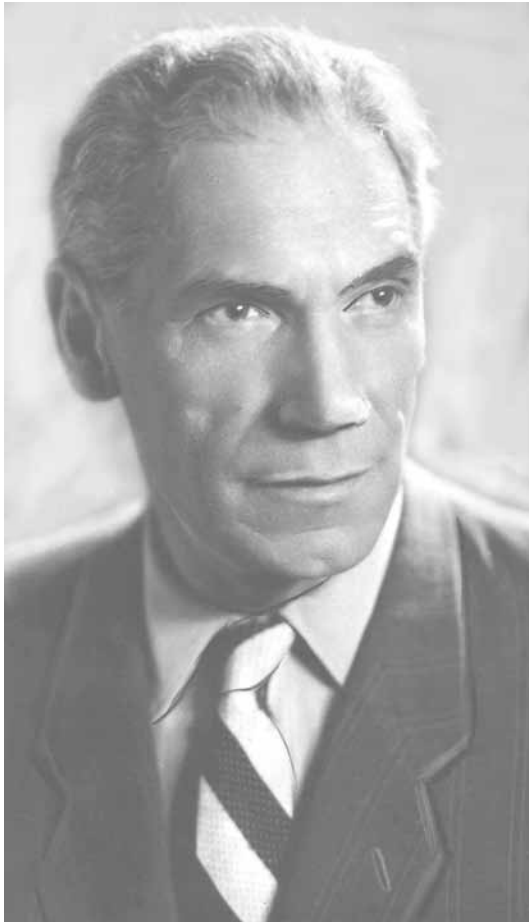
9. Кац Б.Ш. (5, портрети, б. д.), учасників суспільно-політичного життя на Буковині в 30-40 роки ХХ ст. (21, б. д.).

10. Циркуляри та листівки ЦК спілки комуністичної молоді Румунії (10, 1936), звернення учасників антифашистської наради молоді Радянського Союзу до молоді всього світу (1941), рецензія Тимова С. на книгу Піддубного Г. "Буковина. Минуле і сучасне", надрукована в журналі Світове господарство та світова політика за 1929 р. № 7.

11. Понамарьов В. "Товариш майорко" // Радянська Буковина.-1976.-3 вересня.

1. Козаковський Георгій (Юрій) Станіславович (16.02.1902 – 03.09.1980), режисер, актор, народний артист УРСР.

2. Народився в м. Харкові, в родині службовця. Навчався у двокласній сільській школі, кадетському корпусі, Охтирській чоловічій гімназії, драматичній студії при театрі М.М. Синельникова, на драматичному факультеті Харківського музично-драматичного інституту. Учасник громадянської війни на Україні. З жовтня 1924 р. по вересень 1931 р. працював: актором державного українського драматичного театру ім. І. Франка, режисером-постановником у Київському цирку-театрі Саріте; Київському державному цирку; Київському кабінеті естради, а також, хореографом вистав Київського театру російської драми; Київського робітничого театру; Сталінському українському державному театрі; в Молдавському українському театрі. З вересня 1931 р. переведений в Харківський театр ім. Ленінського комсомолу, де пропрацював до грудня 1940 року актором,

Козаковський Г.С.

“Звенигора”, “Червона Армія”, “Овід”, “Богдан Хмельницький”, “І один в полі воїн”, “Народжені бурею” та ін. Всього з 1926 по 1976 рр. Г. Козаковським в театрі та кіно було виконано понад 250 ролей. В 1946 році Козаковському Г.С. було присвоєно звання заслуженого артиста УРСР, в 1973 р. – народного артиста УРСР, він був нагороджений двома орденами: Червоного Прапора (1920, 1967), Трудового Червоного Прапора (1960). Похований в м. Чернівцях.

3. № Р-2866. 90 од .зб., 1923-1980.

4. Режисерські екземпляри п'єс, розробки мізансцен, планування і монтування сцен: оперети Я. Кухаренка “Чорноморці” (1945-1946); п'єси А. Утевського “Пам'ятні зустрічі” (1946); комедії Л. Леонова “Звичайна людина” (1946); комедії К. Гольдоні “Господиня заїзду” (“Мірандоліна”) (1947); п'єси братів Тур та Л. Шейніна “Губернатор провінції” (1948); трагедії В. Шекспіра “Отелло” (1949); драми Б. Лавреньова “Голос Америки” (1949); музичної комедії М. Кропивницького за твором М. Гоголя “Вій” (1950); комедії А. Токарева “Женихи” (1951); драматична композиція

завідуючим хореографічною частиною та режисером-асистентом народного артиста СРСР Гната Юри. Після переведення театру в грудні 1940 р. в м. Чернівці був одним з засновників Чернівецького державного українського музично-драматичного театру ім. О. Кобилянської, де працював до 1976 р. актором та режисером. Одночасно, з березня 1959 по грудень 1964 рр., обіймав посаду директора цього ж театру. В якості режисера ним поставлені вистави: “Чорноморці” по опереті Я. Кухаренка (1946), “Звичайна людина” – по комедії Л. Леонова (1947), “Господиня заїзду” (“Мірандоліна”) – по комедії К. Гольдоні (1947), “Вій” – музична комедія М. Кропивницького за твором М. Гоголя (1950), драма “Маруся Богуславка” – за твором М. Старицького (1956) та ін. В якості актора Г.С. Козаковський знявся в кінофільмах: “Сумка дипкур'єра”,

В. Чаговця за мотивом твору М. Старицького “Маруся Богуславка” (“Нескорені”) (1951); п’єси Я. Галана “Любов на світанні” (1953); п’єси Г. Ніколасвої та С. Радзинського “Перша весна” (1956); опера М. Аркаса “Катерина” (1956). Машинописні тексти ролей: Вані з п’єси К. Симонова “Так і буде “ (1945), Годара з п’єси О. де Бальзака “Мачуха” (1945), Хвилі і Деркача з п’єси І. Карпенка-Карого “Житейське море” (1945), Вишневецького з п’єси О. Островського “Дохідне місце” (1947), старого чоловіка з п’єси О. Кобилянської “Земля” (1947), Стенлі Мак-Плюта з п’єси В. Диховичного, В. Ласкіна, М. Слобідського “Одинадцять невідомих” (1947), Павла з п’єси О. Корнійчука “Платон Кречет” (1948), комісара з п’єси О. Корнійчука “Загибель ескадри” (1948), Джеймса Гілла з п’єси братів Тур та Л. Шейніна “Губернатор провінції” (1948), Бема з п’єси Г. Бурковського “Юліус Фучик” (1949), Іоахіма Піно з п’єси Н. Вірти “Змова приречених” (1949), Карла Шредера з п’єси В. Собко “Свіжий вітер” (“Грета Норман”), Гуча з п’єси А. Токаєва “Женихи” (1950), Сапігі з п’єси П. Лубенського “Нескорена полтавчанка” (1950), Сталіна з п’єси В. Вишневецького “Незабутній 1919-й” (1950), Репетілова з п’єси О. Грибоедова “Горе з розуму” (1950), Гірел з драматичної композиції В. Чаговця за мотивом твору М. Старицького “Маруся Богуславка” (“Нескорені”) (1951), Лаврова з п’єси С.М. Михалкова “Втрачений дім” (1951), Вихора (Ярового) з п’єси К. Треньова “Любов Ярова” (1951), Габу з п’єси Г. Мдівані “Люди доброї волі” (1951), Безродного з драми М. Старицького “Талант” (1952), Степана Лелюшева з п’єси А. Первенцева “Честь з молоду” (1952), Клода Фролло з п’єси В. Гюго “Собор Паризької богоматері” (1952), Михайла Гурмана з п’єси І. Франка “Украдене щастя” (1957), хорунжого та пана з опери Г. Гулака-Артемівського “Запорожець за Дунаєм “ (1972).

*Народний артист УРСР
Козаковський Г.С. під час вистави*

5. Особова справа Г.С. Козаковського (1923-1977). Документи про святкування 60-річчя з дня народження та 40-річчя сценічної діяльності заслуженого артиста УРСР Г.С. Козаковського (програма, запрошення, план, листування) (1962). Довідка та некролог про смерть Г.С. Козаковського

(1980). Репертуар Чернівецького державного театру ім. О. Кобилянської за 1944-1957 рр. Програми вистав “Чорноморці”, “Пам’ятні зустрічі”, “Губернатор провінції”, “Мірандоліна”, поставлених Г.С. Козаковським (1943-1949). Рецензії та відгуки на вистави у постановці Г.С. Козаковського (1946-1951).

6. Листи Г.С. Козаковського.

Адресати: Луганська Л.Є. (1952-1953), Козаковська Є.М. (1952-1953).

Листи до Г.С. Козаковського.

Кореспонденти: Луганська Л.Є. (1952-1953), Козаковська Є.М. (1952-1953), Єрисова О.С. (1942-1953), Сокирко В.К. (1943).

8. Матеріали Л.Є. Луганської – дружини Г.Г. Козаковського. Ролі зіграні Л.Є. Луганською: Поліна з п’єси О. де Бальзака “Мачуха” (1945), Рапіра – з п’єси О. Кобилянської “Земля” (1947), Джеммі Уорен – з п’єси К. Желябужського “Овід” за твором Е. Войнич (1948), Лариси – з п’єси І. Карпенка-Карого “Мартин Боруля” (1948), Одарки Степанової – з п’єси М. Кропивницького “Дай серцю волю, заведене в неволю” (1949), Галі – з п’єси Ю. Масс та М. Кулініченка “Сади цвітуть” (1949), Олени Журіної – з п’єси П. Павленка та С. Радзинського “Щастя” (1949), Ганни Клемент – з п’єси В. Бурковського “Юліус Фучик” (1949), Магди – з п’єси Н. Вирти “Змова приречених” (1949), Мерріел Кідд – з п’єси Б. Лавреньова “Голос Америки” (1949), Ельзи Буш – з п’єси В. Собко “Свіжий вітер” (“Трета Норман”) (1950), Лізи – з п’єси О. Грибоедова “Горе з розуму” (1950), Смельської – з п’єси О. Островського “Таланти и поклонники” (1950), Надії – з п’єси О. Корнійчука “Калиновий гай” (1950).

9. Г.С. Козаковський (портрет) (б. д.).

11. Митці України. Енциклопедичний довідник.-К., 1992; Авдєєв А.О., Халаїм С.А. Піввіку на сцені //Буковинське віче.-1998.-13 травня.

1. Козачук Іван Федорович (26.05. 1913 – 11.06.1986), Герой Радянського Союзу.

2. Народився в с. Прилипче (нині Заставнівського району Чернівецької області). У 1927 р. закінчив семирічну сільську школу і розпочав трудову діяльність. З 1940 р. брав активну участь у суспільно-політичному житті Буковини: працював директором трикотажної фабрики № 7 в м. Чернівцях та обирався делегатом VII-ої сесії Верховної Ради СРСР, депутатом Верховної Ради УРСР I-го скликання (січень 1941). Під час Великої Вітчизняної війни командував взводом розвідки 1311-го стрілець-

кого полку 173-ої дивізії 65-ої Армії, якій після розгрому фашистського угруповання під м. Сталінградом наказом Головнокомандуючого Червоної Армії було присвоєно звання 77-ої гвардійської стрілецької дивізії 215-го гвардійського стрілецького полку. У складі цієї дивізії брав участь в боях на Курсько-Орловській дузі та у визволенні Брянської, Курської, Сумської областей та території Білоруської РСР. На фронті в 1943 р. вступив у члени КПРС. Під час виконання бойового завдання в тилу ворога 12 січня 1944 р. був тяжко поранений. З січня 1944 р. по березень 1945 р. лікувався у

Герой Радянського Союзу Козачук І.Ф.

військових шпиталях, після чого був звільнений з лав Радянської Армії, у зв'язку з інвалідністю II групи. За відвагу, виявлену в боях при форсуванні р. Дніпра та успішне виконання бойових завдань Козачуку І.Ф. присвоєно звання Героя Радянського Союзу. Він також нагороджений орденами: Червоного Прапора, Вітчизняної війни II ступеня, Червоної Зірки. У 1945 р. повернувся в м. Чернівці. Протягом 1945-1946 рр. працював головою Чернівецького сільського райвиконкому. В 1947-1948 рр. був слухачем республіканської партійної школи при ЦК КП(б)У у м. Харкові. З січня 1948 р. по вересень 1949 р. працював на посаді голови Чернівецького міськвиконкому. З 1949 р. по 1951 р. навчався у Вищій партійній школі при ЦК КП(б)У. В 1952-1957 рр. працював першим заступником голови Чернівецького облвиконкому. З 1957 р. по 1966 р.

працював завідувачим обласного відділу соціального забезпечення. У 1966 р. переїхав до Заполяр'я в м. Норильськ, де працював заступником начальника будівництва Хаптайської ГЕС. З лютого 1969 р. влаштувався працювати в Чернівецьку обласну організацію Українського товариства охорони пам'яток історії та культури на посаду відповідального секретаря, а згодом – заступником голови товариства. В 1977 р. вийшов на персональну пенсію союзного значення та продовжував займатись громадською діяльністю. Похований в м. Чернівцях.

З. Ф. № Р-2647, 25 од. зб., 1942-1978.

*Грамота про присвоєння
Козачуку І.Ф. звання
Героя Радянського Союзу*

4. Газетні статті: І. Козачук. „Слово до земляків” // Радянська Буковина. - 1944.- 18 липня), „Голосуємо за партію, за рідного Сталіна” // За більшовицькі кадри. - № 37. – 1950. – 16 грудня.

Газетні вирізки з статтями: „Клятву великого Сталіна здійснено”, „Таке не забувається”.

Тексти виступів (рукопис, машинопис 1945, 1966, 1978).

Передвиборчий плакат.

5. Автобіографія (1978).

Диплом Вищої партійної школи при ЦК КП(б)У (1952).

Депутатські квитки Верховної Ради УРСР (1947, 1951, 1955).

Посвідчення про присвоєння звання Героя Радянського Союзу та вручення ордена Леніна, Червоної зірки, Золотої зірки (1947), про нагородження орденами: Червона зірка, Червоний прапор (1944), Голови Виконавчого комітету Чернівецької міської Ради депутатів трудящих (1948), заступника завідуючого відділом сільського господарства Чернівецького обкому КП(б)У (1947), голови Чернівецького сільського районного виконавчого комітету (1946).

Копії нагородних документів: нагородний лист (1943), посвідчення про нагородження медаллю „За оборону Сталінграду” (1943), Укази Президії Верховної Ради СРСР про присвоєння звання Героя Радянського Союзу від 15 січня 1944 року.

Бойова характеристика (1942).

Витяг з рішення Чернівецької обласної Ради депутатів трудящих від 10 березня 1953 року.

Запрошення: на урочисте засідання Президії Верховної Ради УРСР, присвячене XXV річниці проголошення Української Радянської Соціалістичної Республіки (м. Москва, 1942), на прийом Президії Верховної Ради УРСР, Ради Міністрів УРСР, ЦК Комуністичної партії України, присвячений 40-й річниці проголошення Української Радянської Соціалістичної Республіки (1957), на зустрічі

Козачук І.Ф. на фронті

*Бойова характеристика
Козачука І.Ф.*

ветеранів Великої Вітчизняної війни (1972, 1977).

Перепустки: на засідання VIII сесії Верховної Ради УРСР (1946), на трибуну № 2 (м. Київ, 1948).

Відрядні посвідчення (1943, 1946).

Почесні грамоти (1970, 1974, 1976), дипломи I ступеня (1974).

Вітальні адреси: від редакції обласної газети „Радянська Буковина” (1962), співробітників Чернівецької обласної організації Ук-

раїнського товариства охорони пам’ятників історії та культури (1977).

В. Мінкін, П. Василенко: пісня-присвячення І.Ф. Козачуку з дарчими написами авторів (1947).

6. Листи до І.Ф. Козачука.

Кореспонденти:

Єфремов П. – Герой Союзу Радянських Соціалістичних Республік (1975), Єсін (1977), редакція Білоруської Радянської Енциклопедії про підготовку до видання книги про Героїв Радянського Союзу – учасників визволення Білорусії від німецьких загарбників, читачі (1944-1945), земляки (1944).

Вітальні листівки (1963-1966).

Начальник політичного відділу Томського обласного військового комітету (1975).

8. Постанова Чернівецької міської Ради від 2 квітня 1944 року.

9. Фотографії (8 шт.): Портрет Козачука І.Ф. з Героєм Радянського Союзу Єфремовим П.М., з Меденніковим А.Ф. (1971), з учнями середньої школи № 40 (1970), з піонерами московської школи, з молодими робітниками, з сільською молоддю, з однополчанами (1974).

11. Панцир Д. Перший квиток. // вірзка з газети. – 1940; Сувинський М. Кандидат на трибуні. // Известия. – 1941.

*Козачук І.Ф.
в повоєнні роки*

– № 5. – 7 січня ; Бійці та офіцери Гвардійської Чернігівської стрілецької дивізії. Трудитесь так, як сражаються гвардейцы! // За победу.– 1943. – № 99. – 7 листопада ; Колектив трикотажної фабрики. Відповідь земляків героєві. //Радянська Буковина. - № 95. – 1944. – 18 серпня; Поторжинський І. Воля Сталіна між нас //Радянська Україна. – 1947; № 31–9 лютого; Фейгин Я. Етапи великого шляху // Сталінський прапор. – 1955. – лютий; Кавалер Золотої Зірки. //Молодий Буковинець. – 1969. – 18 квітня; Подарунок.// Радянська Україна. – 1977. – № 1.- 1 січня; Золін І. Рукою солдата. // Правда України. – 1965. – № 103 – 5 травня; Пилипенко О. Розвідка доповіла точно. // Деснянська правда.– 1970. – № 185. – 20 вересня ; Флеровська Т., Є. Аверін. Вірний син Батьківщини. // Московський комсомолец. – 1971. – 21 лютого; Яковенко Ф. Розвідник. // Старт. – 1975. – № 5.– травень; Александрович Є. І перемогли смерть. // Україна.– 1975. – № 26. – червень; Корецький Ф. В ті незабутні дні. // Україна.– 1975. – № 26. – червень; Михайлівський В. Скільки секунд у вічності? //Радянська Буковина. – 1981. – № 191– 4 жовтня.

1. Кравець Володимир Павлович (08.08.1882 – 26.10.1964), доктор хімічних наук, професор Чернівецького державного університету.

2. Народився в м. Богородицьку Тульської губернії Росії в родині земського лікаря. Середню освіту здобув у Тульській класичній гімназії, після закінчення якої вступив у 1900 р. на природознавче відділення фізико-математичного факультету Московського університету. Тут його вчителями були всесвітньовідомі вчені: К.А. Тімірязєв, П.М. Лебедев, М.О. Умов, В.І. Вернадський. Знайомство з видатним хіміком М.Д. Зелінським визначило майбутнє молодого науковця. У 1906 р. залишився на кафедрі органічної хімії для підготовки до отримання професорського звання. В 1907 р. разом з М.Д. Зелінським видав свою першу наукову працю. З 1906 р. по 1916 р. брав активну участь у роботі Московського Товариства народних університетів. В 1916 р. був призваний на військову

Гості редакції газети “Радянська Буковина” (зліва направо): доцент Аршанський Ю.М., професор Кравець В.П., професор Пилюгін І.Т.

службу під час Першої світової війни та відкомандирований з фронту в м. Баку для участі в будівництві першого у світі заводу з ароматизації нафти, який виробляв значну кількість вибухових речовин. В 1917 р. завод було введено до експлуатації.

У 1918 р. повернувся в Московський державний університет на посаду асистента і відновив викладацьку діяльність. Був обраний в 1922 р. завідуючим кафедрою неорганічної хімії Московського лісотехнічного інституту і деканом хімічного факультету, де працював до 1924 р., був запрошений в Московський хіміко-технологічний інститут ім. Д.І. Менделєєва читати курс органічної хімії на механічному факультеті. З 1922 по 1926 рр. В.П. Кравець за сумісництвом був призначений на посаду старшого директора хімічної промисловості Центрального управління крупної промисловості Вищої Ради Народного Господарства та у 1926-1927 рр. був командирований до Німеччини, Франції, Англії, США з науково-технічним завданням, яке успішно виконав.

1929-1935 рр. – репресований. В заслання працював у керівництві центральної науково-дослідної лабораторії при Управлінні будівництва Східносибірської магістралі. Працював добровільно після звільнення до 1939 р.

*Фотографія з викладачами і студентами
Узбецького державного університету
у м. Самарканді під час викладацької
діяльності*

В роки Великої Вітчизняної війни (1941-1945) займався викладацькою діяльністю у м. Самарканді. 1940-1944 рр. – обраний завідуючим кафедрою органічної хімії Узбецького державного університету, 1944-1956 рр. був запрошений завідуючим кафедрою біологічної та органічної хімії Узбецького сільськогосподарського інституту. В 1944 р. захистив дисертацію на ступінь кандидата наук, а в 1949 р. йому було присвоєно звання професора і вчений

ступінь доктора хімічних наук, а в 1955 р. був обраний по конкурсу на посаду професора кафедри органічної хімії Чернівецького державного університету. Створив наукову базу, на основі якої виникли та успішно розвивались деякі галузі хімічної промисловості. Був ініціатором організації виробництва синтетичного каучуку, мурашиної кислоти, ряду барвників та фармацевтичних препаратів, а також ацетону і бутилового спирту за новою методикою. Автор численних статей техніко-економічного характеру.

Наукові праці В.П. Кравця друкувались, починаючи з 1907 р., в ряді центральних періодичних журналів. Всього надруковано 50 праць. Громадську діяльність у Всесоюзному хімічному товаристві ім. Менделєєва відзначено почесним дипломом. Нагороджений медаллю «За доблесну працю у Великій Вітчизняній війні 1941-1945 рр.». Учений-лектор, пропагандист підготував ряд нових спеціалістів-хіміків. Похований в м. Чернівцях.

3. Ф. № Р-2548, 256 од. зб., 1908-1964.

4. Наукові праці (машинопис 1926, 1944, 1948). Статті (рукописи 1912-1964), лекції (рукописи 1912-1959), доповіді (машинопис), автореферат (машинопис), тези до доповідей (машинопис 1926-1959), відгуки та рецензії на дисертації та автореферати претендентів на здобуття вченого ступеня (рукописні машинописні 1956-1964), програми лекцій (1912-1958), плани лекцій (рукописи 1960-1961), записники (1925, 1955, 1959, 1960), архівні довідки, виписки з наказів, виписки з протоколів про роботу В.П. Кравця і заміщення ним вакантних посад при університетах, про подяки та заохочення (1939-1949), розпорядження голови комісії при Головному артилерійському управлінні з заготовки вибухових речовин (1916), документи захисту дисертації на здобуття вченого ступеня доктора хімічних наук (1949), документи міжвузівської наукової конференції з питань розвитку хімічної промисловості в Станіславському економічному районі (1959), документи Всесоюзного хімічного товариства ім. Д.І. Менделєєва: статут, витяг з протоколу, списки (1935-1941), звіти про відвідування та огляд заводів з переробки нафти за кордоном (1926-1927).

5. Копія диплому про закінчення Московського університету фізико-математичного факультету (1907), диплому кандидата наук (1946), атестат доцента (1947), диплом доктора наук (1949), диплом Всесоюзного хімічного товариства (1951), трудовий список (1906-1930), копія трудового списку (1939), витяг з трудової книжки (1941), авторське свідоцтво на винахід з описом винаходу (1949), характеристики (1940-1954), посвідчення Московського лісового

*Авторське свідоцтво
Кравця В.П. на
«Спосіб отримання фосфорних
ефірів центратриту»*

інституту (1925), Самаркандського будинку вчених (1955), вітальні адреси, листи, телеграми (1914, 1940, 1949, 1957, 1962), запрошення на з'їзди Всесоюзного Хімічного товариства, конференції, наукові наради, наукові сесії (1957-1963 рр.), запрошення-сертифікат на консиліум з питань економіки СРСР та Німеччини (1925), запрошення на ювілейні засідання (1959-1961 рр.), почесні грамоти (1949, 1955-1957, 1962), висновки про трудовий стаж під час перебування в засланні (1929-1939), путівки відділу пропаганди та агітації при міському КП(б)Уз, доручаючи прочитати лекції на тему: „Досягнення радянської хімії за 30 років” (1948).

Вирізки із газет з вшануванням пам'яті і співчуттям близьким та рідним з приводу смерті В.П. Кравця (26.10-29.10.1964).

6. Листи до В.П. Кравця.

Кореспонденти: американське акціонерне товариство „Аштворт” (1926), Комітет з хімізації народного господарства СРСР при Раді Народних Комісарів СРСР (1928), заступник Ради Народних комісарів (1940), Держтрест нафтової та газової промисловості (1941), Всесоюзне хімічне товариство ім. Д.І. Менделєєва (1949), Московський державний науководослідний та проектувальний інститут (1949), Міністерство соціального забезпечення (1950), Академія наук УРСР, Українське республіканське правління всесоюзного хімічного товариства ім. Д.І. Менделєєва (1957-1960), науководослідний проектний інститут пластичних мас (1958), Московське товариство народних університетів (1914), навчальний відділ товариства розповсюдження технічних знань (1912), директор Московських вищих жіночих курсів (1912).

Академіки: Дубінін М.М. (1951, 1962, 1964), Опарін А.І. (1956), Порай-Кошиць (1949), Садиков А.С. (1948, 1949).

Професура: Варсанюф'єв В.А. (1961-1962), Валієв, Дашкевич Б.І. (1962), Лейбович — заслужений діяч науки і техніки РРФСР, доктор технічних наук, лауреат Державної премії (1962, 1964), Леутський К.М., Лук'янов П.М. (1962), Маркман А. (1944, 1948, 1949, 1952, 1955), Молотковський Ю.Т. (1963), Савельєва (1956), Угаришев (1944), Успенський А.Є. (1948, 1949), Трігер В.А., Цукерванік (1948, 1949, 1957, 1964), Шевченко (1960).

Аспіранти, випускники ВУЗів (1946-1963).

Адресати: Академія Наук СРСР (1955), Виконком Чернівецької міської Ради депутатів трудящих (1959), директору Узбецького сільськогосподарського інституту Саїдову Д.К. (1946), директору хімікометалургійного інституту Західносибірської філії АН СРСР (1950), академіку Зелінському М.Д. (1948), Арбузову Є. (1957), Генеральному секретарю ЦК КПРС Хрущову М.С. (1958), ректору Чернівецького держуніверситету Леутському К.М. (1951-1956), директору Інституту органічної хімії АН СРСР академіку Казанському В.А. (1956).

Особисте листування з друзями (1947-1964).

8. Наукова робота професора Т.Т.Кравця з фізики (1912-1946), академіка Лейбензона Л.С. „М.Є. Жуковський” (1947), Зелінського М.Д. „Про простий загальний метод синтезу α -амінокислот” (1906), Намийкіна С., Куженцова А.К. „До питання дії азотної кислоти на сполучення граничного характеру” (1914), професора Варсанов’єва В.А. „Микола Дмитрович Зелінський” (1962). З дарчими написами авторів: А. Кіезел (1924), професор Жеребов Л. (1923-1924), інженер Семьонов (1924), Блох М. (1924, 1927), Прянішніков Д. (1921), Ейтишен Г.Р. (1922, 1923, 1925), Мозер А.Є. (1925), Лук’янов (1927), Ільїнський А.А. і Кознер Д.І. (1927), Лев Д.М. (1949), Маркман А.Л. і Гороховська А.С. (1957), Шахно А.

Доповіді: Єгоров П.І. „Вуглепаління на Уралі та в центральному районі” (1925), Іпатьєв В.М. „Про розвиток хімічної промисловості” (1928), Фокін „Обґрунтування вибору методу виробництва синтетичного аміаку для роботи у Підмосковному басейні на водному газі” (1928), „Хімічний спосіб отримання вуглецю для синтезу аміаку” (1928), „Синтез аміаку засобом Жожа Клода” (1929), Борофін І.П. „Основні проблеми розвитку радянської науки” (1955), Яценко Є.Р. „Порівняльне вивчення вуглеводів олійної частини нафти Долинянського і Битковського родовища” (1959), Лопушанський П.І. (1964).

Наукові праці: кандидата технічних наук, доцента Романова А.М. „Полімери у виробництві товарів народного споживання” (1959), Бондарь П.Г. „Робота виходу електрона з поверхні двоокису титану при сорбції, каталізі та освітленні”, стаття професора Памфілова А.В. „Інформація про роботу кафедри фізичної хімії за 1963 р.”, Єздаков В.І. „До питання про метод дослідження глинястих матеріалів за допомогою барвників”, Порохін М. „V Менделєєвський з’їзд в м. Казані” (1928).

Тези до доповіді: Дашкевич Б.М. (1959), Панчук О.Е. (1959), Руді В.П., Моргарту (1959).

Марія Дмитрівна Кравець: лист ректору Чернівецького державного університету про передачу в дарунок ЧДУ бібліотеки В.П. Кравця (1965), список книг і журналів бібліотеки професора В.П. Кравця, подарованих ЧДУ (1965), витяг з наказу № 216 ЧДУ від 19 червня 1965 р. про оголошення подяки М.Д. Кравець за передачу в дарунок бібліотеці університету бібліотеки Кравця В.П.

9. Фотографії (25).

В.П. Кравець з викладачами та студентами ІV хімфаку Узбекистанського державного університету в м. Самарканді (1940-1941); В.П. Кравець і А.Є.Мозер в цеху з виробництва спирту із торфу на заводі Гивартовського, м. Москва (1921); завод ароматизації нафти, м. Баку (1917); печі поляризації нафти на заводі ароматизації нафти в м. Баку (1917);

демонстраційні друковані фотознімки (10); заводи хімічної промисловості в капіталістичних країнах (діапозитиви).

10. Колекція брошур:

„Дев'ятий міжнародний конгрес з прикладної хімії в С.-Петербурзі” (1915); „Кисень та його властивості”; „Про роботу з'їзду центрального органу з питань хімічної промисловості” (1917); „Протоколи засідань Відділення хімії Російського фізико-хімічного товариства” під редакцією Тіщенко В.Є. (1926); професор Пряпішников Д.М. „Quo vadis academia?” м. Москва – 1922 р.; „До морфології, фізіології та біології нового грибу *penicillium arenarium* n. sp., у зв'язку із лимоннокислим бродінням” м. Москва -1923р.; „До фізіології *basillus acidificans longssimus*, у зв'язку із можливістю використання його для отримання молочної кислоти” м. Москва-1923 р.; „Біломорські водорості та їх практичне застосування”, м. Архангельськ (1929), „Підсочка звичайної сосни”, м. Свердловськ (1929); „Список вчених праць академіка Іпатьєва В.М. (1892-1927)”, м. Ленінград (1927); „Про склад білоруської живиці та каніфолі” (1927); „Протоколи засідань відділення хімії Товариства любителів природознавства, антропології та етнографії” (1928); „Доповіді Академії наук СРСР” (1947); академік Зелінський М.Д. „Звернення до молоді” (1951); „Задачі розвитку промисловості СРСР в п'ятій п'ятирічці” (1952); „Нарада з морфогенезу рослин” видавництво Московського університету (1959). Вирізки з газет: „Торгопромислова газета” (1922, 1925), „Літературна газета” (1957, 1958), „Правда” (1946, 1951, 1956, 1959), „Червона зірка” (1954), „Ленінський шлях” (1945, 1955, 1956, 1958), „Ранок півдня” (1919), „Радянський студент” (1961), „Труд” (1928).

Програми наукових конференцій (1958, 1959, 1961, 1963), нарад (1960).

Афіша Московського Товариства народних університетів про проведення загальнодоступних лекцій з хімії та фізики (1912, 1914 р.). Домбровський А.В. „Невтомний трудівник науки” // Радянська Буковина.-1962.-14 вересня.; „Вшанування ювіляра”, „Славний ювілей ” // Радянський студент.-1959.

1. Кривий Шулім Абрамович (16.10.1912 – 18.02.1989), громадський діяч, учасник революційного підпілля на Буковині.

2. Народився в м. Хотині (Бессарабія) в робітничий родині. З 1920 по 1926 рр. навчався в початковій школі та міському ліцеї м. Хотина. В 1926 р. був організатором комсомольського осередку в м. Хотині, та його секретарем до 1928 р. З 1928 р. – секретар Хотинського комітету комсомолу. Один з учасників, створеної в 1930 р. в м. Хотині, міської підпільної молодіжної ор-

ганізації “Червоний школяр”. З 1932 р. член Румунської Комуністичної партії. З 1931 по 1940 рр. неодноразово переслідувався румунською владою за комуністичну пропаганду. Відбував покарання у в’язницях “Жилава” та “Дофтана”. З 1939 по 1940 рр. був керівником центральної підпільної парторганізації на Буковині, секретарем повітового комітету Компартії Румунії в м. Чернівцях, керував

Кривий Ш.А. з учасниками революційного руху на Буковині

комуністичними осередками на підприємствах і повітовим комсомолом. В 1940-1941 рр. працював в м. Хотині на адміністративних посадах. З початку Великої Вітчизняної війни по липень 1944 р. воював в лавах Червоної Армії, брав участь в боях за Москву, на Курській дузі. З серпня 1944 по січень 1945 рр. працював у відділі політуправління 2-го Українського фронту, а з березня 1945 по березень 1947 рр. – в Союзній Центральній

Кривий Ш.А. під час відбування покарання у в’язниці

комісії Румунії в якості радника у справах друку. З 1949 по квітень 1953 рр. був репресований, а згодом реабілітований. З серпня 1955 по червень 1956 рр. вчителював в школах області. З червня 1956 до жовтня 1972 рр. – директор центрального міського парку ім. Шевченка м. Чернівці. З 1972 р. на пенсії. Виявив себе як різнобічний публіцист. Написав велику кількість нарисів, заміток, досліджень, рецензій, спогадів про суспільно-політичне життя на Північній Буковині 20-40 років ХХ століття. Похований в м. Чернівцях.

3. Ф. № Р-2877, 22 од. зб., 1932-1988.

4. Лекції з історії Буковини: “Про грубу фальшивку західних фальсифікаторів історії Північної Буковини” (б. д.); “Буковина в перші

роки після Великої Жовтневої соціалістичної революції” (б. д.); “Буковина під владою Австрії” (б. д.); “Боротьба комсомольців Буковини проти мілітаризму та війни” (б. д.); “Вплив Великої Жовтневої соціалістичної революції на розвиток революційного руху на Буковині” (б. д.); “Воля народу 11 вересня 1919 року” (б. д.); “Вплив діяльності братів Гурмузаки на Буковину” (б. д.); “Молдавські бояри” (б. д.); “Пам’яті Івана Стасюка” (б. д.); “Пам’яті Павла Ткаченка” (б. д.); “Про деякі невикористані джерела в українській та російській історіографії” (б. д.); “Про “Червоний школяр” на Буковині” (б. д.); “Відомості про історію комсомолу Буковини” (б. д.); “Сторінки історії комсомолу Буковини” (б. д.); Лекції по історії комуністичного підпілля на Буковині (5, 1970-1985). Лекції з історії сіонізму (6, 1980-1986). Лекції з історії Комуністичної партії Румунії (4, 1975-1985). Автобіографічні спогади Ш.А. Кривого про революційний рух на Буковині (б. д.). Дописи Ш.А. Кривого, надруковані в республіканській та місцевій пресі (85, 1957-1986). Вірші написані Ш.А. Кривим (12, 1950-1985).

Переклади німецьких, румунських документів з історії Буковини, зроблені Ш.А. Кривим (14, 1970-1986).

5. Автобіографії (4, 1955-1957). Листок з обліку кадрів (1957). Свідоцтво про народження (копія, 1933). Посвідчення (1947, 1982). Військовий білет (1942). Книжка червоноармійця (1941). Документи про освіту (диплом бакалавра, довідки, заяви, повідомлення) (43, 1932, 1953-1956). Характеристика (1947-1977). Документи про реабілітацію (заяви, повідомлення, довідки) (33, 1949-1957). Документи про призначення персональної пенсії (подання, заява, повідомлення) (8, 1972-1973).

6. Листи Ш.А. Кривого.

Адресати: В. Пелех (б. д.); Президент США – Д. Кеннеді (б. д.); редакція “Літературної газети” (2, б. д.); редакція газети “Правда” (б. д.); І. Еренбург (б. д.); невстановлені особи (5, б. д.).

Листи до Ш.А. Кривого.

Кореспонденти: редакція журналу “Архіви України” (1978); обласний комітет з радіомовлення та телебачення (1969); обласна організація товариства “Знання” (1957); Міністерство культури УРСР (1957), О. Черней (1987).

8. Ш.А. Кривий: портрети (10, б. д.), з родиною (5, б. д.), з учасниками революційного руху на Буковині (5, б. д.).

11. Історія міст і сіл УРСР. Чернівецька область.-К.,1969.- 617с.

1. Вернон Кресс (Демант Петер Зігмундович) (02.08.1918 – 11.12.2006), письменник, колишній в'язень ГУЛАГу, член Історико-просвітницького, благодійного та правозахисного товариства “Московський” Меморіал “, альпініст, житель Чернівців.

2. Народився в м. Інсбрук (Австрія) у дворянській родині кадрового офіцера австрійської армії Деманта Зігмунда та віденський літературної інтелектуалки Паули Швейгер. На початку Першої світової війни батько майбутнього письменника потрапляє до російського полону та три роки перебуває у сибірських таборах. Під час однієї зі спроб звільнитися з полону доля зведе його з відомим

Вернон Кресс під час перебування в Гурзуфі (1963)

ротмістром фон Крессом, прізвище якого пізніше в якості псевдоніма використає його син Петер. Тільки після третьої спроби Демант Зігмунд, через Фінляндію та Швецію, потрапляє на батьківщину.

У 1919 р., не знайшовши застосування своїх знань у післявоєнній Австрії, Демант Зігмунд поступає на службу до румунської армії. Таким чином, упродовж понад двадцяти наступних років, Демант проведе на Буковині, спочатку у Ватра Дорней та Вижниці, а потім в Чернівцях. З часом ці роки, які йому судилося провести у «вічному місті», Петер Демант згадуватиме як найкращі з прожитих ним 88-ми. «Вважаю Чернівці своїм рідним містом, хоча народився не в них», – зізнається вже майже на схилі віку Петер Демант.

Після закінчення чернівецької приватної румунської початкової школи «Саменіус» Петер вчиться в українській гімназії (німецька група) «Мареле воєвод Михай» (1928-1936) після якої продовжує навчання у технічному інституті в м. Брно (Чехословаччина) і м. Аахені (Німеччина).

Початок Другої світової війни (1939) застав молодого офіцера румунської армії Петера Деманта у м. Бухаресті, де він, знавець тоді ще тільки німецької, румунської, англійської та французької мов, працював перекладачем при штабі. Саме в Бухаресті Петер Демант довідався про ультиматум СРСР 1940 р. з вимогою до Румунії залишити територію Північної Буковини. З'явилась можливість повернутися до м. Чернівців, звідки і був мобілізований у румунській армії. Їхати за родиною в Австрію після аншлюсу, коли гітлерівці вже розв'язали Другу світову війну, означало

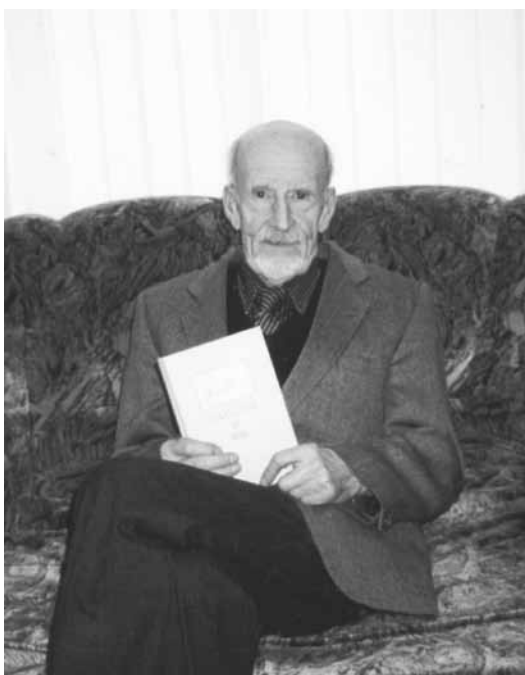
для молоді людини неминучу мобілізацію та відправку на фронті. І він, знаючи порядок нацистів, вважав за краще лишитися на Буковині.

При радянській владі П. Демант працював майже рік у місцевому Краєзнавчому музеї. 13 червня 1941 р., в день масової депортації значущої частини населення Прибалтики, Західної України та Західної Білорусі П. Деманта було заарештовано співробітниками НКВС і без суду та слідства відправлено до Сибіру. Там, у Наримському краї йому вдається втекти з під охороною. Декілька місяців блукає по глухій тайги, потім був зловлений, довго мучився у тюремній катівні поки 12 вересня 1946 р. Військовий трибунал Томського гарнізону звинувачує Петера Деманта за статтею № 58 КК РРФСР у «контрреволюційній діяльності, спрямованій на підрих, ослаблення і повалення влади робітничо-селянських рад, а також за спроби ліквідувати основні політичні й національні завоювання пролетарської революції». І за це засуджує його на 10 років позбавлення волі і ще на 5 років позбавлення засудженого конституційних прав після тюремного строку.

До пізньої осені засуджений працює в бригаді підсиленого режиму на шпалозаводі села Асіно Томської області, коли його відправляють на Колиму. Далі була дорога поїздом під конвоєм на Далекий Схід у порт Находка, завантаження у трюми пароплава «Советская Латвия» і через Охотське море — в Магадан. Потім — табори «Дальстрою»: «Новий піонер», «Спорноє», «Дніпровський» та інші.

Після звільнення Петер Демант, маючи вищу технологічну освіту, володіючи європейськими (і не тільки) мовами, чудово знаючи радіосправу та опанувавши ще кілька дефіцитних спеціальностей, змушений був 23 роки працювати в колимському таборі «Ягідний» вантажником у торговій конторі, бо КДБ заборонило керівникам інших організацій брати його на роботу, «щоб він не міг продовжувати антирадянську діяльність».

В роках заслання Демант побудував собі житловий будинок, багато читав літературних та наукових книжок, надолуживши упущене в роках ув'язнення. У нього була одна з найбільших домашніх бібліотек у селі, де зібралося велике коло постраждалої від репресій інтелігенції. Він

Вернон Кресс з примірником роману «Зекамерон ХХ століття» (1992)

захоплювався музикою, фотографією, радіосправою, народним театром, спортом. Коли у нього закінчився строк обмеження прав та заборони виїзду за межі поселення, Демант з 1959 р. почав здійснювати свій план тисячокілометрових мандрівок по Союзу, який ретельно обмірковував ще на нарах табірних бараків золотих копалень Колими.

Головною його спортивною пристрастю були гори. Тренований з дитинства альпіністом, він перший здійснив сходження на найвищу вершину гірської Колими пік Абориген. За свідченням спортивної громадськості П. Демант є засновником альпінізму та гірського туризму північного Сходу Радянського Союзу. Він був провідником та розвідником десятків невідомих до нього тайгових та гірських маршрутів, дав назви безліч озер та річок, його прізвище надано перевалу на відомому хребті Черського. У спортивних таборах, походах та в змаганнях ним виховані десятки молодих, закоханих у тайгу та гори, спортивних туристів та альпіністів.

Після виходу на пенсію в 1978 р. у Деманта з'явилась можливість жити у Німеччині, США, але він залишився жити в м. Москві, де одружився із журналісткою Іриною Вечною. Реабілітували Петера Деманта у м. Москві в 1992 р., на 74 році життя. Він вважав для себе принизливо писати до КДБ прошення про реабілітацію або право на перегляд сфабрикованих там на нього «справ». Жодного злочину проти народів СРСР і проти радянської влади він не вчинив. Похований у м. Москві.

3. Ф. Р-2945, 153 од. зб., 1923 – 2010.

4. «Зекамерон ХХ века» (1992, друге видання, доповнене – 2009), романи «Золото Монтаны» (2000) і «Зеркало тєти Сары» (2000), автобіографічні твори «Первая жизнь. Невыдуманная повесть» (2001), «Мои три парохода. Записки старого грузчика» (2003), «Сибирские миражи: Рассказы и повести» (2003), «Мимоходом: Размышления, воспоминания, дневники» (2006), «Перед занавесом: зарубежные дневники» (2008), «Mein erstes Leben. Eine wahre Erzählung» (2008).

5. Автобіографії, довідки про засудження і реабілітації письменника. Матеріали особистого характеру (паспорти, посвідчення, грамоти, анкети, картки, довідки).

6. Листи Петера Деманта.

Кореспонденти: Віра Амельченко (22.12.1994-12.09.1997), Маргіт Бартфельд (12.09.2006), Оттмар і Вільма Бартфельдов (21.04.2010), Георг (Джордж) Бін (08.06.2003), Ірина Вечная (1966-2006), Пауль Вексельблатт (20.06.2009-25.11.2009), Барбара Відеманн (16.05.2006), Анатолій та Валентина Волчкових (грудень 2003), Герта Гаусліг (1966-1996), Інна Василівна Грибанова (26.04.2001), Конрад і Андреа Делігдіш (1977-1999), Євгенія В. Древіцер (1998), Алла і Міша Єзерських (26.10.1995-1997),

І. Єрмакової (18.04.1999), Вероніка Цайер (01.05.2006-19.10.2006), Аркадій Зозулинський (1991), Еліно́р Ката́ла (Ліппер) (б. д.), Герберт Кілліан (23.12.2002-14.01.2006), Тошітада Мандокоро (1986), Ільза Меттес (1976-1992), Манфред Мюкке (02.12.2003), Максим, Віра та Женя Рейдери (1986-1991), Рудольф Сєдов (28.05.2003-19.04.2010), Тетяна Сирищева (28.03.1995), Генрієта Теллінг (1969-2008), Георгій Уртаєв (20.09.1982-05.06.2009), Лео і Клара Хофберг (1990-1998), Курт Шарп (2006-2007); видавництва: «Художественная литература», «Книжное издательство», «Книга», «Северная правда», «Омолон»; редакції журналів: «Кодры», «Новый журнал», «Урал» (26.06.1989-16.06.2004).

Адресати: Ірина Вєчная (1962-2006), Тошітада Мандокоро (16.12.1985), Анатолій Федорович (22.06.2002), Хільда Цах (22.03.2005), Рунге (б. д.).

8. Рецензія В. Гальперіна «Вернон Кресс. «Сибирские миражи. Рассказы» (17.06.1986). Рецензія Л. Перського «Вернон Кресс. «Сибирские миражи. Рассказы» (31.07.1986). С. Баймухаметов, редакторський висновок на книгу В. Кресса «Зекамерон ХХ века» (01.09.1989). Рецензія Максима Рунова «Вийшов «Зекамерон» (1992). Післямова Рудольфа Сєдова до нарису В. Кресса «Абориген-57» «Реалии Вернона Кресса» (2009). Нарис Рудольфа Сєдова про діяльність Петера Деманта як першовідкривача гірського туризму і альпінізму на північному сході Росії «Альпинист с колымских лагерей» (лютий 2010). Нарис Ірини Вєчної, дружини письменника Вернона Кресса, головний редактор творів письменника «Почему «Зекамерон» не вышел сотысячным тиражом» (01.07.2010). Малюнки Ірини Вєчної до творів письменника Вернона Кресса (2000-2003).

9. Чернівецькі фотографії (портрети, вид міста) Петера Деманта (1923-1980), портрети письменника (1963, 1985, 1995), фотографії Петера Деманта і його дружини (1923-2000), фотоальбоми «Колимські пейзажі» (1956-1976), фотографії, зроблені Петером Демантом під час перебування в Україні (1962), фотографії, зроблені Петером Демантом під час перебування в м. Бухарі (Узбекистан) (1962), фотографії, зроблені та зібрані Петером Демантом під час подорожей по Радянському Союзу (1959-1986), фотографії села Ягідне та його околиць, зроблені та зібрані Петером Демантом (1955-1975), фотографії друзів і знайомих Петера Деманта, зроблені та зібрані Петером Демантом в селі Ягідному і в м. Магадані (1958-2000), фотографії Петера Деманта і його дружини на озері Джека Лондона (1965), сцени з вистави Ягоднівського народного театру (1970), фотографії Петера Деманта в Магаданському музеї ГУЛАГу і в товаристві «Меморіал» (1991-2001), фотографії Петера Деманта і його дружини в Гурзуфі (Крим, Україна, 1963), Петер Демант на зйомках в м. Гурзуфі та м. Ялті (Крим, Україна, 1983),

Петер Демант в Кожино і Бузланово (1982-1997), фотографії, зроблені та зібрані Петером Демантом під час подорожей по НДР і ФРН (1969-1998), Петер Демант у своїх друзів Лео Хофберга і Елінор Катала в Швейцарії та Франції (1990-1991), фотоальбом від Вероніки Сейр із фотографіями Петера Деманта під час його перебування в м. Інсбруку (1975, 1980, 2005), фотографії Петера Деманта під час подорожей світом (Мадагаскар, Маврикій, Кейптаун, Катманду, Тель-Авів, Адріатичне море, 1995-2003), фотографії Петера Деманта і його друзів зі США (Арізона і Монтана) Конрада і Андреа Делігдіш (1954-1996).

11. Майоров Валерій “Гнездо аиста” // Смена – 1992. –№ 4-6; Рунов Максим “В запроволочном мире” // Московские новости. – 1993. -31 січня; Графова Лідія “И в аду можно остаться человеком” // Литературная газета – 1993. -30 червня; Пойзнер Борис “Томский сюжет в “Зекамероне” // Томский вестник – 1993. -17 липня; Бельская Вера “Зекамерон” - новеллы из жизни заключенных” // Литературные новости – 1993 № -38-39; Шерешевский Лазарь “Ад остается адом” // Литературное обозрение – 1994. № -5-6; Баткин Вильям “Ностальгическое погружение” // Новости недели – 1999 -9 вересня.

1. Куліковський Василь Іванович (26.06.1926 – ?), бригадир слюсарів Глибоцького міжгосподарського комбінату по виробництву кормів, лауреат Державної премії СРСР у галузі науки і техніки.

2. Народився у с. Горбівці, комуни Нижні Синівці Серетської волості Радауцького повіту в Румунії. У 1933-1937 рр. навчався в Горбовецькій початковій школі. Після закінчення школи працював за наймом, ремонтував сільськогосподарську техніку. В роки Другої світової війни працював ковалем в м. Сереті, а після визволення Буковини радянськими військами – на МТС в с. Теремблече. З 1945 по 1970 рр. працював механіком млина с. Теремблече. У 1950 р. закінчив курси механіків при Сталінській школі ФЗН «Укрголовмукомола». В

Куліковський В.І.

1970 р. проводиться реконструкція млина на основі якого утворено комбикормовий завод, де працював слюсарем-монтажником, з 1974-1988 рр. – бригадиром слюсарів-монтажників. За 1974-1985 рр. подав 27 раціоналізаторських пропозицій. Економічний ефект від їх впровадження складав 92000 карбованців. З 1967-1988 рр. був депутатом Порубнянської сільської Ради; неодноразово обирався членом Глибоцького районного комітету Комуністичної партії України. За видатні досягнення у роботі був нагороджений орденом Трудового Червоного Прапора (1973), орденом Леніна (1976). В 1977 р. за впровадження раціоналізаторських пропозицій йому присвоєно звання лауреата Державної премії СРСР у галузі науки й техніки. В 1988 р. вийшов на пенсію.

3. Ф. № Р-2878, 9 од. зб., 1942-1999.

4. Трудова книжка (ксерокопія), документи трудової діяльності (укладання трудових договорів (1974), посвідчення на раціоналізаторські пропозиції (6, 1979-1985).

5. Автобіографія, свідоцтво про народження (ксерокопія), свідоцтво про закінчення курсів при школі ФЗН (1950), мандати делегата партконференцій (11, 1967-1988) Глибоцького району, диплом лауреата Державної премії СРСР у галузі науки й техніки (ксерокопії) (1977), посвідчення (4, 1859-1980), членські квитки (2, 1969-1980), запрошення (1977), Почесні грамоти (6, 1967-1984), вітальні адреси, у зв'язку із 60-річчям від дня народження (1966).

9. Фотографії В.І. Куліковського (портрет, індивідуальні, сімейні, з співробітниками) (16, 1942-1986).

10. Примірники статей, опублікованих у обласних і районних газетах; вирізки з газет із публікаціями статей про В.І. Куліковського (28, 1951-1978).

11. Документальна повість українського письменника Василя Фольварочного „Земля Житнянових предків” (нарис про життєвий шлях Куліковського В.І.).

1. Кутень Іван Омелянович (19.05.1919 – 25.01.1984), український радянський поет, пісняр.

2. Народився с. Збриж (нині Кам'янець-Подільського району Хмельницької області) в сім'ї селянина-бідняка. Писати вірші почав з

дитинства. В 1962 р. вийшла збірка пісень І. Кутеня „Граї, трембіто!”, до якої увійшло 50 пісень. Всього на слова І. Кутеня написано 250 пісень. Музику на слова І. Кутеня писали видатні українські композитори: А. Кос-Анатольський, А.І. Козак, В. Петрицький, Є. Філіпенко, А. Козицький, Л. Колодуб, Б.Фільц, В. Костенко, С. Сабодаш, Г. Шевчук, А. Кушніренко. Вірші І. Кутеня друкувались в газетах „Молодь України”, „Радянська культура”, „Радянська Україна”, „Правда України”, а також в обласній пресі. Пісні та вірші І. Кутеня публікувались в журналах „Зміна”, „Україна”, „Соціалістична культура”. Вони ввійшли до репертуару заслуженої капели бандуристів УРСР, хору Українського радіо, капели „Трембіта”, „Думка”, Гуцульського, Буковинського ансамблів пісні і танцю. Десять пісень записано на грамплатівки. Похований в м. Чернівцях.

Кутень І.О.

3. Ф. № Р-2322, 40 од. зб., 1949-1983.

4. Твори, вірші (рукописи, 1941-1983). Літературні щоденники (рукописи, 1949-1951, 1954-1955, 1960, 1965, 1968).

Твори, вірші (рукописи, 1941-1983). Літературні щоденники (рукописи, 1949-1951, 1954-1955, 1960, 1965, 1968).

Збірки віршів та пісень: „Буковинський заспів” (рукопис), „Вінок буковинських пісень „Граї, Трембіто!” (машинописний текст, 1960), „Буковинський зорецвіт” (машинописний текст, 1981), „Веселка” (рукопис, 1964). Чернетки віршів та ліричних пісень, нариси, памфлети.

Лібрето театралізованого концерту „Весілля на Буковині” (рукопис, 1957). Вокально-хореографічна сюїта „Веселка над Прутом” (рукопис, 1959).

Сценарії свят та виступів агітбригад (рукописні, машинописні тексти 1957, 1959, 1964, 1966, 1975, 1978, 1980).

Списки пісень, опублікованих в збірках (1959, 1965, 1979, 1960).

Бібліографічний список пісень збірки „Граї, Трембіто!” (рукопис).

Списки пісень українських композиторів на слова І. Кутеня.

Збірки пісень зведеного хору при обласному Будинку народної творчості (1957).

Документи літературного об'єднання при Новоселицькій районній газеті „Ленінським шляхом” (рукопис, 1964).

Акт прийому-передачі секретного діловодства військової частини 65 ОДСБ, підписаний писарем-друкарем, молодшим сержантом Кутенем (1947).

Рішення Виконкому Чемеровецької районної Ради депутатів трудящих про надання чергової відпустки за 1949 р. (1950).

Довідки: про участь у республіканському семінарі керівників та творчого активу агіткультбригад, про перебування на першій республіканській нараді робітничих і сільських кореспондентів комсомольських газет України, про те що він дійсно працював у різних установах (1950, 1954-1958, 1965).

5. Свідоцтво про народження Кутеня І.О., копія (1954), членський квиток літературного об'єднання при редакції газети „Радянська Буковина” (1950), автобіографія (рукопис), диплом І ступеня за текст сюїти „Буковинське весілля” (1957).

Запрошення (1951, 1952, 1956, 1961).

Посвідчення про відрядження до м. Києва № 38 (1955).

6. Листи до І. Кутеня.

Кореспонденти: І.М. Шимчишин (м. Торонто, 1957-1963), А. Кос-Анатольський (1957-1961, 1965, 1968, 1972-1978, 1980-1983), Г.М. Петрицький (1956-1957, 1960-1964, 1967-1968, 1972-1983), В.С. Костенко (1956-1959, 1961-1968, 1972-1973, 1976-1977, 1981), П. Амбросій (1957), С. Мацієвич (1957), М. Вакалюк (1958, 1961, 1975), Д. Гридей (1957).

Редакції газет: „Молодь України” (1949, 1956), „Колгоспне діло” (1950), „Радянське Поділля” (1950, 1957), „Радянська Буковина” (1950), „Останні вісті”, „Літературна газета” (1951, 1953), „Зірка” (1951), „Сталінський поклик” (1955), „Прапор Жовтня” (1951), „Правда України” (1956), „Вільне життя” (1957), „Радянська культура” (1956, 1957).

Редакції журналів: „Перець” (1949, 1951, 1954, 1959), „Жовтень” (1952, 1959, 1961), „Україна” (1953, 1954), „Вітчизна” (1954, 1955), „Дніпро” (1955, 1957), „Сталінське плем'я” (1955, 1956), „Зміна” (1959), „Колгоспне село” (1958), „Художественная самодеятельность” (1959).

Видавництва: „Радянський письменник” (1957), „Молодь” (1953, 1954, 1959), Державне видавництво дитячої літератури УРСР „Дитвидав”, „Музгиз” (1954). Центральний будинок народної творчості УРСР

(1949), зав. відділом пропаганди і агітації обкому КП(б)У (1950), зав. відділом інформації „Літературної газети” (1953), Управління культури Виконкому Чернівецької обласної ради (1955), зав. відділом літератури та мистецтва „Правда України” В. Хоменко (1956), спілка радянських композиторів (1957), Управління захисту авторських прав (1957), Інститут мистецтвознавства фольклору та етнографії (1958), правління Спілки радянських письменників України (1959).

Адресати: Мамина Д.С. (1964), Якименко М. (1964), Мельник В.В. (1964), Буковинський А. (1964), Солодкий І.В. (1964), Герасимова (1964), Красинчук М. (1964), Ловітчук В.М. (1964), Семенюк А. (1964), Щерба І. (1964).

7. Авторські екземпляри пісень на слова І. Кутеня (рукописні):

Бляха Л., Бедусенко В., Ельгісер Є., Костенко В., Козак Є., Кушніренко В., Кос-Анатольський, Міський І., Михайлюк В., Мотняк Л., Петрицький Г., Олійников М., Сабодаш С., Соляник Г., Шевчук Г., Рокшук В., Окрушко П.

Збірки пісень Кос-Анатольського: „Молодість моя” (1961), „Вокальні твори” (1969), „Ой, коли цвітуть акації”, „Буковинське Рондо” для фортепіано (рукопис з дарчим написом).

Дарчі написи з автографами і побажаннями: Костенко В. (1961, 1962, 1968, 1983), Кушніренко А. (1971), Павличко Д. (1956), Петрицький (1961, 1971, 1973), Снігур С. (1976).

Рецензії на твори І. Кутеня: Допець Г. – на збірку „Буковинський заспів”, пісні та твори, Йослендер Н. – на „Обзор материалов, помещенных в сатирическом отделе газеты „Ленінський шлях” (1951), Кос-Анатольський А.Й. – на збірку „Пісні в зорецвіті”, Пархоменко О. – на збірку веснянок для дітей „Весняночка” (1963), Сіпченко Г. (кандидат філологічних наук) – на „Вінок буковинських пісень „Грай, Трембіто!” (1960), Степанюк Б. – „На зеленій Буковині”, пісні та вірші.

8. І. Кутень (портрети, 1950, 1951, 1954, 1962, 1980, 1982), з дружиною (1954, 1957, 1963), з друзями (3, 1961, 1980), з колегами по роботі та односельчанами (8, 1958, 1960, 1976, 1978, 1983).

9. Колекція газетних вирізок та альбом з вирізками із вітчизняних газет, де друкувались вірші І. Кутеня, та з газет видавництва Канади із віршами І. Шимчишина, Т. Бойчука, М. Вакалюк, І. Кутеня.

Колекція збірок: „Педагогічний репертуар вокаліста” (1962), „Вечорниці” (1973), „Жовтню великому слава” (1957), „Київські мелодії” (1962), „За борами синіми” (1968), „Буковинський розмай” (1971), „Хорові твори

самодіяльності” (1959), книги: „Лунай наш спів” (1960), „Хвилі співучого моря” (1961), А. Шейченко та В. Костенко „Пісня” (1983), С. Снігур „Буревій” (1976), Д. Павличко „Вірші”.

10. Афіші:

Чернівецьке обласне управління культури „Назустріч декаді Української літератури та мистецтва в м. Москві” (1959), Чернівецька державна філармонія „Буковинське весілля” театралізована вистава у виконанні Буковинського ансамблю пісні і танцю.

Програми: обласного свята пісні і танцю, присвяченого 40-річчю ВЛКСМ (1958), концерту з творів народної пісенної творчості та місцевих авторів на першій обласній конференції збирачів фольклору (1959), обласного огляду-конкурсу художньої самодіяльності (1959), концерту, присвяченого святу тваринництва (1960), урочистого концерту, присвяченого 50-річчю Міжнародного жіночого дня (1960), тематичного концерту „Слава маякам!” (1960), концерту, присвяченого міському святу бригад та ударників комуністичної праці (1960).

Відношення та клопотання (1983).

1. Ленчинський Віктор Петрович (01.10.1926 – 22.03.2007), голова виконавчого комітету Чернівецької обласної Ради народних депутатів.

2. Народився в м. Барвінкове (нині Харківської області). З 1934 р. навчався в школі, а у 1940 р. розпочав свою трудову діяльність на шахті і продовжував навчання. 1941-1943 рр. перебував в окупованому німецько-фашистськими загарбниками м. Іловайську Сталінської області. У вересні 1943 р. добровільно записався до 162-го стрілецького полку 54-ої гвардійської стрілецької дивізії і пішов на фронт. Брав участь у звільненні територій України, Польщі, Німеччини, Чехословаччини у складі 343-ої стрілецької Миргородської Червонопрапорної, орденів Суворова і Кутузова, дивізії 1235-го стрілецького

Ленчинський В.П.

полку. Був поранений. Після завершення Другої світової війни продовжував військову службу в лавах Червоної Армії до 1950 р. З 1950 р. працював на заводі харчових концентратів в м. Харцизьку Донецької області та навчався у вечірній школі. У 1953 році вступив до лав КПРС. Навчався на механічному факультеті Київського політехнічного інституту (1953-1958). У 1958-1961 рр. працював на Луганському тепловозобудівельному заводі. У 1961 році призначений на посаду заступника завідуючого промислово-транспортним відділом Луганського міського комітету КПУ. В 1962 р., згідно рішення ЦК КПУ, був переведений на роботу завідуючим промислово-транспортним відділом Чернівецького обкому Компартії України. У 1965 р. обраний заступником голови облвиконкому, а в 1966 році – секретарем обкому партії. У 1973 р. призначений на посаду голови Чернівецького обласного виконавчого комітету. На цій посаді працював до

Зустріч з працівниками сільського господарства

1990 р. Неодноразово обирався депутатом Верховної Ради СРСР та УРСР (1971-1990), головою постійної комісії Верховної Ради УРСР з питань місцевої промисловості та охорони здоров'я, соціального забезпечення населення, членом ревізійної комісії ЦК Компартії України. Відзначений Почесною грамотою Президії Верховної Ради УРСР, нагороджений орденами та медалями. Похований у м. Чернівцях.

3. Ф. № Р-2807, 23 од. зб., 1968-1990.

4. Доповідь на засіданні Президії Ради Міністрів (машинопис, 1985).

Проект рішення Верховної Ради УРСР з питань закордонних справ (1984).

Порядок роботи комісії з питань закордонних справ Верховної Ради Української РСР (1984).

Порядок денний засідання комісії з питань закордонних справ Верховної Ради УРСР (1984).

Тези до виступів на нарадах (рукописи, 1984-1985), на засіданні Президії Верховної Ради УРСР (1985), на пленумі ЦК Компартії України (1981), на засіданнях та нарадах партійного активу Чернівецької області (1979-1980, 1983-1985).

Записники: депутата Верховної Ради Української РСР (рукопис, 1974,

1975, 1980), депутата обласної конференції КП (рукопис, 1984), депутата обласної конференції Ради народних депутатів (рукопис, 1983), депутата районної конференції партійної організації (рукопис, 1980).

Нотатки засідання Президії Верховної Ради УРСР (1979), нарад та засідань в Раді Міністрів УРСР (1980, 1983, 1985), Пленуму ЦК КПУ (1974), засідань комісії Верховної Ради УРСР із закордонних справ (1984).

Список депутатів Верховної Ради СРСР від Української РСР (1974).

Записи під час відвідування Румунії в складі делегації ЦК КПРС (рукописні тексти, 1971), відвідування водоводу Дністер-Чернівці (1980).

Документи з підготовки партійних конференцій в Хотинському, Новоселицькому, Сторожинецькому районах (1983).

Виробничі довідки (1985).

5. Автобіографія. (рукопис, 1990).

Посвідчення ЦК Ленінської Комуністичної Спілки молоді України (1978).

Повідомлення про засідання Ради Старійшин Верховної Ради УРСР (1984).

Мандат учасника міського зльоту переможців ленінської трудової вахти (1972).

Почесні грамоти (1968), вітальні адреси (1976-1979, 1985), запрошення (1970, 1972, 1976-1977, 1979-1980, 1982, 1985).

6. Листи до Ленчинського В.П.

Рада Міністрів СРСР (1984), ветеран Великої Вітчизняної війни Скляр В.В. (1981), військовослужбовці (1985), вітальні листівки.

Адресати:

Рада Міністрів СРСР (1984), Міністерство м'ясної і молочної промисловості УРСР (1983), Міністерство машинобудування для тваринництва та кормовиробництва СРСР (1984), Держплан СРСР (1984).

8. Накази виборців Сторожинецького району кандидатів в депутати Верховної Ради УРСР по виборчим округам № 127, 629 (1981).

Рапорт Чернівецькому обласному виконавчому комітету Ради народних депутатів від колективів підприємств виробничого лісозаготівельного об'єднання „Чернівціліс” (1983).

Витяги з книги маршала Радянського Союзу Г.К. Жукова „Воспоминания и размышления” (1971).

9. Фотодокументи:

На XXV з'їзді КПРС у складі Чернівецької делегації з учасниками з'їзду (22, 1976), на XXVI з'їзді КПРС (2, 1981), на партійній конференції (4, 1983) на республіканському семінарі з Цивільної оборони, на науковому

симпозіумі в Чернівецькому медичному інституті (6).

Зустрічі: з космонавтом В.В. Аксьоновим, В.О. Ляховим (4), маршалом Г.П. Скориковим, генералом А.В. Василюшиним (29, 1981), з мешканцями села Бояни (4).

Відвідування Чернівецької обласної виставки товарів народного споживання (6, 1979-1980), виробничого підприємства (1), військових частин (9), музею бойової слави (1), середньої школи № 18 (1), колгоспу „Жовтень” у Кіцманському районі Чернівецької області.

Перебування в області голови Ради Міністрів УРСР В.А. Масола (5), Голови Президії Верховної Ради УРСР Скорикова (1), завідуючого організаційним відділом Ради Міністрів УРСР Ю.В. Пришви (1), делегації з Румунії (4, 1983), делегації з м. Рязані (39, 1975, 1976).

Вручення нагород активістам області (14, 1985).

Зустріч Олімпійського вогню на території Чернівецької області (1, 1980).

На трибуні під час демонстрації трудящих Чернівецької області, присвяченій Великій Жовтневій соціалістичній революції 7 листопада (1), після демонстрації трудящих Чернівецької області, присвяченій Міжнародному Дню солідарності трудящих – 1 травня (1, 1984).

Фотографії збитків, завданих народному господарству та населенню Чернівецької області стихійними лихами (92, 1977-1979).

Фотографії м. Новодністровськ (13, 1983), м. Калуш (4, 1983), проекту Дністровської ГЕС (1).

10. Брошура „Соціалістичні зобов’язання працівників сільського господарства Чернівецької області на 1974 рік” // Чернівці, 1974 р.

Буклети: „Радянська Україна” (1984), „Чернівці” (б. д.)

Довідник „Мистецтво Києва”(1971).

Пам’ятні значки та медалі (4, 1981).

Газета „Червона зірка” від 31 січня 1985 року.

Сценарій урочистого відкриття змагань першого етапу „Кубку дружби” з мотокросу (1985).

Пам’ятка для учасника урочистих зборів трудящих з представниками партійних, радянських і громадських організацій, військовослужбовцями Радянської Армії, присвячених 325-річчю воз’єднання України з Росією (1979).

*Ленчинський В.П. (в центрі)
на зустрічі з генералами*

Програми концертів: присвяченого 325-річчю возз'єднання України з Росією (1979), для делегатів XVII Чернівецької обласної конференції профспілкових організацій.

Програма зустрічей виборців з кандидатом в депутати Верховної Ради УРСР В.П. Ленчинським (1985).

Порядок денний і регламент роботи XVII обласної конференції профспілок (1985).

11. Скляр В. Ми не у відставці.//Радянська Буковина. - 1978.-26 грудня, 1978.-14 лютого.; Указ Президії Верховної Ради Української РСР „Про нагородження тов. Ленчинського В.П. Почесною грамотою Президії Верховної Ради Української РСР”//Радянська Буковина.-1977. 30 грудня.; Буковина: третій рік десятої п'ятирічки. //Радянська Буковина. - 1977.-30 грудня.; Кирилов Ю. Народ і Армія єдині. (Зустріч воїнів-гвардійців з кандидатом в депутати Верховної Ради Української РСР В.П. Ленчинським), //Ленінський прапор. – 1985. – 23 січня.; В обстановці однакості. //Ленінський прапор.- 1985. – 1 лютого, 1985. – 3 лютого.; У нас гостює газета Радянська Буковина //Радянське село.- 1985.-7 лютого.

1. Ловля Дмитро Сергійович (19.10.1895 – 29.04.1955), кандидат медичних наук, ректор Чернівецького медичного інституту.

2. Народився в с. Ромешки Бежецького повіту Тверської губернії. Навчався в сільській земській школі, а згодом – в Тверській класичній гімназії (1906-1914). В 1914 р. вступив до Московського університету на медичний факультет. У 1921 р. перейшов до Київського медичного інституту, який закінчив в 1925 р. З 1926 р. працював головним лікарем лікарні №2 в м. Києві. У 1929 р. рішенням ЦК КП(б)У – направлений на роботу ди-

Ловля Д.С. з колегою

ректором Харківського медичного інституту. 1937-1940 рр. був репресований органами НКВС. Після реабілітації повернувся в м. Харків на роботу в Харківський медичний інститут. Під час війни 1941-1944 рр. перебував з інститутом в евакуації в м. Чкалові. За рішенням бюро Чкаловського обкому партії очолив санітарно-освітню

роботу в Чкаловському обласному відділі охорони здоров'я. В 1945 р. рішенням ЦК КП(б)У був направлений в м. Чернівці на посаду директора Чернівецького медичного інституту. У 1946 р. нагороджений медаллю „За доблесну працю в Великій Вітчизняній війні 1941-1945 рр.” Рішенням Ради Київського ордена Трудового Червоного Прапора медичного інституту в 1950 р. Ловлі Д.С. присвоєно звання кандидата медичних наук. У 1951 р. Вища атестаційна комісія при Міністерстві вищої освіти СРСР затвердила Ловлю Д.С. у вченому званні доцента кафедри інфекційних хвороб. Похований в м. Чернівцях.

3. Ф. № Р-2588, 10 од. зб., 1918-1955.

4. Анотація на дисертаційну роботу „Медико-санітарні організації у боротьбі із висипним тифом у період Великої Вітчизняної війни та повоєнні роки в Чкаловській, Харківській та Чернівецькій областях СРСР”.

Трудовий список (1929).

Посвідчення про роботу на посаді лікаря-інспектора Київської Окружної інспекції здоров'я (1929).

Посвідчення про відрядження на Дрезденську Міжнародну санітарно-гігієнічну виставку до Німеччини (1930).

Архівна довідка (1935).

Витяг із розпорядження Народного Комісаріату охорони здоров'я про нагородження почесною грамотою і цінним подарунком (1940).

Наказ № 1882-к від 13 грудня 1946 року по Міністерству вищої освіти СРСР про затвердження Ловлі Д.С. директором Чернівецького медичного інституту (1946).

Наказ № 1198-л по Міністерству охорони здоров'я СРСР від 28 грудня 1946 р. про затвердження на посаді директора Чернівецького медичного інституту (1946).

Довідка Харківського медичного інституту (1946).

Трудова книжка (1948).

Протокол кандидатських іспитів Харківського медичного інституту № 23 (22.04.1948-31.12.1949).

Наказ № 861 - 30 по Міністерству охорони здоров'я УРСР від 18 листопада 1949 року про затвердження кандидата медичних наук Ловлі Д.С. на посаді доцента Чернівецького медичного інституту (1949).

Копія витягу з протоколу № 20 Вищої атестаційної комісії Міністерства вищої освіти СРСР про затвердження Ловлі Д.С. доцентом кафедри інфекційних хвороб Чернівецького державного медичного інституту (1950).

Наказ № 10-к від 15 січня 1951 року по Міністерству вищої освіти СРСР про звільнення Ловлі Д.С. від обов'язків директора Чернівецького державного медичного інституту (1951).

5. Автобіографія (1948). Диплом кандидата наук (1950). Атестат доцента (1951). Диплом кандидата наук (копія, 1951). Свідоцтво на вільне проживання в м. Москві та приміських населених пунктах (1918). Свідоцтво про проходження іспиту при кваліфікаційній комісії (1928). Характеристика на Ловлю Д.С. Посвідчення про нагороду та вручення медалі „За доблесну працю у Великій Вітчизняній війні 1941-1945 рр.” (1946). Вітальні адреси: колектив наукових працівників Чкаловського інституту епідеміології та мікробіології (1944), від лікарів 2-го випуску Чернівецького державного медичного інституту (1947).

Гуревич З. професор. „Наступ на смерть” (Вирізка з газети.-1955), „Витяг з протоколу зборів студентів ХМІ ім. Миколи Олексійовича Скрипника – від 17-VI-1932 р.” (Газета Рефлекс. – 1932. – № 52), Повідомлення про кончину Д.С. Ловлі (Вирізка з газети. – 1955).

6. Листи до Ловлі Д.С.

Кореспонденти: заслужений діяч науки, професор Протопопов В.П. (1935), молоді лікарі випуску 1937 року, колектив професорів та викладачів ХМІ від 1939 року (копія, 1962).

8. Рецензія професора Кагана С.С. на наукову працю Д.С. Ловлі „Медико-санітарні організації у боротьбі з висипним тифом у період Великої Вітчизняної війни і повоєнні роки в Чкаловській, Харківській та Чернівецькій областях СРСР”, наданої на здобуття вченого ступеня кандидата медичних наук (1949).

Відгуки: професор М.М. Соловйов - на дисертацію Д.С. Ловлі (1948), начальник політвідділу Крижопільської МТС Загатний - про роботу члена КП(б)У Д.С. Ловлі (1933), професор В.П. Протопопов - на директора Харківського медичного інституту Д.С. Ловлю (1939). Некролог (1955).

9. Фотографії (7, 1935-1945): Д.С. Ловля – директор Харківського медичного інституту з співробітниками (1, м. Харків, 1935), директор Чернівецького медичного інституту на демонстрації трудящих в м. Чернівцях (1, б. д.), з колективом санбакінспекторату (1, м. Чкалов, 1944), санінспектор Чкаловської області м. Чкалов (1944), зі студентами (1, м. Чкалов, 1944), з професором Фальбартом Г.В. (1945).

1. Мельничук Святослав Васильович (16.10.1926 р. –), учасник визвольного руху ОУН УПА.

2. Народився в с. Бурдей (нині Кіцманського району Чернівецької області). 1932-1938 рр. навчався в початковій школі с. Дубівці Кіцманського району. 1938–1940 рр. закінчив три класи гімназії для хлопчиків в

м. Чернівцях. Остерігаючись репресій нової влади (у серпні 1940 р. Північна частина Буковини увійшла до складу УРСР) у листопаді 1940 р. родина Мельничуків емігрувала до Німеччини, так як голова родини – Мельничук Василь був членом організації Українських націоналістів.

Посвідчення Мельничука С.В., ветерана війни-учасника війни.

Весною 1941 р. родина Мельничуків з Німеччини повернулася до Холмщини. Восени 1941 р. Святослав Мельничук вступає до 4-го класу гімназії в м. Сокалі Львівської області. Весною 1944 р.

достроково склав іспити за 6 клас гімназії і добровільно вступив до лав УПА на Холмщині. Метою УПА було визволення українського народу від німецьких фашистів та польських націоналістів і розбудова власної Української держави. На Хомшині у сотні Коника пройшов коротке військово-навчання і був від-

Посвідчення Мельничука С.В., яке дає право на пільги і компенсації, встановлені Законом УРСР «Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні»

правлений в Карпати на військовий вишкіл старшин УПА „Олені” в курінь під керівництвом Поля (Польового). Після закінчення школи старшин отримав звання старшого вістуну і був направлений на Буковину в сотню „Боевіра” в курінь Перебийноса, де навчав новобранців військової справи. У 1945 р. під час бою, в якому отримав поранення, потрапив у полон до військ НКВС. Військовим трибуналом був засуджений на 20 років каторжних робіт та 5 років позбавлення громадянських прав. З 1946 по 1955 рр. відбував покарання в м. Воркуті. У 1955 р. за рішенням Південно-Уральського трибуналу був звільнений з табору і до 1956 р. працював на комбінаті „Воркутауголь”. У 1956 р. повернувся на батьківщину. 1956-1958 рр. закінчив 9-10 клас Кіцманської середньої школи. В 1958 р. поступив на вечірній відділ Чернівецького музичного училища. З 1961 р. працював учителем музики і співів у середній школі № 33. В 1961 р. був виключений з 4 курсу музичного училища, як учасник національно-визвольного руху на Буковині в 1944-1945 роках. З 1962 по 1964 рр. заочно навчався в Кишинівському музичному училищі на диригентсько-хоровому відділенні. У 1967-1972 рр. заочно навчався в Івано-Франківському педагогічному інституті ім. Стефаніка. З 1969 року працював викладачем в Чернівецькому культурно-просвітньому училищі на відділенні диригування і теоретичних дисциплін. В 1986 році вийшов на пенсію. З 1989 р. активно включився

в роботу рухів і товариств національно-патріотичних сил Буковини: Товариство „Просвіта”, „Народний рух України”, „Зелений світ Буковини”, Товариство в’язнів і репресованих „Братство святого апостола Андрія Первозванного”, „Братство УПА Буковини”. У квітні 1990 р. організував зведений хор „Гомін Буковини” при товаристві „Просвіта”. С.В. Мельничук – лауреат літературно-музичної премії ім. Сидора Воробкевича.

3. Ф. № Р-2882, 6 од. зб., 1963-2000.

4. Звітна доповідь Братства ОУН-УПА Буковини (машинопис, 1995).
Доповідь на з’їзді учасників визвольної боротьби ОУН-УПА 1942-1953.
(машинопис, 1992).

Програма ювілейної наукової конференції „УПА на Буковині”
(машинопис, 1992).

Відомості про засновників крайової управи „Братства УПА Буковини”
(машинопис, 1992).

5. Автобіографія (рукопис, 2000).

Ксерокопії особових документів: трудова книжка (1955), військовий квиток (1964), посвідчення про пільги (1999), студентський квиток. Ксерокопії документів про освіту: атестат зрілості, диплом Кишинівського музичного училища (1964), диплом Івано-Франківського педінституту ім. Стефаника (1972), додаток до диплому (оригінал, 1972). Витяг з трудової книжки. Характеристика. Членський квиток Кишинівського музичного училища (копія, 1964). Довідка Івано-Франківського державного педагогічного інституту ім. Стефаника (1973); копія довідки МВС Комі АРСР та характеристика начальника підрозділу п/я № 1751, де Мельничук С.В. відбував покарання (1956); копія витягу з ухвали військового трибуналу Південно-Уральського округу (1955). Диплом почесного члена Товариства „Просвіта”. Почесна грамота (ксерокопія, 1996). Грамота Головної Булави Всеукраїнського братства ОУН-УПА (1996). Подяки та грамота Чернівецько-Буковинської Митрополії Української православної церкви (1995, 1999). Вітальні адреси (1996).

6. Листування.

Кореспонденти: друзі, соратники (1994).

Адресати – установи, організації.

11. Збірка спогадів. Петро Войповський. Моє найвище щастя. Київ.,- 1999.

1. Ністор Іон Янку (04.08.1876 – 11.11.1962), політичний діяч, румунський історик.

2. Народився у с. Віковул-де-Сус Радівецького повіту на Буковині у сім'ї селян. Після закінчення Радівецького ліцею (1897) навчався на філософському факультеті Чернівецького університету (1897-1903). Викладав історію і географію у Сучавському лицейі (1904-1907) та у Чернівецькій реальній гімназії (1907-1908). У 1908-1911 рр. навчався у Віденському, Берлінському, Мюнхенському, Бухарестському та Ясському університетах. У 1909 р. одержав ступінь доктора філософії Віденського університету, де у 1911-1912 навчальному році читає лекції з історії Східної Європи. З 1912 по 1940 рр., з деякими перервами, викладає історію у Чернівецькому університеті, де у 1920-1921 рр. та з 1933 по 1940 рр. обирався його ректором. У міжвоєнні роки неодноразово призначався державним секретарем, міністром румунського уряду (1918-1919), міністром-делегатом Буковини (1922-1926), міністром громадських робіт (1927-1928), сенатором права (1928-1933), державним секретарем з питань етнічних меншин (1933), міністром праці, охорони здоров'я та соціального захисту (1935-1937), міністром праці (1937-1939), міністром культур та мистецтв (1939-1940).

В 1904-1939 рр. в м. Чернівцях видавав журнал „Junimea Literară” („Літературна молодь”) та бюлетень Інституту історії та мови при Чернівецькому університеті „Codrul Cosminului” („Козьминський бір”) (1924-1939), де друкував ряд своїх наукових праць.

З 1940 р. переїхав до м. Бухареста, викладав у столичному університеті. Різно виступав проти комунізму, соціал-демократії та націонал-соціалізму, а згодом – проти приєднання Бессарабії й Буковини до УРСР. Ністора не включили до уряду Й. Антонеску, проте він залишався професором філософського факультету в м. Бухаресті (1940-1941). З 1941 р. на пенсії, продовжуючи бути директором колекції

*Картка учасника
7-го міжнародного конгресу
істориків у м. Варшава*

*Лист Пушкаріу Секстїла до
міністра Іона Ністора*

бібліотеки АН Румунії (1940-1945). З утворення Румунської Народної республіки – позбавлений членства в АН Румунії (10 червня 1948) та ув'язнений без вироку суду в Сігеті (1948 - 8 липня 1955). Останні роки життя проживав в м. Бухарест, де і помер 11.11.1962 р.

Наукові дослідження Іона Ністора охоплювали велике коло питань з історії румунського народу (з XIV - початок XX ст.). Він займався також питаннями літератури, освіти, мистецтва та культури Буковини.

Був член-кореспондентом (1911) та дійсним членом АН Румунії (1915-1948), з 1916 р. почесним членом Чеської Академії, учасником багатьох міжнародних конгресів істориків. Займав керівні посади націонал-ліберальної партії Румунії. Брав участь у діяльності різноманітних товариств: „Junimea” („Молодь”), „Товариство румунської культури і літератури на Буковині”, „Румунська школа”, „Румунський клуб” та інші.

Відзначений 10-ма орденами Румунії („Корона Румунії”, „Зірка Румунії”, „Орден Фердинанда”, „Хрест”) та 4-ма орденами інших держав, зокрема, „Югославська корона”, „Polonia Restituta” та інші.

3. Ф. № 988, 274 од. зб., 1901-1939.

4. Рукописи робіт з історії Румунії і Буковини XIV-XX ст., статті для газет і журналів, рецензії наукових робіт Т.В. Штефанеллі і Н. Йорги; конспекти лекцій з історії Румунії; рукописи текстів промов Ністора на урочистих зборах та інші.

5. Членська картка учасника 7-го міжнародного конгресу істориків в м. Варшаві; членська книжка учасника міжнародного конгресу істориків-мистецтвознавців в м. Стокгольмі.

6. Листи І.Я. Ністора.

Адресати: Митрополит Буковини (1933).

Листи до І.Я. Ністора

Кореспонденти:

Румунська Академія, Міністерство освіти, редакція видання „Світова історія” в м. Дрезден, комісія з наукового співробітництва при Лізі Націй, консульство Чехословацької республіки у м. Чернівцях, товариства, музеї, ліцеї із запрошеннями на ювілейні та урочисті заходи (1910-1939),

Анджелеску К.К. (1937), Балан Т. (1920), Братяну Г. (1928, 1930), Бретеску-Войнешть (1923), Василько Г. (1920-1927), Горовей А. (1929), Греку В. (1920), Джімеску К.К. (1927), Єнеску Дж. (1929), Йорга Н. (1911), Келарю Т. (1932-1933), Кіріляну Г. (1930), Мандичевский Е. (1920-1922), Олівіє М. (1938), Пирван В. (1911), Прокопович А. (1919-1923), Пушкарь С. (1911-1928), Тимчук Е. (1921, 1924), Тофан Г. (1910-1920), Чабану Ш. (1924), родичі: дружина, дочка, брат, племінник та інші.

10. Рукописні копії документів, які зберігаються у Віденському державному архіві, відносяться до історії Придунайських князівств за 1783-1822 та 1854-1857 рр.

11. Omagiu lui Ion I. Nistor, 1912-1937, Cernăuți, 1937; Stoicescu Nicolae, Istorical Ion Nistor // Revista istorică, N 12, 1976, București; Iacobescu Mihai, Ion I. Nistor, // Anuarul muzeului județean, N 4, 1977, Suceava; Vuia Ovidiu, Profesorul Ion Nistor, Bruxelles, 1987; Zub A., Ion Nistor (1876-1962), Iași, 1993; Olaru Dragoș, Scrisori către Ion Iancu Nistor, // Glasul Bucovinei, N 1 și 2, 1994, N 2, 1995, Cernăuți-București.

1. Пилюгін Григорій Тимофійович (19.11.1899 – 02.01.1984), доктор хімічних наук, професор Чернівецького державного університету.

2. Народився в с. Дорочоци Курської губернії в сім'ї бідного селянина. В 1911 р. закінчив місцеву церковнопарафіяльну школу. Чотири роки працював кур'єром-листоношею при Дорочоцинському волосному управлінні, а в 1918-1920 рр. навчався в Охтирській педагогічній школі ім. Гринського. Два роки працював учителем Першої початкової школи Гайворонського повіту. В цей час був обраний головою місцевого комітету спілки працівників освіти волосного об'єднання.

1922-1928 рр. навчався на хімічному факультеті Харківського державного університету, після його закінчення залишився працювати на кафедрі органічної хімії. В 1936 р. розпочав роботу з синтезу та дослідження сенсibiliзуючих та несиметричних барвників і у 1937 р. за ці роботи відзначений урядовою премією, а в 1938 р. вченою

Пилюгін Г.Т. в лабораторії

радою Харківського державного університету йому було присуджено вчений ступінь кандидата хімічних наук. В цьому ж році був затверджений у вченому званні доцента кафедри органічної хімії Військово-господарської академії ім. Молотова, де працював до 1941 р. 1941-1944 рр. перебував в евакуації у Саратовській області Дергачівського району. В січні 1944 р. повернувся до м. Харкова на роботу в держуніверситет на посаду завідуючого хімічно-фармацевтичною кафедрою. В 1945 р. був направлений

до Чернівецького державного університету на кафедру органічної хімії, де очолив навчально-дослідницьку роботу колективу та наукове товариство студентів, та зайняв посаду вченого секретаря Чернівецького відділення Всесоюзного хімічного товариства. В 1957 р. отримав вчений ступінь доктора хімічних наук, а в 1958 р. рішенням Вищої атестаційної комісії був затверджений у вченому званні професора кафедри органічної хімії. За час науково-дослідної роботи написав більше 30 праць про дослідження в галузі ціанінових барвників, які друкувались в наукових виданнях. Похований в м. Чернівцях.

*Авторське свідоцтво Пилигіна Г.Т.
«Спосіб мікрористалоскопічного
відкриття персульфат-іону»*

3. Ф.№ Р - 683, 7 од. зб., 1947-1961.

4. Наукові статті з хімії в галузі досліджень ціанінових барвників (1953, 1955, 1957-1960).

Авторські свідоцтва на винаходи та описи до них (1952, 1956-1959).

5. Автобіографія.

Атестат доцента (копія, 1947).
Диплом кандидата наук (копія, 1957).
Диплом доктора наук (копія, 1957).
Атестат професора (копія, 1958).
Тимчасові перепустки в Інститут органічної хімії Академії наук СРСР (1951, 1953 - 1955).

Запрошення на конференції з органічної хімії (1949, 1953), на засідання (1951, 1957, 1960, 1962), на наради (1959).

6. Листи до Пилигіна Г.Т.

Кореспонденти: Інститут органічної хімії Академії наук СРСР (1952); Міністерство культури СРСР, Головне управління виробничих підприємств (1955); Міністерство хімічної промисловості СРСР, Технічне управління (1955); Комітет із справ винаходів при Раді Міністрів СРСР (1957); Центральне управління Всесоюзного хімічного товариства ім. Менделєєва (1959), Геральд Фейман (1961).

9. Фотокопії авторських свідоцтв з описами винаходів.

10. Журнали: Известия Академии наук СССР. (№ 6, 1953), Журнал загальної хімії. //в-во Академії наук СРСР - м. Москва, Ленінград.- 1955, 1957, 1958//, Науковий щорічник за 1958 р.// м. Чернівці . -1960//, Науковий щорічник за 1959 р.// м. Чернівці.-1960//.

Програми міжвузівських наукових конференцій Чернівецького державного університету: з питань розвитку нафтохімічної промисловості Станіславського адміністративно-економічного району (1959), з вивчення кліматичних і водних територій українських Карпат (1959).

1. Приходцев Василь Іванович (14.02.1921 – ?), учасник Великої Вітчизняної війни, Герой Радянського Союзу.

2. Народився в с. Шулешеве (нині Путивльського району Сумської області). Трудову діяльність розпочав у 1936 р. В 1940 р. призваний до лав Червоної Армії та направлений до школи танкістів-молодших командирів яку не встиг закінчити, оскільки почалась Велика Вітчизняна війна. З перших днів війни був на фронті рядовим солдатом, командиром зняряддя танку Т-26; брав участь в боях за звільнення Батьківщини від німецько-фашистських загарбників у складі військових формувань Південного фронту; воював під Сталінградом; визволяв Україну, Польщу, Чехословаччину. Закінчив війну старшим лейтенантом, командир танкової роти. У м. Глогау (біля м. Берліна) був важко поранений. У 1946 р. звільнений у запас. За мужність і героїзм указом Президії Верховної Ради СРСР від 24 травня

Приходцев В.І.

1944 р. Приходцеву В. І. присвоєно звання Героя Радянського Союзу. За бойові та трудові заслуги має ряд урядових нагород – ордена: Червоної Зірки (1942), Жовтневої Революції (1975), Вітчизняної війни I ступеня; медалі: «За відвагу» (1942), «За доблесну працю» (1970). В 1944 р. вступив до лав Комуністичної партії Радянського Союзу. 1947-1948 рр. працював головою колгоспу. У 1948 р. – начальником цеху „Лен-облхарчпром”, м. Ленінград. 1949-1951 рр. знов призваний до лав Радянської Армії. Протягом 1951-1957 рр. працював інспектором з кадрових питань у конторі з вербовки працівників Дальбуду в м. Магадані. 1957-1975 рр. –

заступник начальника загону воєнізованої охорони „Північсхідзолото”. Протягом 1961-1975 рр. неодноразово обирався депутатом міської Ради депутатів трудящих м. Магадан. В 1974 році прийняв пропозицію командування полку, в якому отримав звання Героя Радянського Союзу про переїзд до м. Чернівців, де проживав до 1996 р. З 1974 по 1976 рік працював заступником начальника штабу Цивільної оборони по Чернівецькій області. Був членом міської ради ветеранів війни, праці і збройних сил м. Чернівців. З 1976 р. – персональний пенсіонер союзного значення. У 1996 р. переїхав до Росії в м. Слов’янськ.

3. Ф. № `Р-2830, 6 од. зб. 1944-1990.

4. Стаття в газеті „Слава Батьківщини” від 24.12.1984 р. ”Вірність військовій присязі”.

5. Автобіографія (1990).

Біографічна довідка кандидата в депутати Магаданської міської Ради депутатів трудящих по виборчому округу № 189 (1971), наказ № 56 начальника штабу відомчої охорони об’єднання „Північсхідзолото” м. Магадана від 05.09.1974 р. про заохочення та нагороду почесною грамотою. Витяг з указу Президії Верховної Ради СРСР від 30.03.1971 р. про нагороду орденом Жовтневої революції. Витяг з наказу № 64 командуючого Далекосхідним військовим округом від 2.11.1967 р. про заохочення та нагороду почесною грамотою. Постанова № 462/45 від 06.06.1974 р. про заохочення та нагороду почесною грамотою. Наказ № 110/к від 09.09.1974 р. про заохочення та нагороду почесною грамотою.

Службові характеристики (1960, 1971, 1973)

Пам’ятна листівка імені Героя Радянського Союзу В.І. Приходцева.

Почесні грамоти (1974, 1975, 1977, 1980-1983, 1985-1990), вітальні адреси (1977, 1981, 1988).

6. Листування.

Кореспонденти: копія листа Президії Верховної Ради СРСР від 05.08.1944 р. про присвоєння звання Героя Радянського Союзу, Чернівецький обласний військкомат (1975), рада ветеранів Чернівецької області (1985), вітальні листівки (1981).

Статті в газетах: „Магаданська правда” від 28.11.1957 р. про С.П. Приходцева, „Молодий буковинець” від 08.03.1985 р., „Квіти з передової” – розповіді жінок-фронтовичок. Лист-запрошення Приходцеву С. П. від Чернівецького міському КПУ і міської Ради народних депутатів (1978).

9. Фотографії.

Бойові друзі, однополчани, ветерани (7, 1985, 1988).

В.І. Приходцев на зустрічах з молоддю (6, 1967, 1968, 1985, 1988, 1989), під час відвідування військової частини (2, 1985).

Портрети: В.І. Приходцева, С.П. Приходцевої. Фотографії з рідними і близькими (3, 1950).

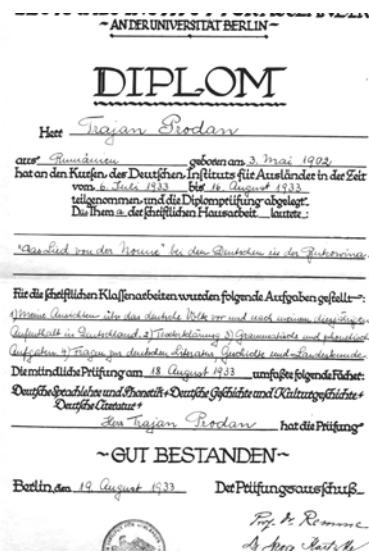
11. Гогін В. Вогняною дорогою. // Радянська Буковина. -1971. - 12 вересня; Святкування в районах області. //Радянська Буковина. -1985. -10 травня; Товаришу на виручку. //Радянська Буковина. -1974. -17 серпня; Ударники п'ятирічки. //Радянська Буковина. -1975 -8 лютого; В. Голубєв. Не старіють душою ветерани. //Радянська Буковина. 1978.-18 лютого. Дем'яненко М.Г.. Уроки мужності. (1974), Гогін В. Через усю війну. // Радянська Буковина. -1983. -30 листопада; Грубий А. Нам було тоді по двадцять. //Молодий Буковинець. -1983. -17 вересня; Бойков І. Атаки шалені ті. -1971. -31 грудня.

1. Продан Траян (03.05.1902 - ?), співробітник редакції газети „Буковина” м. Чернівці, викладач.

2. Народився у с. Старі Бросківці Сторожинецького повіту у сім'ї службовців. Вчився у Чернівецькій державній гімназії № 3 (1913-1914) та у Чернівецькому ліцеї ім. Арона Пумнула, закінчив філософський факультет Чернівецького університету за спеціальністю «румунська мова і література» (1923-1929), курси Чернівецького педагогічного семінару (1930-1931), курси удосконалення німецької мови Інституту для іноземців при Берлінському університеті (1933) та Інституту ім. Гете при Німецькій академії у м. Мюнхені (1943).

По закінченні університету викладав румунську мову і літературу, німецьку мову у чоловічій економічній гімназії села Віковулде-Сус (1930-1932), у гімназії м. Ватра-Дорней (1937), у гімназії ім. П. Мушата, м. Вижниця (1938-1939) і в ліцеї ім. Г. Гікі Воєводи, м. Дорохой (1942).

Під час війни був мобілізований і служив у Одеській військовій комендатурі до 20 лютого 1942 р., за станом здоров'я був звільнений від військової служби. З 1926 р. по 1940 р. співробітничав з редакцією газети

Дипломи
про закінчення учбових
закладів професором
Проданом Траяном

„Glasul Bucovinei” („Голос Буковини”), де надрукував ряд своїх наукових, літературних та політичних статей. Під час війни друкувався у чернівецькій газеті „Bucovina” („Буковина”).

Про подальшу долю Продана Т. після 1944 р. нічого невідомо.

3. Ф. № Р-505, 5 од. зб., 1917-1944.

5. Копії свідоцтва про народження, дипломів про закінчення гімназії, університету та інститутів у Берліні та Мюнхені, річні табелі успішності початкової школи, гімназії та ліцею. Свідоцтва про національність, право на проживання та благонадійність. Довідки про роботу в газетах ліцелях та гімназіях. Документи військового обліку, особиста картка, квитанції та розписки.

6. Листи до Продана Т.

Кореспонденти:

Креп Ф. (28 червня 1942), Лівеску Г. (14 червня 1942), Стаматті М. (16 серпня 1942), Штифанович З. (28 січня 1943), Унгуряну Д. (8 серпня 1942).

1. Побережник Семен Якович (02.02.1906 – 22.04.1999), учасник громадянської війни в Іспанії (1936-1938), радянський розвідник в роки Другої світової війни (1939-1944).

2. Народився в с. Клішківці Хотинського повіту Бессарабії. З 1913 по 1917 рр. навчався в початковій школі с. Клішківці. В 1927 р. відмовився від служби в Королівській армії Румунії та виїхав на заробітки до Канади. У 1928 р. переїхав до Сполучених Штатів Америки, де працював різноробочим на автомобільному підприємстві Форда в м. Детройті. За розповсюдження листівок бунтівного змісту був позбавлений волі на 8 місяців, з наступною депортацією зі Сполучених Штатів Америки. В 1929-1932 рр., у складі команди торговельного судна „Ван”, відвідував різні країни світу, активно пропагував ідеї робітничого класу. В 1931 р. був прийнятий в члени Комуністичної партії Бельгії. У 1932 р. за комуністичну діяльність, згідно наказу короля Бельгії, повинен упродовж 24 годин залишити країну, але отримав пропозицію секретаря партійної комуністичної організації порту залишитися і розпочати підпільну діяльність. В кінці квітня 1933 р. був заарештований Бельгійською таємною поліцією і позбавлений волі на 6 місяців з наступною депортацією. У 1934 р. за допомогою комуністів переїхав до Франції, де був прийнятий до лав Французької Комуністичної партії та продовжував проводити підпільну партійну роботу серед емігрантів. В 1936 р. добровільно вирушив до Іспанії на боротьбу проти фашистського

заколоту. Був зарахований до складу 12-ої інтернаціональної бригади. У 1937 р. отримав пропозицію від спецслужб Радянського Союзу долучитись до розвідницької діяльності на користь СРСР. Після відповідної підготовки, з 1938 р. успішно виконував завдання на територіях різних країн Європи.

Під час Другої світової війни працював у Болгарії. В 1943 р. заарештований та засуджений до страти, але у вересні 1944 р. звільнений військами Червоної Армії та необґрунтовано засуджений військовим трибуналом до 10 років позбавлення волі і трьох років позбавлення громадянських прав. 1946-1952 рр. перебував у таборах Іркутської області, а в 1952-1954 рр. – в таборах м. Омська.

Після звільнення був направлений до Карагандинської області на роботу у вугільній промисловості. В березні 1958 р. повернувся на батьківщину в с. Клішківці Хотинського району Чернівецької області і влаштувався працювати у колгосп. Реабілітований в 1959 р. У 1962 р. був прийнятий в члени КПРС. В цьому ж році йому надано персональну пенсію союзного значення. В 1966 р. вийшов на пенсію, але продовжував брати активну участь в громадському житті колгоспу, району, області, у патріотичному вихованні молоді села.

Похований в м. Чернівцях.

3. Ф. № Р-2688, 63 од. зб., 1936-1999.

4. Стаття в газеті С.Я. Побережника. Про те, що не збувається. // Радянська Буковина. – 1968.-3 лютого //

Спогади С.Я. Побережника. Круті перевали. //Журнал. Радуга. – В-во Радянський письменник.- м. Київ.- 1975.-№ 4 //

Характеристика (1954), довідка-характеристика (1976).

Документи про освіту: свідоцтво про восьмирічну освіту (1963), посвідчення навчального комбінату Чернівецького обласного комунального господарства (1968).

*Побережник С.Я.,
доброволець 12-ої інтернаціональної
бригади (Іспанія, 1936 р.)*

Документи про реабілітацію (1954-1960). Довідки: Софіївської обласної інспекції праці (1943), Міністерства внутрішніх справ СРСР (1954), Головної військової прокуратури (1959). Заява голові військового трибуналу МВС Ворошилову К.Є. (1959).

Автобіографії (1961, 1977).

Посвідчення про обрання депутатом сільської Ради депутатів трудящих Хотинського району Чернівецької області Української РСР (1969). Посвідчення інспектора народного контролю (1974).

Пенсійна книжка персонального пенсіонера республіканського значення (1967).

Побережник С.Я. під час виступу на конференції архівістів 22 квітня 1985 р.

Привітання: міністра оборони СРСР, маршала Радянського Союзу А. Гречко з 30-ю річницею Перемоги у Великій Вітчизняній війні (1975), депутата Верховної Ради СРСР, генерала армії, двічі Героя Радянського Союзу П.І. Батова з успішним завершенням розгляду реабілітаційної справи (1959).

Запрошення: на конференції (1971), семінари (1970), зустрічі з піонерами-слідопитами, комсомольцями, школярами, студентами, працюючою молоддю, науковцями (1959-1980), зустрічі ветеранів національно-революційної війни в Іспанії 1931-1939 рр. (1965, 1966, 1976), урочисті засідання (1961-1970), збори трудящих (1968, 1978).

Почесні грамоти: Президії Верховної Ради Української РСР (1976), Чернівецького обкому КП України (1976), виконкому районної Ради депутатів трудящих (1976)

Диплом до медалі „Гарібальді”. Посвідчення про нагородження ювілейними медалями: „За доблесну працю” (1970), „Тридцять років перемоги у Великій Вітчизняній війні 1941-1945 рр.” (1976), польською медаллю „За вашу і нашу перемогу” (1968).

6. Листи до Побережника С.Я.

Адресати: Хотинський райком КПРС (1959).

Кореспонденти:

Батов П.І. – генерал армії, двічі Герой Радянського Союзу, учасник громадянської війни в Іспанії (1958-1979). Учасники громадянської війни в Іспанії: Печерський Р. (1967-1974), Гур'євський Г. (1967-1976), Ейснер А.В. (1960-1968), Птушенко В.І. (1962-1980), Шукаєв О.О.

(1973-1974), Шварценберг М.Г. (1968-1979), Килимник М.Г. (1965-1980), Михайлов І.М. (1967-1977), Штерн В.М. (1979).

Учасники буковинського підпілля в роки румунської окупації: Кац Б.Ш. (1966-1978), Фінкель Є. (1966-1978), Білоус П.П. (1967-1975).

Журналісти, наукові співробітники, редакції газет та журналів (1958-1980). Письменники: Баумштейн В.Е. (1970-1980), Халейманський Н. (1970-1979). Читачі (1967-1981), піонери-слідопити (1963-1981).

Закордонні кореспонденти з Болгарії (1966-1980).

Родичі (1967-1979), друзі і знайомі (1963-1979).

8. Книга П.І. Батова. По дорогам славы отцов. // „Советская Россия”.- М., – 1972//. Збірка „Герои незримого фронта” з твором О. Моїсеєва „Професія? Розвідник.” // „Карпати”.- Ужгород.- 1978// (з дарчими надписами авторів).

Спогади радянських добровольців-учасників національно-революційної війни в Іспанії. Под знаменем Испанской Республики. // „Наука”.- М.,-1965//. Спогади А. Ейснера. Двенадцатая интернациональная. // Новый мир. – 1968. – 24 вересня – № 6//. М. Килимника. Ботаніонул Болант”// Ністру. - № 4. - Кишинів.- 1967//.

Д. Коваль. Рэскручим унуй дестин. // Ністру.- Кишинів.- 1967– № 10 // (з дарчими написами авторів).

Збірка. Військові бувальщини. // „Известия”.- М.,- 1969//.

9. Портрет С.Я. Побережника (2), батька С.Я. Побережника (2, 1905), з родиною (6), з сином (2), з сином і онуком (1), з друзями (1967-1976), на відпочинку в м. Одесі (6,1976), з соратниками (4), на зустрічі з бойовими друзями (11, 1976), з молоддю (11. 1966-1977), на урочистих зборах (1,1974), на уроці мужності в школі (3), в редакції газети „Зориле Буковиней” (1,1974), на відкритті меморіальної дошки генералу Клейберу Штерну, засновнику 11 інтербригади (3). Фотокопія волонтера 12-ої інтернаціональної бригади С. Чебана (С. Побережника) (1, 1936). Репродукція фото-листівки „Початок життя” (1, м. Харків, 1930). Сокирко В.К. у ролі Клода („Собор Паризької богоматері”)

Побережник С.Я. під час зустрічі з директором Державного архіву Скурлатовим (1981 р.)

(1, 1957). Портрет генерала армії, двічі Героя Радянського Союзу П.І. Батова (1, 1961). П.І. Батов на зустрічі з піонерами в московській школі (1, 1978). П.І. Батов і С.Я. Побережник (2), С.Я. Побережник з письменником Бурбаком (2). Краєвиди рідного села (12). Будинок культури в с. Клішківці, Хотинського району Чернівецької області.

11. Лукашин В. Листья арагонского лавра // Известия .- 1967. - 15 червня; Цветанка Кенарджиева. Зустріч з колишнім радянським розвідником. // Дунавська правда.- 1976.-30 липня; Федорова Р. Збруч. // Жовтень.-1979.-№ 5; Пеліх В. „Волонтери свободи” зустрілися знову. // Радянська Буковина.- 1976. - 13 жовтня; Кушнір Б. Зірка із солдатської пілотки. // Молодь Закарпаття.- 1976.-14 серпня; Самофалов В. Мемуари колишнього розвідника. // Радянська Буковина.-1976.-10 листопада; Світко П. Дорога зрошена кров'ю. // Радянська Буковина. – 1976.- 7 вересня; Батов П. В походах і боях. (вирізка з газети); Ваянлець В. Дорога к дому. // Правда.- 1977.- 23 серпня; Михайловський В. Тоді чому тебе не розстріляли?.. // Радянська Буковина.– 1994.- 5 жовтня; Самофалов В. Круті перевали Семена Побережника. // Червона зірка.- 1976.-11 травня; Снігур С. Людина, яка не відала страху. // Радянська Буковина .- 1980.- 13 серпня; Ковальчук Д. Суб фламуре луй Ленин, спре избындэ.// Зориле Буковиней.- 1977; Снігур С. Одиссея Семена Побережника. // Червона зірка. - 1980.- 3 червня; Буяльська Г. Хвилююча зустріч. // Червона зірка. - 1977.- 5 березня; Грозовський М. Герої незримого фронту. // Червона зірка .- 1979.-14 червня.; Самофалов В. Волонтер армії свободи. // Червона зірка.- 1976. – 2 березня .

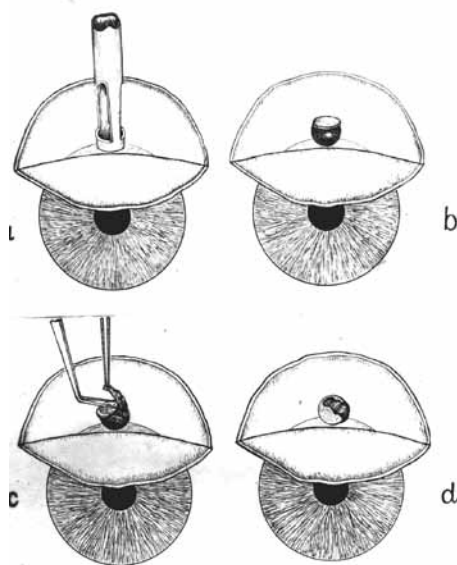
Вирізки з молдавських газет та журналів (1967-1976).

1. Радзиховський Борис Леонідович (04.08.1909 – 17.02.1975), лікар-офтальмолог, заслужений діяч науки УРСР, професор Чернівецького медичного інституту.

2. Народився в м. Новоолексіївка (нині Генічеського району Херсонської області) в родині селянина. Протягом 1928-1932 рр. навчався в Дніпропетровському медінституті. Трудову діяльність розпочав студентом II курсу, викладав фізику і математику на курсах підготовки абітурієнтів Дніпропетровського медінституту. Після закінчення інституту і клінічної ординатури, до 1941 р., працював лікарем в м. Запоріжжі та завідував очним відділенням Молочанської міської лікарні. У 1939 р. був прикріплений до Українського інституту очних хвороб ім. академіка В.П. Філатова, де під його керівництвом написав кандидатську дисертацію, яку в 1940 р. захистив на вченій раді Одеського медичного інституту.

Під час Великої Вітчизняної війни (1941-1945) перебував в лавах Червоної Армії, був начальником очного відділення евакошпиталю №1798 і провідним окулістом очного шпиталю №1389 (м. Горький). За надання висококваліфікованої медичної допомоги пораненим на фронтах Великої Вітчизняної війни нагороджений орденами і медалями СРСР. Під час роботи в шпиталі написав докторську дисертацію, яку захистив у червні 1945 р. в Центральному інституті вдосконалення лікарів (м. Москва).

В 1946 р. був затверджений рішенням Вищої атестаційної комісії у вченому ступені доктора медичних наук. 8 грудня 1946 р. був призначений на посаду завідувача кафедри очних хвороб Чернівецького медінституту. У 1947 р. Вища атестаційна комісія присвоїла йому звання професора. В Чернівецькому медичному інституті працював до 1975 р. Під час роботи в інституті підготував 1-го доктора і 8 кандидатів медичних наук, написав 4 монографії і 122 наукові праці. Був видатним вченим та винахідником в галузі офтальмології. Отримав 7 авторських свідоцтв на винаходи устаткування та приладів, значну кількість яких прийнято до серійного виробництва та застосування в сучасній медицині. За великі заслуги в підготовці спеціалістів та розвитку вітчизняної медичної науки у 1961 р. нагороджений орденом Трудового Червоного Прапора, в 1964 р. йому присвоєно почесне звання „Заслужений діяч науки УРСР”. Неодноразово обирався депутатом Чернівецької міської ради. Очолював Чернівецьке обласне товариство офтальмологів. Похований в м. Чернівцях.

*Операція іреденклейза
у модифікації автора
(трепанііреденклейз)*

3. Ф. № Р-2516, 13 од. зб., 1946-1974.

4. Монографія „Короткозорість” (машинопис, 1963).

Рукопис монографії „Стареча далекозорість” (1963-1965).

Статті з клініки хвороб ока (1946-1966).

Тези доповідей з клініки хвороб ока та методів їх лікування.

Анотація дисертації Б.Л. Радзиховського.

Рішення комітету у справах винаходів та відкриттів при Раді Міністрів СРСР (1961).

Витяг з протоколу № 5 засідання робочої комісії технічного комітету Міністерства охорони здоров'я СРСР з питань офтальмологічного устаткування (1956).

Довідки комітету винаходів (1957, 1960), Міністерства охорони здоров'я (1954, 1955).

Заяви до Міністерства охорони здоров'я (1955).

5. Автобіографія (ксерокопія, 1972).

Характеристики (ксерокопії, 1968, 1974).

Вітальні адреси: від колективу кафебри хвороб ока Донецького медичного інституту (1959), правління Івано-Франківського офтальмологічного товариства (1959), колишніх хворих (1964, 1966).

Запрошення дирекції Чернівецького медичного інституту на наукові конференції (1949).

1/11-67. 3
Глибокошановний
Борис Леонидович!
Принимую Вам сердечную благодар-
ность за то, что Вы возвратили мне
зрение и дали возможность вновь
увидеть все прелести нашего земного
мира.
Принимую также глубоко благодар-
ность канд. мед. наук Ловие Евгении Влади-
ловне, врачам Арменгужу Нине
Никоновне, Судову Валерии Лео-
новичу и всему медицинскому
персоналу палаты № 1 за чуткое,
заботливое, внимательное отношение
когда я лежал в больнице.
Всегда благодарный
Вам Шевченко Валера Семичев.

Лист від пацієнта

6. Листування:

Кореспонденти: Міністерство охорони здоров'я СРСР (1954, 1955, 1956).

Комітет у справах винаходів при Раді Міністрів СРСР (1956), кандидати медичних наук Жорж Г.А. (1954), Кондрацький В.Ф. (1965), лікарі-окулісти (1958-1960), колишні хворі (1961, 1963, 1965, 1967).

8. Відгук підполковника Вараневського на раціоналізаторську пропозицію Радзиховського Б.Л. „Прилад для визначення чутливості рогівки”.

1. Сандуляк Леонтій Іванович (нар. 08.03.1937), народний депутат СРСР, професор, завідуючий кафедрою зоології та фізіології Чернівецького держуніверситету.

2. Народився в с. Козиряни (нині Кельменецького району Чернівецької області) в селянській родині. В 1956 р. закінчив Чернівецьке медичне училище, служив в лавах Радянської Армії. В 1959-1965 рр. навчався в Чернівецькому медичному інституті, після закінчення якого працював лікарем-невропатологом в с. Словечис Овруцького району Житомирської області. В 1966 р. поступив до аспірантури при кафедрі гістології Чернівецького медінституту та в 1969 р. захистив кандидатську

дисертацію. Працював асистентом кафедри гістології медінституту. В 1972 р. обраний на посаду старшого викладача кафедри фізіології людини та тварин Чернівецького державного університету. Пізніше працював на посадах доцента, професора кафедри. В 1983 р. захистив докторську дисертацію, в 1985 р. працював по міжуніверситетському обміну в Саскачеванському університеті (Канада). Автор більше 110 наукових праць та винаходів.

Сандуляк Л.І.

В 1989-1991 рр. – народний депутат СРСР від Чернівецької області. Брав активну участь в громадському житті. Є членом правління наукових товариств ендокринологів та фізіологів України. Обраний головою ради “Зелений рух Буковини”. В 1992-1995 рр. – на дипломатичній роботі. Був першим послом незалежної України в Румунії. З 1995 р. – професор Чернівецького державного університету; заступник директора з національно-патріотичного виховання Бориспільського інституту муніципального менеджменту при Міжнародній академії управління персоналом. Займався викладацькою та громадською діяльністю.

3. Ф. № Р-2829, 101 од. зб., 1988-2007.

Виступ Сандуляка Л.І. на конференції по створенню Буковинського відділення Народного Руху України

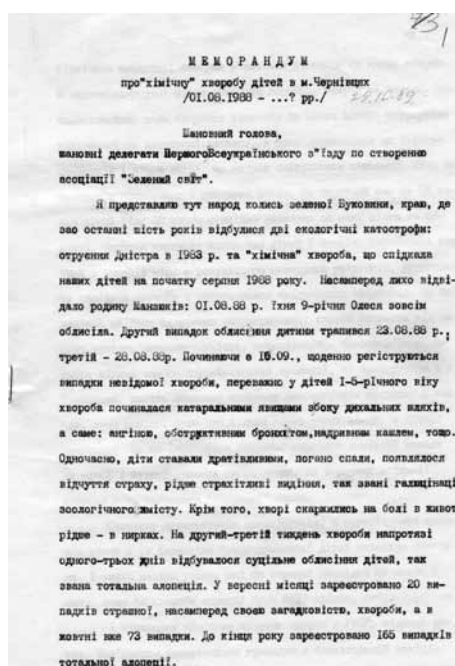
4. Документи про передвиборчу кампанію кандидата в народні депутати СРСР по 544-му виборчому округу (програма, тексти виступів, витяги з протоколів). Виступи на I-му з'їзді народних депутатів СРСР, сесіях Верховної Ради УРСР та Чернівецької міської ради народних депутатів (1988-1989), звернення, листування та

депутатські запити (1989). Телеграми на І-ий з'їзд народних депутатів СРСР з наказами виборців. Документи про розгляд звернень мешканців м. Чернівців та районів Чернівецької області до Сандуляка Л.І (заяви, запити, скарги, листування). Листи виборців до Сандуляка Л.І та відповіді на них. Листи виборців до редакції газети "Радянська Буковина" з висловленням підтримки депутатської діяльності Сандуляка Л.І., звернення та заяви громадян з критичними зауваженнями щодо діяльності народного депутата. Пропозиції з питань законодавства, депутатський звіт, тексти виступів, заяв та звернень; звернення і резолюції на мітингах та зборах, дописи про діяльність Сандуляка Л.І., надруковані у періодичних виданнях. Рішення виконкому Чернівецької обласної Ради народних депутатів від 31.10.89 р. № 192 "Про запит народного депутата СРСР т. Сандуляка Л.І." та 14 сесії ХХ скликання від 20 січня 1990 р. "Про звернення народних депутатів СРСР тт. Вознюка В.П. і Сандуляка Л.І." з додатками. Виступ на засновницькій конференції зі створення буковинського відділення "Народного Руху України" (1989). Звернення буковинського відділення "Народного Руху

Сандуляк Л.І.

України" до українців, що мешкають на території Молдавської РСР (1989). Меморандум про "хімічну хворобу" дітей в м. Чернівців Сандуляка Л.І. – голови екологічної організації "Зелений Рух Радянської Буковини" (1989). Документи депутатської діяльності Сандуляка Л.І з розслідування причин дитячої алопеції в м. Чернівцях та організації лікування і обстеження хворих (запити, листування, тексти виступів, дописи). Записник Сандуляка Л.І. (1989-1991). Запрошення на збори народних депутатів СРСР (1989). Газети, вісники, бюлетені неформальних видань ("Вісник Руху", "Віче", "Буковинський вісник" та інше) за 1989 рік, зібрані Сандуля-

*Меморандум Першого
Всеукраїнського з'їзду
по створенню асоціації
«Зелений світ», підготовлений
Сандуляком Л.І.*

України" до українців, що мешкають на території Молдавської РСР (1989). Меморандум про "хімічну хворобу" дітей в м. Чернівців Сандуляка Л.І. – голови екологічної організації "Зелений Рух Радянської Буковини" (1989). Документи депутатської діяльності Сандуляка Л.І з розслідування причин дитячої алопеції в м. Чернівцях та організації лікування і обстеження хворих (запити, листування, тексти виступів, дописи). Записник Сандуляка Л.І. (1989-1991). Запрошення на збори народних депутатів СРСР (1989). Газети, вісники, бюлетені неформальних видань ("Вісник Руху", "Віче", "Буковинський вісник" та інше) за 1989 рік, зібрані Сандуля-

ком Л.І. Список друкованих видань, зібраних Сандуляком Л.І. і переданих до бібліотеки Державного архіву Чернівецької області.

5. Біографія Сандуляка Л.І. (1989).

6. Листи Л.І. Сандуляка.

Листи до Л.І. Сандуляка.

Кореспонденти: доктор медичних наук Зербило Д.Д (1990); Сандуляк Т. (1987-1991); Шматченко В. (1989); Юшко Г.М.(1987-1989).

8. Вірш Євтушенка Є. “Лист афганцю” з автографом автора Сандуляку Л.І. (1989).

9. Перший з'їзд Руху (1989). Мітинг в Чернівцях 28.08.1989.

11. Михайловський В. Знати, що думають люди // Радянська Буковина. –1989.- 12 березня.

1. Сіді Таль (справжнє прізвище та ім'я: Біркенталь Сореле Львівна) (08.09.1912 – 17.08.1983), акторка, співачка, заслужена артистка УРСР.

2. Народилась в м. Чернівцях в родині робітників. З 1918 по 1923 рр. навчалась в єврейській народній школі, з 1923 по 1927 рр. – в гімназії та дитячій театральній школі м. Чернівців. З 1928 по 1930 рр. працювала в дитячій театральній школі та артисткою в Чернівецькому єврейському театрі оперети. В 1930-1931 рр. навчалась у хореографічній школі м. Бухаресті; після закінчення якої (1931-1932) проходила практику в музичному театрі “Ревю” в м. Ясси. В 1932 р. повернулася в Чернівецький єврейський театр оперети. В 1935 р., разом з театром, була переведена в м. Бухарест, де працювала художнім керівником театру. В 1937 р. емігрувала в Латвію. В 1937-1938 рр. працювала в Латвійському столичному театрі

Сіді Таль

Фотографії ролей у виставах заслуженої артистки УРСР Сіди Таль

м. Риги. В 1938 р. повернулась в м. Бухарест, де працювала до 1940 р. керівником єврейського народного театру. В 1940 р. була провідною акторкою Молдавського державного єврейського театру в м. Кишиневі, з 1941-1943 рр. – акторка і режисер на Одеській кіностудії, евакуйована в Узбекистан в роки Великої Вітчизняної війни. В м. Ташкенті разом з народним артистом Казахської РСР М.І. Гольдблатом створила спеціальну антифашистську програму – “На зло ворогам”, з якою в 1942-1944 рр. виступала в військових частинах і госпіталях. З 1946 р. очолювала Єврейський театральний ансамбль при Чернівецькій обласній філармонії. З 1 грудня 1967 р. – на пенсії.

Указом Президії Верховної Ради УРСР від 3 серпня 1965 р. присвоєно звання заслуженої артистки Української РСР. Похована в м. Чернівцях.

3. Ф. № Р-2885, 19 од. зб., 1941-1964.

4. М. Сакцієр “Манечка” – мініатюра у виконанні Сіди Таль (1944); В. Серебров “Важкий урок” - скетч у виконанні естрадної групи Сіди Таль (1946); Р. Ворончук “В універмазі”, “Бур’яни”, “Об’єктивно кажучи” – фейлетони у виконанні естрадної групи Сіди Таль (1946); М. Сакцієр “В добрий час” – театралізована вистава за участю Сіди Таль (1960); М.Сакцієр “Конферанс”

Афіша вистави з участю Сіди Таль

– у виконанні естрадної групи Сіді Таль (1962); М. Берггольц “Варіанти кохання” – музичний фейлетон у виконанні Сіді Таль (1960), А. Михайлів “Зникла печать” – сатирична сцена у виконанні Сіді Таль (1960); В. Поляков “З якої ночі” – огляд у виконанні Сіді Таль (1963); В. Ласки, І. Фінкі, Я. Зіскін “Інтермедії” – твір у виконанні Сіді Таль (7, 1950-1960).

Тексти пісень: Р. Ворончука “Знайомі мелодії”, М. Кона “Пісня про сестру милосердя та шинель”, В. Ріскінда “Містечковий вальс”, І. Фіфера “Риба з хроном”, Г. Бабаєва “Любі очі”, “Куплети “Ах, дівчата” з репертуару Сіді Таль (14, 1952-1960).

5. Автобіографія (б. д.).

Листок з обліку кадрів (1949).

Творча характеристика (2, 1960). Подання, протоколи художньої ради, профспілкового комітету Чернівецької обласної філармонії про присвоєння звання заслуженої артистки Української РСР провідній артистці Чернівецької обласної філармонії Сіді Таль. (5, 1962). Листування з Українським гастрольно-концертним об'єднанням “Укрконцерт”, Міністерством культури Молдавської РСР та з керівництвом обласних філармоній про гастролі естрадної групи Сіді Таль (21, 1960-1964). Телеграми дирекції обласних філармоній про підтвердження та проведення гастролей Сіді Таль (8, 1960-1961). Плани гастролей та маршрутів естрадної групи Чернівецької обласної філармонії на 1960-1961 рр. Програми та репертуар концертів естрадної групи під керівництвом Сіді Таль (8, 1953-1961). Рецензії та дописи на виступи Сіді Таль (машинописні копії) (3, 1960-1963). Довідка – розрахунок артистки Сіді Таль по виконанню норм концертів та нарахуванню зарплати з 01.01.1957 по 30.06.1957 рр.

20 с

Особистий листок по обліку кадрів

1. Прізвище Биркенталя - Сиді Таль
 ім'я Сиди по батькові Любовна

2. Стать жінка 3. Рік, число і місяць народження 8 серпня 1912

4. Місце народження г. Чернівці
(ім'я, місто, район області)

5. Національність єврейська Стат. положення

7. Партиєність б/п вікстат. Н.С.М.
(назва і рік вступу)

8. Чи перебуваєте членом ВЛКСМ,
 в якого часу і в якій організації Н.С.М.

Освіта с.с.р.м.с.

Назва робочого місця і його номер-наказування	Функції або названня	Рік вступу	Рік звільнення або виходу	Яким чином звільнені чи в який курс вийшли	Яку спеціальність, професію і спеціальну освіту здобули після звільнення
<u>Музична школа</u>		<u>1928</u>	<u>1947</u>		<u>агітпропа</u>
<u>Хор Чернівецької філармонії</u>		<u>1950</u>	<u>1951</u>		

10. Яким чином звільнені з роботи і в який час? У зв'язку з війною
Чернівці, 1941 Чернівці, 1941
Чернівці, 1941 Чернівці, 1941

11. Вчені ступені, вчені звання Н.С.М.

12. Чи маєте наукові ступені і виволоди

Особистий листок по обліку кадрів

11. Лоев М. “Последняя спичка”. Нью-Йорк., 2000, с.283-289; Лоев М. “Добром нагрите сердце” // Радянська Буковина.-1987.-8 вересня.

1. Скурлатов Дометій Пилипович (20.08.1908 – 02.09.1987), учасник Великої Вітчизняної війни, колишній директор Державного архіву Чернівецької області.

2. Народився у с. Бороська (нині Олександро-Заводського району Читинської області) у родині робітника золотої копальні. В 1922 р.

Д.П. Скурлатов під час зустрічі з С.Я. Побережником у Держархіві Чернівецької області (1981 р.)

родина переїхала в Амурську область Хингано-Архаринського району с. Журавльово. В жовтні 1922 р. став членом ВЛКСМ, навчався у сільській школі. Після закінчення радянської партійної школи працював на комсомольській роботі в Хингано-Архаринському районному комітеті комсомолу; в Амурському окружному комітеті комсомолу м. Благовещенськ; в Дальносхідному крайовому комітеті комсомолу м. Хабаровська. В 1930 р. призваний до Червоної Армії у війська ОДПУ. З 1931 р. - член КПРС. Після закінчення служби направлений на комсомольську

роботу в Шахтинський міський комітет партії Ростовської області. В 1935 р. знову призваний до лав армії, де прослужив до 1959 р.

Учасник Великої Вітчизняної війни (1941-1945). Проїшов шлях від рядового, політрука роти до начальника політвідділу корпусу. Брав участь у битві за м. Москву, у прориві блокади Ленінграда, у боях на різних ділянках Волховського фронту (Мгинської, Синявської, Корбусельської операціях під м. Ленінградом), у визволенні Естонської РСР; закінчив війну на островах Езель і Мухи на Балтійському морі. Нагороджений орденами Червоного Прапора, Вітчизняної війни II ступеня, Червоної Зірки. Після війни закінчив заочно Військово-політичну академію ім. В.І. Леніна у м. Москві. Займав посади: радника начальника політвідділу кавалерійської дивізії Монгольської армії; заступника начальника політвідділу корпусу; начальника

Д.П. Скурлатов на зустрічі ветеранів війни у Державному архіві Чернівецької області (1968 р.)

Д.П. Скурлатов на відпочинку у колі ветеранів війни (1966 р. будинок відпочинку «Зелені пагорби»)

політвідділу штабу і управління Забайкальського військового округу. Продовжив військову службу в м. Чернівцях. У 1955 р. обирався депутатом Чернівецької міської Ради. Після виходу у відставку з 1961 по 1981 рр. працював директором держархіву Чернівецької області. З січня 1981 р. – пенсіонер Міністерства оборони СРСР; позаштатний інструктор обкому партії; член президії Чернівецької обласної організації Українського товариства охорони пам'яток історії

та культури; продовжував займатись громадською діяльністю. Похований у м. Чернівцях.

3. Ф. № Р-2823, 23 од. зб., 1941-1986.

4. Спогади про битву під Москвою, Ленінградом, про подвиг комсомольців в роки Великої Вітчизняної війни (рукопис, друкований).

5. Автобіографія, картка обліку архівіста-учасника Великої Вітчизняної війни; довідка про бойовий шлях 239 Червонопрапорної стрілкової дивізії у складі якої пройшов бойовий шлях Скурлатов Д.Ф.; архівні довідки, які підтверджують депутатську роботу (1981, 1982); почесні грамоти (1966-1984); вітальні адреси з 70-річчям з дня народження (1978) і з 40-річчям Перемоги у Другій світовій війні (1985).

6. Листи Д.П. Скурлатова.

Адресати: ветерани 239-ої Червонопрапорної дивізії; піонери-слідопити.

9. Д.П. Скурлатов (фотографії у роки Другої світової війни 1941-1943); (фотографії на зустрічах з однополчанами, ветеранами війни та праці, піонерами-слідопитами 1966-1984); (фотографії на святкових зібраннях, конференціях, 1965-1983).

ПОЧЕТНОЙ
ЛЕНИНСКОЙ
ГРАМОТОЙ

НАГРАЖДАЕТСЯ

Скурлатов
Дмитрий Филиппович

ЗА МНОГОЛЕТНЮЮ, ПЛОДОТВОРНУЮ
РАБОТУ ПО ПРОПАГАНДЕ
МАРКСИЗМА-ЛЕНИНИЗМА
И ПОЛИТИКИ КПСС

09-3-*В. Шумилов*
В. Динусанов

Нагородження
Д.П. Скурлатова
Почесною
Ленінської грамотою

11. Статті, надруковані у газетах та журналах (1969-1979); вирізки з газетними публікаціями (1968-1977); вирізки з газет зі статтями про подвиг 239 стрілкової Червонопрапорної дивізії на фронтах Великої Вітчизняної війни (1966-1986); тексти виступів на конференціях, зібраннях, зустрічах з громадськістю (1968-1983).

1. Сокирко Володимир Костянтинович (02.05.1892 – 14.10.1983), народний артист УРСР.

Сокирко В.К.

2. Народився в с. Білогородка (нині Із'яславського району Хмельницької області) в сім'ї селянина. Трудову діяльність почав у 1910 р. артистом Одеського театру мініатюр, потім працював в театрі під керівництвом Д.А. Гайдамаки. В 1918-1921 рр. був артистом театру політосвіти, який обслуговував частини Червоної Армії. З 1921 р. працював у м. Харкові: в 1921-1931 рр. – актор Українського драматичного театру ім. І.Франка, в 1931-1941 рр. – актор театру Революції, в 1941–1943 рр. працював в Українському театрі ім. Т.Г. Шевченка. З 1944 по 1976 рр. – провідний актор Чернівецького українського музично-драматичного театру ім. О. Кобилянської. Зіграв ролі: Микола Задорожний (“Украдене щастя” Франка), Івоник Федорчук (“Земля”

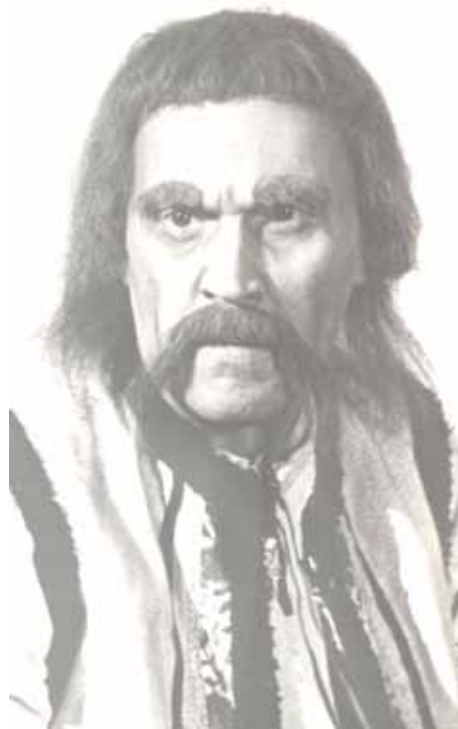
О. Кобилянської), Мамай (“Дума про Британку” Яновського), Отелло (за однойменною трагедією Шекспіра). Знімався в кінофільмах: “Мірабо” (1930), “Земля” (1954), “Над Черемошем” (1955). Обирався депутатом обласної Ради. За видатні заслуги в галузі театрального мистецтва йому було присвоєно звання заслуженого артиста УРСР (1941) та народного артиста УРСР (1945). Нагороджений орденами Леніна, Трудового Червоного Прапора, «Знак Пошани» та медалями. Похований в м. Чернівцях.

Сокирко В.К. з Янушевич Г.Я.

3. Ф. № Р-2733, 13 од. зб., 1923-1978.

4. Депутатський квиток (1955) та свідоцтва про обрання депутатом Чернівецької обласної Ради депутатів трудящих (2, 1955-1959). Передвиборчий плакат кандидата в депутати Чернівецької обласної Ради депутатів трудящих (1955), звіт депутата Сокирка В.К. перед виборцями (рукопис, 1957). Спогади В. Сокирка “В гостях у “гірської орлиці” (машинопис, 1963). Дописи Сокирка про розвиток театрального мистецтва на Буковині (4, 1966-1969). Протокол обговорення вистави “Незабутній, 1919-й” викладачами та студентами Чернівецького держуніверситету (10.11.1950). Газетні дописи про творчість Сокирка В. (1940-1966).

*Народний артист УРСР
Сокирко В.К. під час вистави*

5. Свідоцтва акторів: Гната Юри, Костенка та Лисенка, про роботу з Сокирко В.К. в театральних закладах України (3, 1934,1964). Документи зі святкування 70-річчя з дня народження та 50-річчя сценічної діяльності В.Сокирка (запрошення, вітальні листи, телеграми) (25, 1962). Пам’ятка учасника декади української літератури та мистецтва у Москві (1960).

6. Листи В.К. Сокирка.

Адресати: редакція “Театральної енциклопедії” (1960).

Листи до В.К. Сокирка.

Кореспонденти: учасники знімальної групи фільму “Земля” (2, 1954).

9. В.К. Сокирко (портрети, 1923, б. д.), з дружиною Л. Сокирко (портрет,1978), з секретарем Чернівецького обкому КП(б)У І. Зеленюком (портрет, 1944), з актрисою Г. Янушевич (портрет, б. д.), у фільмі “Земля” (1955), у ролях (4, 1926-1957).

11. Митці України. Енциклопедичний довідник. - К., 1992. С.541; Сулятицький Т.В. Чернівецький обласний український музично-драматичний театр ім. О. Кобилянської. - Київ., 1987. - 124 с.

1. Тілло Марія Семенівна (народжена Абрамович) (02.07.1977 – 10.06.2006), поетеса, науковець, кандидат філологічних наук.

Тілло М.С.

2. Народилася в м. Коростишів Житомирської області в родині філологів. Початкову школу закінчила у м. Кам'янці-Подільському, після переїзду до м. Чернівці навчалася у школах № 4 та № 35 (нині 2 гімназія). Закінчила філологічний факультет Чернівецького університету (відділення російської мови та літератури) та аспірантуру з російської літератури. Захистила кандидатську дисертацію з творчості Й. Бродського. Викладала на теологічному відділенні Чернівецького університету та в Чернівецькому торговельно-економічному інституті Київського Національного торговельно-економічного університету. Кандидат філологічних наук. Писала вірші

російською та українською мовами. Друкувалася у місцевій та столичній періодичній пресі. Похована в м. Чернівцях.

3. Ф. № 2953, 47 од. зб., 1987-2009.

4. Вірші (2393, 1992-2006) (рукописи). Малюнки (229, чорно-білі, кольорові).

5. Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата філологічних наук (2002). Вітальні листівки (10, 1993-2004). Похвальні грамоти (1, 1991). Табелі успішності (6, 1984-1987).

6. Листи до М. Тілло.

Кореспонденти: родичі, друзі.

Адресати: двоюрідна сестра Олена Лудченко (1998).

11. Лукач Д. Проба пера // Вільна бесіда – 1990. - 21-28 грудня;

Беляева Н. Черновицький дебют // Регион – 1998. - 21 листопада;

Михальчук Н. Що «натворили студенти з викладачами» // Молодий буковинець – 2001. - 13 жовтня; Севернюк Т., Тілло М. Шалом Добру, Любові й Милосердю // Буковинське віче – 2002. - 07 листопада; Кузьма А. Поетичні читання пам'яті Марії Тілло // Буковина – 2006. - 24 листопада; Черняк Л. Вона поїхала від нас на білих оленях // Буковина – 2007. - 14 березня; Колодій В. І світло ранкового світу // Буковина – 2007. - 15 червня; Чікарьова М. Марія Тілло – викладач, учений, людина з великим і чуйним серцем // Сходинками до PROFI – 2008. - 15 травня; Тілло М.С. Лирика // Издательский дом Дмитрия Бурого. Киев. – 2006; Видавничий дім Д. Бурого. Науково-поетичні читання пам'яті Марії Тілло. Випуск 1 // Київ. – 2007; Видавничий дім Д. Бурого. Науково-поетичні читання пам'яті Марії Тілло. Випуск 2 // Київ. – 2008; Видавничий дім Д. Бурого. Науково-поетичні читання пам'яті Марії Тілло. Випуск 3 // Київ. – 2010; Реалії. Телепередача присвячена пам'яті М.С. Тілло // Чернівецька державна телерадіокомпанія. – 2006.

Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата філологічних наук

1. Тимощук Борис Онисимович (07.04.1919 – 26.02.2003), історик, дослідник, доктор історичних наук, видатний український археолог, ветеран Великої Вітчизняної війни.

2. Народився у с. Луки (нині Житомирського району Житомирської області). У 1932 р. закінчив семирічну школу та вступив до Житомирського педінституту на факультет робітничо-селянської молоді, сільськогосподарського відділення. Після закінчення третього курсу, за наказом Наркомпросу Української РСР, був направлений вчителювати у Веселівську середню школу Одеської області. Паралельно вчився заочно на історичному факультеті Одеського педінституту, який закінчив у 1939 р. Восени цього ж року мобілізований до лав Червоної армії. У 1941 р., під час боїв, потрапляє у німецький полон, де і перебував до квітня 1945 р. Після звільнення його знову призивають до лав Червоної армії. Демобілізований з армії 15 січня 1946 р. З липня 1946 р. по червень 1947 р. працює завідуючим археологічним відділом Бердичівського краєзнавчого музею Житомирської області. У 1947 р. запрошений директором Чернівецького краєзнавчого

*Військовий квиток професора
Тимощука Б.О.*

кандидатську дисертацію в інституті АН УРСР та тему "Північна Буковина IX-XIV ст.". З лютого 1968 р. починає працювати викладачем у Чернівецькому державному університеті, де викладає курс археології України. У 1979 р. переходить на науково-дослідну роботу у відділ історії Північної Буковини Чернівецького філіалу інституту історії АН УРСР. Згодом переїхав до м. Москви, де продовжував свою наукову діяльність. В 1983 р. захищає докторську дисертацію на тему "Общинний устрій слов'ян VI-X ст." Після захисту працює на посаді провідного наукового співробітника сектору слов'яно-руської археології інституту археології АН СРСР. Нагороджений орденом Вітчизняної війни II ступеня та медалями. Похований в м. Чернівцях.

3. Ф. № Р-2921, 180 од. зб., 1919-2003.

4. Тези доповіді на симпозіумі у м. Кам'янець-Подільському (1967), звіти об'єднаних археологічних експедицій студентів ЧДУ та краєзнавчого музею (1968-1990), наукова праця "Східнокарпатська територія в V-XI ст. н.е." (1975), монографія "Слов'яни Північної Буковини V-IX ст." (1976), наукова праця "Твердиня на Пруті" (1978), історично-краєзнавчий нарис "Прутське-Дністровське міжріччя X-XIII ст." (1980), звіти про роботу слов'янської експедиції інституту АН СРСР (1981), монографія "Давньоруська Буковина X – першої половини XI ст." (1982), щоденники археологічних розкопок (1982-1989, 1995), монографія "Кодин – слов'янське поселення V-VIII ст. н.е. на р. Прут" (1984), звіт староруської експедиції інституту АН СРСР (1988), звіт про археологічні розвідки та розкопки, проведені Тернопільським краєзнавчим музеєм (1989), рецензія на монографію румунського археолога А.Д. Ксенопола (1982), наукова праця "Релігійні двовір'я на Русі XI-XIII ст. н.е." (1990), праця "Язичницькі святилища стародавніх слов'ян" (1993), монографія "Східні слов'яни

музею Л. Новицьким на посаду завідуючого відділом дорадянського періоду та заступником директора по науковій роботі цього музею. З 50-х років проводить дослідження Ленківського городища під Чернівцями та розкопки у селі Василів Заставнянського району. У період з 1961-1962 рр., 1964 р., 1967 р. проводить розкопки на території Хотинської фортеці. У 1967 р. захищає

VIII-X ст.” (1997), бібліографічний покажчик “Борис Онисимович Тимошук” (1999).

5. Автобіографія (1919-2000), трудова книжка (1947-1997), характеристика (1947), свідоцтво про народження (1953), військовий квиток (1964), диплом кандидата історичних наук (1967), диплом доктора історичних наук (1984), посвідчення Академії наук СРСР (1984), ксерокопія паспорта (1977), посвідчення учасника війни (1968-1997), орденська книжка та посвідчення до ювілейних медалей (1985, 1988, 1995, 1996), посвідчення ветерана праці (1984, 1989), почесні грамоти та відзнаки (1952-1997), профспілковий квиток (б. д.), читацькі квитки (1993), тимчасове посвідчення на постійне місце проживання (1999), безтермінове посвідчення на пільги для ветеранів війни (1999), анкета в'язня концтабору (2000).

6. Листи Б.О. Тимошука.

Адресати: організатори семінару для колишніх в'язнів м. Флосенбурзі (Німеччина), генеральний консул Росії у м. Львові (2000), міжнародна служба розшуку у м. Бад Апользен, концентраційний табір у м. Флосенбурзі (Німеччина), державний музей у Майданеку (м. Люблін, Польща), швейцарський фонд жертв Голокосту м. Берн (Швейцарія) (2000 – 2001).

Кореспонденти: І.П. Русанова (1974, 1975, 1978, 1983), Л. Крушельницька, Ю. Логвина, Г. Мезенцева, В. Ауліх, І.І. Винокур, С.П. Раппорт, О. Масан, С.І. Грици, Ю. Малєєв, Г.В. Штихов, О. Приходнюк, Л. Вакулєнко, Л. Абрамович, Т.І. Макарова (1974-2000). Запрошення комітету Верхньодністровської археологічної експедиції інституту АН України (1994).

7. Договір про фінансову підтримку видавничого проекту Російським фондом фундаментальних досліджень (1994), заповіт (1998), свідоцтво на право спадщини на квартиру(1999), договір на купівлю та продаж квартири (1999), ощадна книжка (б. д.), пропуск у лікарню Управління справами АН СРСР (б. д.), документи про перевезення предметів меблів та піаніно з м. Москви до м. Чернівці (довідки, митні декларації).

8. Диплом, додаток до диплому та профспілковий квиток, свідоцтво про смерть М.В. Тимошук (Шере-

Оригінал диплому доктора історичних наук Тимошука Б.О.

мет) (1957-1963). Свідectво про народження І.П. Русанової (дружини) (1944), заповіт І.П. Русанової (1998), акт про передачу сімейного архіву доктора історичних наук І.П. Русанової у відділ рукописів Державної бібліотеки ім. Леніна м. Москва (1999).

9. Фотоальбом (б. д.), фотографії археологічних досліджень (1952-1977), фотографії та ескізи археологічних розкопок (1955-1997), негативи ескізів археологічних розкопок (1981-1985).

10. Лист селянина-емігранта Миколи Паука до М. Черемшини (1925), лист з в'язниці Андрія Дудніченко (1910), копія листа директора АН СРСР Рибаківа Б.А. голові вченої ради АН МСР Мохову Н.А. (1977), некролог "Червоного Гаррі" на смерть командира кавалерійської бригади Котовського Проскуріна М.В.

11. Міжнародний журнал по археології та культурній антропології "Стратум плюс" № 5 за 2001-2002 рр., "Вища антропологічна школа" – Кишинів, (Молдова); Питання стародавньої та середньовічної історії, археології та етнології, видання ЧНУ ім. Ю. Федьковича- Чернівці, 2005 р.; Словник - довідник "Література та мистецтво в іменах" -Чернівці, Букрек-2005 р.; Чорней В. За три дні накопав ящик цінних експонатів //Молодий буковинець.-2009.- 21 лютого.

1. Фатов Микола Миколайович (08.12.1887 – 28.08.1961), доктор філологічних наук, професор Чернівецького державного університету.

2. Народився в с. Семчуково Касимовського повіту Рязанської губернії Росії (нині Касимовського району Рязанської області) в дворянській родині. В 1897-1906 рр. навчався в Елатомській класичній гімназії. Після її закінчення, в 1906-1910 рр., був студентом історико-філологічного факультету Московського державного університету. В 1910-1918 рр. працював на викладацькій роботі в приватних гімназіях м. Москви. В 1918-1921 рр. – викладач російської літератури на історико-філологічному факультеті 1-го Московського університету на посаді приват-доцента. Викладав у Орловському педагогічному інституті (1921-1922), Тверському державному педагогічному інституті (1922-1925), 2-му Московському державному університеті (1925-1928), Казахському державному університеті (1928-1931), Ставропольському державному педагогічному інституті (1931-1936), Марійському державному педагогічному інституті (1936-1945), Чернівецькому державному університеті (1945-1961) - зав.

кафедрою російської літератури (червень 1945-червень 1948), викладач кафедри російської літератури (1948-1961). Автор більш 300 наукових робіт, статей з історії російської та радянської літератури. Серед них: “І.С. Нікітін. “ (1929), “А.С. Неверов. Очерк жизни и творчества“ (1926), “Демьян Бедный” (1927), “А.С. Серафимович“ (1927). Особливо великий його внесок в розвиток досліджень творчості О.С. Пушкіна. Був фахівцем у вищезазначеній галузі. В 20-50 рр. ХХ ст. були написані такі наукові роботи та дослідження: “Пушкін и декабристы” (1929), “Как понимать Евгения Онегина” (1941): “О патриотизме Пушкина” (1943), “Евгений Онегин в переписке Пушкина” (1948-1953) та ін. Протягом 40-50 рр. ХХ ст. М.М. Фатов читав в Чернівецькому державному університеті спеціальний курс про життя та творчість О.С. Пушкіна. Похований в м. Чернівцях.

116 170 145

ЛИСТОН ПО УЧЕТУ НАДРОВ

Фатов

Имя Николай отчество Николаевич

М. З. Год и м-ц рождения 1887 г. (март). Место рождения Семипалатинская обл. д. Селинское, Казанская губ. Рязанской обл.

Учредительному адм. делению: по м. сообщит. з. и др. национальность Русский б. Сов. происхождения

д. родины (имени) родителей д. родины (имени) родителей до Октябрьской революции: отец Николай Николаевич, мать Мария Ивановна

после Октябрьской революции: отец Николай Николаевич, мать Мария Ивановна

Основная профессия (занятие) в настоящее время: преподаватель литературы в школе

к моменту вступления в партию: преподаватель литературы в школе

Партийность: член КПСС с 1918 г.

Сов. положение: преподаватель литературы в школе

Состав пребывания в семье с 1930 г. по настоящее время: 318650

Состав семьи и других лиц (книжки, газ. с какого и по какому году): 1947 по 1950

Был ли влюблен в прошлые годы: да

Имеет ли политическое прошлое: да

Имеет ли политическое прошлое: да

Имеет ли политическое прошлое: да

Имя	Дата (год, месяц, день)	Содержание	Имя	Дата (год, месяц, день)	Содержание
Московский Институт	1910	участие в работе	Московский Институт	1910	участие в работе
Петербургский Университет	1911	участие в работе	Петербургский Университет	1911	участие в работе
Петербургский Университет	1912	участие в работе	Петербургский Университет	1912	участие в работе

Имеет ли научные труды и сочинения: да

Имеет ли научные труды и сочинения: да

Имеет ли научные труды и сочинения: да

Особовий листок відділу кадрів ЧДУ професора Фатова М.М.

3. Ф. № 2589, 13 од. зб., 1917-1964.

4. Наукові праці: “О “Евгении Онегине” А.С. Пушкина” (1950), “О “Евгении Онегине” А.С. Пушкина. К вопросу об истории романа “ (1953), “Замечания о статье А.В. Чичерина”. “Пушкін для нерусских школ “ (1954), “Обзор изданий сочинений А.С.Пушкина” (1955), “Из материалов о Ф.О.Шкулеве” (1955), “А.С.Серафимович и 1905 г.” (1956). “Маскировки Пушкина” (1957), “Спецкурс о Пушкине” (1958), “О Евгении Онегине” А.С.Пушкина: образ Онегина и вопрос о возможности для него стать декабристом” (1958), “История издания сочинений Пушкина “ (1958). Спогади при листування з композитором М.А.Римським – Корсаковим (1946).

5. Особова справа М.М.Фатова (1917-1961).

9. М.М.Фатов (портрет, б. д.).

1. Фішлер Леопольд Якович (4.11.1893 – 12.05.1961), кандидат юридичних наук, учасник революційного підпілля на Буковині.

2. Народився в м. Чернівцях. Під час Першої світової війни, як австрійський військовослужбовець 24-го піхотного полку, потрапив у російський полон біля містечка Балигород в Карпатах. З 1915 р. перебував в таборах для військовополонених в м. Томську, 1916-1920 рр. в м. Красноярську. В 1920 р. вступив до лав ВКП(б). 1921- 1922 рр. – працював головою гарнізонного суду м. Красноярська, редактором газети „Дер Дорфрат”, видавництва німецької секції при Сибірському крайовому комітеті ВКП(б) в м. Ново-Миколаївську. В 1922 р. повернувся на батьківщину. У 1928 р. закінчив філологічний факультет Чернівецького університету, а в 1929 р. – юридичний факультет Вельського університету. З 1922 по 1941 рр. – учасник комуністичного підпілля на Буковині. Займався видавництвом підпільного комуністичного журналу „Ді Роте Буковіна”, збирав кошти на утримання підпільного апарату, виконував інші доручення обласних організацій комуністичних партій Румунії та МОДР. Під час Другої світової війни в 1941 р. евакуювався на Північний Кавказ, а в 1942 р. – в Середню Азію, де перебував до 1944 р., і працював вчителем німецької мови в середніх школах. На початку 1945 р. повернувся в м. Чернівці і розпочав викладацьку діяльність в Чернівецькому медичному інституті, а в 1948 р. – в Чернівецькому державному університеті. В 1950 р. захистив дисертацію на здобуття вченого ступеня кандидата юридичних наук. Брав участь у суспільній діяльності під час виборів до Верховної Ради УРСР, проводив юридичні консультації на виборчих дільницях. Похований в м. Чернівцях.

Засвідчуюча картка військовополоненого Фішлера Леопольда.

3. Ф. № Р-2789, 21 од. зб., 1922-1962.

4. Дисертація на одержання вченого ступеня кандидата юридичних наук „Цивільне право в Салічній правді” (1950). Реферат дисертації (нім.

мова, 1950). Автореферат дисертації (1950). Вступне слово при захисті дисертації (1950). Характеристики (1942, 1944, 1950, 1954, 1955). Лекції „Класова і соціально-правова структура ранньомеровінського суспільства” (1950), (рос., укр. мови, машинопис). До історії індивідуальних трудових конфліктів на Буковині під час румунської окупації (1957). Список наукових праць (1955). Протоколи: № 55 від 29.05.1956 р., № 89 від 20.11.1956 р., № 93 від 27.11.1956 р., № 20 від 17.05.1957 р. засідань екзаменаційної комісії з прийому кандидатського іспиту. Наказ № 501 від 30.09.1950 р. ректора Львівського державного університету ім. І. Франка. Витяги з наказів: № 75 від 30.19.1942 р., № 109 від 6.09.1945 р., № 62 – к від 19.07.1948 р., № 204 від 24.07.1948 р., № 301 від 23.11.1954 р., № 174 від 21.07.1955 р. Витяги з протоколів: № 5 від 2.11.1950 р., від 14.12.1950 р., від 06.04.1956 р. Довідки про роботу (1941, 1942, 1943, 1944, 1945, 1948, 1956), про заробітну плату (1948-1955). Направлення на роботу (1941).

Оригінал диплому адвоката виданий
Фішлеру Леопольду у 1928 р.

5. Автобіографічна заява Центральному комітету ВКП(б) (1948). Диплом про присвоєння звання доктора юридичних наук (1929). Диплом кандидата наук (1951). Диплом адвоката (1928). Сертифікат (1928). Свідоцтво про народження (1951), копія. Свідоцтва про народження (1960). Свідоцтво про одруження (1962), копія. Свідоцтво про одруження (1962). Свідоцтво про смерть (1961), копія свідоцтва про смерть (1962). Паспортні дані, трудова книжка (1946), копія трудової книжки (1956). Військовий квиток (1943 р.), профспілковий квиток (1953), членські квитки Міжнародної організації допомоги борцям революції, секція СРСР (1946), професійного союзу працівників м'ясної та холодильної промисловості (1941). (1956). Пенсійне посвідчення (1957), посвідчення особи адвоката (1928). Посвідчення: Чернівецького держуніверситету (1957), заводу гумових виборів (1945). Посвідчувальна картка військовополоненого (1922). Переклади: диплому адвоката (1946), посвідчення особи адвоката (1946). Копії: диплому про присвоєння звання доктора юридичних наук (1929), посвідчувальної картки військовополоненого (1956). Архівна довідка (1956). Перепустки (1942, 1944), довідки про санобробку (1942), квитанції (1944). Афіша Львівського держуніверситету ім. І. Франка про публічний захист дисертації на здобуття вченого ступеня кандидата юридичних наук (1950). Оголошення в газеті „Вільна Україна” від 24.10.1950 р.

6. Листи Л.Я. Фішлера.

Адресати: Міністерство оборони СРСР, відділ військовополонених (1956). Міністерство охорони здоров'я (1957).

Кореспонденти: Центральний комітет професійної спілки методичних працівників (1956), Міністерство соціального забезпечення РСР, Центральний архів Червоної Армії СРСР (1956). Записки (1944., 1945).

7. Постанова Чернівецького змішаного суду щодо договору купівлі-продажу майна (1938). Копія свідоцтва про право власності на домобудівлю (1945). Копії рішення Народного суду II дільниці Чернівецької області (1945). Акт-кошторис (1957). Розписки (1946), квитанції (1949, 1962). Довідка для нотаріуса. Довідка міськкомунгоспу (1962).

8. Свідоцтво про народження Штернбарга Ф.М. (1957), свідоцтво про смерть Фішлера Я.І. (1953). Рецензії на дисертацію „Цивільне право в Салічеській правді”: доктора історичних наук Дмитрієва А.Д. (1950), професора Львівського держуніверситету, доктора юридичних наук Домбковського П.Б. (1950), зав. кафедрою латинської мови Чернівецького держуніверситету Василюк І.Д. (1950). Рецензія на автореферат кандидата історичних наук Литвинова І. (1950). Відгуки про дисертацію кандидата юридичних наук Покровського С.А. (1950), професора, зав. кафедрою історії держави і права юридичного факультету Московського держуніверситету ім. Ломоносова П.Н. Галанзи (1950). Зауваження до дисертації доцента, кандидата юридичних наук М. Дмитрієва (1950). Записки відповідального сектору Виконавчого комітету Петровської Райради депутатів трудящих начальнику станції с. Петровське (1941).

1. Циглауер фон Блюменталь Фердинанд (1829 – 1906), історик, професор Чернівецького університету.

2. Народився в окружній столиці Тіроля м. Брунек. В 1840 р. вступив до гімназії в м. Інсбрук (Австрія), навчався на філософському факультеті Інсбрукського університету. Після закінчення якого працював в Інституті досліджень австрійської історії. З вересня 1856 р. неординарний професор австрійської історії Академії права в м. Германштадті, з листопада 1862 р. – ординарний професор цього навчального закладу.

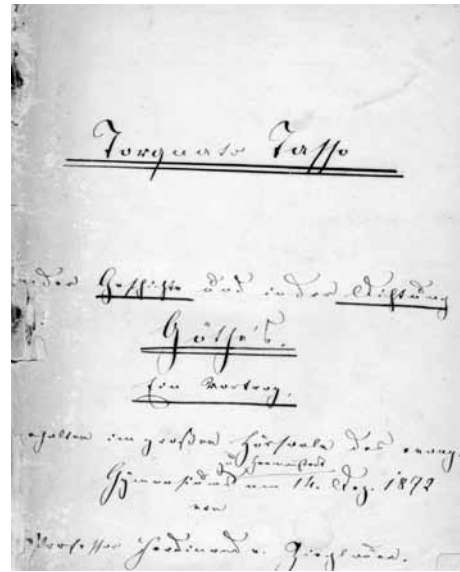
Після відкриття в 1875 р. Чернівецького університету призначений ординарним професором кафедри австрійської історії університету, де працював понад 30 років. В 1884 р. отримав титул державного радника. В 1899-1900 рр. був обраний ректором університету, а в 1899 р. удостоєний звання «Почесний громадянин м. Чернівців». У 1900-1906 рр. працював позаштатним професором університету.

Брав активну участь у громадському житті краю. Понад 20 років був членом представництва Чернівецької громади, впродовж багатьох років членом міської та крайової шкільних рад.

Похований в м. Чернівцях.

3. Ф. № 1216, 3 од. зб., 1872, 1876, 1893.

4. Рукописи доповідей „Торкватто Тассо в історії і творах Гете”, „Прогрес нашого пізнання про мету і завдання історії”, „До питання історії Італії XV та XVI століття”.

Рукопис доповіді Циглауера фон Блюменталь Фердинанда «Торкватто Тассо у історії та творах Гете».

1. Шевчукевич Опанас Євгенович (17.03.1902 – 24.09.1972),
буковинський скульптор, лікар.

2. Народився в с. Виженка (нині Вижицького району Чернівецької області) в родині селянина. Навчався у німецькій народній школі та українській гімназії у м. Вижиці; на юридичному факультеті Чернівецького університету; у вищій ветеринарній школі в м. Берліні; на медичному факультеті Берлінського університету (1921-1923). Закінчив в 1929 р. Фрайбурзький університет (Німеччина) за фахом - лікар, одночасно захистив наукову дисертацію та отримав вчене звання доктора медицини.

З 1931 р. – на Буковині. Займався приватною лікарською практикою.

З 1940-1941 рр. та 1944-1946 рр. працював на посаді директора-організатора Будинку санітарної освіти в м. Чернівцях. З 1946 по 1954 рр.

Шевчукевич О.Є. працює над погруддям Т. Шевченка

працював асистентом кафедри фармакології Чернівецького медичного інституту; дільничним лікарем першої міської поліклініки; директором обласного Бюро наукової медичної статистики. З 1954 р. на пенсії. Брав участь в громадському житті, будучи членом оргбюро і президії та заступником голови обласного комітету Червоного Хреста, а також членом обкому профспілки

медичних працівників. В 1944 р. був відповідальним секретарем районної Комісії сприяння обліку та розслідування злочинів заподіяних німецько-фашистськими загарбниками в м. Чернівцях.

*Робота
Шевчукевича О.Є.
Погруддя буковинської
письменниці
О. Кобилянської.*

*Робота
Шевчукевича О.Є.
Погруддя румунського
поета М. Емінеску.*

З 1922 р. почав друкувати в періодичній пресі вірші, всього ним написано понад 300 віршів, більша частина яких увійшла до збірки «Зоряні потічки»: Поезії.- Ужгород: Карпати, 1973. З 1924 р. проявив себе як скульптор, будучи автором кількох тисяч скульптур. Неодноразово виставлявся в м. Берліні, м. Фрайбурзі, м. Маненгейме, м. Відні, а також в Українському музеї в Празі. Його твори зберігаються в Чернівецькому краєзнавчому музеї та Львівському

історичному музеї. Похований в м. Чернівцях.

3. Ф. № Р-2591, 36 од. зб., 1921-1968.

4. Вірші (265, 1920-1966) (рукописи, копії). Наукова дисертація на отримання звання доктора медицини (1929). Статті: “Скульптурні роботи і їх експозиції”(1963), “Питання охорони здоров’я на сторінках медичної літератури та загальної преси на Буковині” (2, 1965), “Питання охорони здоров’я на сторінках медичної літератури та загальної преси на Буковині за часів австрійської і румунської окупації “(1965), “Надання медичної допомоги населенню Буковини в минулому” (1965), “Коротка історія Чернівецького Будинку санітарної освіти” (1965), ”Операція без ножа” (2, 1966, 1968). Спогади: “Визволення” (1954),”Спогади про Кете Кольвіц” (1962), “Кете Кольвіц у Києві” (1940). Програма та статут Вижницької секції української соціал – демократичної партії Буковини складені Шевчукевичем О. (2, 1920).

Клопотання: обласного управління культури, обласного відділу охорони здоров’я, правління Чернівецького відділення Спілки художників, обласної філії Спілки письменників України та ін. установ про надання Шевчукевичу обласної персональної пенсії (1962-1963). Дописи,

рецензії та відомості про творчість О. Шевчукевича (24, 1927-1967). Відомості про літературну, лікарську діяльність О. Шевчукевича. Список скульптурних робіт О. Шевчукевича. Каталог виставки скульптурних творів О. Шевчукевича в м. Чернівцях (1932-1933).

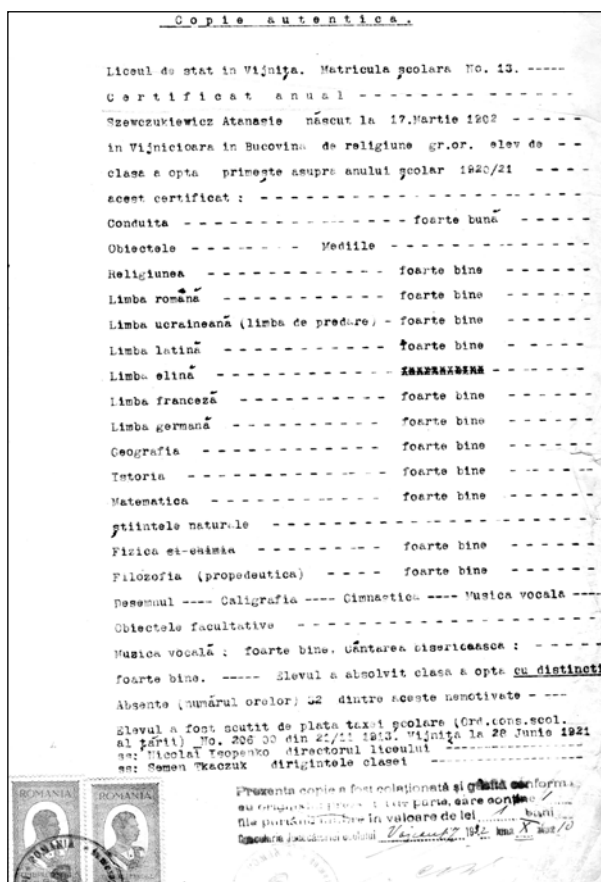
5. Автобіографія (1964). Свідоцтво про народження (копії, 1924,1932). Особова справа (1928-1958). Документи про освіту (копії, 1921-1939). Довідки та свідоцтва про відвідування лекцій, складання екзаменів та проходження лікарської практики студента Шевчукевича О. (1923-1938). Свідоцтва про майновий стан, стан здоров'я (1921-1933). Список документальних матеріалів переданих до обласного архіву. (1964-1965).

6. Листи до О. Шевчукевича.

Кореспонденти: Г. Гауптман (1929, копія), Г. Колбе (1929, копія), К. Кольвіц (16, 1928-1940, копія). В.Т. Рогова (1966, копія).

9. К. (портрет, 1928), Шевчукевич О.Е. (9, портрети, 1924-1966), фотографії скульптур Шевчукевича О. (91, 1924-1966).

11. Митці України. Енциклопедичний довідник.-К.,1992.- С. 647; Історія міст і сіл УРСР. Чернівецька область.-К.,1969.- С. 174; Історія Українського мистецтва. Т.5.-К.,1967.- С. 407; Григоренко А. Зоря митця // Знання та праця.-1967.-№ 3 .- С. 30-32; Губар А. Поезія славного двадцятиріччя // Радянська Буковина.- Чернівці., 1960.- С.170-172; Карачко С. На творчість благословила Кете Кольвіц // Час-2000.-2001.-18 травня; Москалюк Л. Шевчукевич: лікар, який умів творити // Доба.-2002.- 13 серпня; Дугаєва Т. Опанас Шевчукевич- український інтелігент старої Буковини // Свобода слова.-2002.- 22 листопада.

Копія таблиця Вишницького ліцею прикладних мистецтв

1. Янушевич Ганна Яківна (28.12.1907 – 25.12.1983), народна артистка УРСР Чернівецького музично-драматичного театру ім. О. Кобилянської.

Міхневич Петро Герасимович (22.10.1902-15.07.1993), народний артист УРСР Чернівецького музично-драматичного театру ім. О. Кобилянської.

2. Янушевич Ганна Яківна народилась в с. Струньково (нині Гайворонського району Кіровоградської області). У 1922 р. закінчила 7 класів Гайворонської залізничної школи. Навчалась в Жмеринському залізничному технікумі (1922-1924). У 1925 р. вступила в Київський театральний технікум, який в 1927 р. був об'єднаний з Київським театральним інститутом ім. Лисенка, і закінчила його в 1928 р. З 1927 по 1932 рр. працювала в Київському театрі ім. І. Франка; з 1932-1940 рр. у Харківському театрі ім. Ленінського комсомолу; з 1940-1983 рр. у Чернівецькому державному українському музично-драматичному театрі ім. О. Кобилянської.

Янушевич Г.Я.

Після переведення, в 1940 р., Харківського театру ім. Ленінського комсомолу в м. Чернівці, творчий шлях Ганни Яківни пов'язаний з Буковиною та процесом становлення Чернівецького державного українського музично-драматичного театру ім. О. Кобилянської. Вона була провідною актрисою в цьому театрі і зіграла понад 200 ролей. Серед найкращих її ролей: Зоя Жмут у виставі „Вовчиха” О. Ананьєва за твором О. Кобилянської, Текла – „Ханума” за твором А. Цагарелі; Бабуся – „Я, бабуся, Іліко та Іларіон” Н. Думбадзе і Лордкіпанідзе; Матінка Кураж за однойменною п'єсою Б. Брехта та інші. Її ролі свідчать про багатогранне обдарування Г.Я. Янушевич. В 1927 р. познайомилась з Петром Герасимовичем Міхневичем, актором театру ім. І. Франка; з 1928 р. жили однією родиною, офіційно взяли шлюб в 1967 р. В 1946 р. їй було присвоєно звання заслуженої артистки УРСР, в 1965 р. – народної артистки УРСР. Була нагороджена орденами:

Трудового Червоного Прапора (1960); „Знак Пошани” (1955); Почесними грамотами Президії Верховної Ради УРСР, медалями, почесними дипломами. Похована в м. Чернівцях.

Міхневич Петро Герасимович народився у родині священнослужителя в м. Бердичеві (нині Житомирської області). В 1922 р. закінчив середню школу. З 1922 по 1925 рр. навчався в Київському інституті ім. Лисенка (нині Інститут театрального мистецтва ім. Карпенка-Карого). З 1925-1931 рр. працював у Київському театрі ім. І. Франка; з 1932-1940 рр. – у Харківському театрі ім. Ленінського комсомолу; з 1940-1989 рр. – у Чернівецькому державному українському музично-драматичному театрі ім. О. Кобилянської. Будучи провідним актором театру, зіграв такі ролі

Міхневич П.Г.

в виставах: Онуфрій Лопата – „Земля” О. Кобилянської, Тодір Гусуляк – „Весняний потік” З. Прокопенка, Штефан – „Лук’ян Кобилиця” Г. Мізюна, Трубач – „Егор Буличов та інші” М. Горького, Скалозуб – „Горе з розуму” О. Грибоедова, Андронаті – „У неділю рано зілля копала” О. Кобилянської, Гната – „Безталанна” І. Карпенко – Карого та інші. Проявив себе, як талановитий кіноактор, знявшись в кінофільмах: „Над Черемошем”, „Кривавий світанок”, „Киянка”, „Сувора гра”, „300 років тому”, „Земля”, „Близьке-далеке”, „Коні не винні”, „Повія” та інші. В 1946 р. П.Г. Міхневичу присвоєно звання заслуженого артиста УРСР, в 1957 р. – народного артиста УРСР. Був нагороджений орденами: „Знак пошани” (1951), Трудового Червоного Прапора (1960), Жовтневої Революції (1971), медалями, почесними грамотами Президії Верховної Ради УРСР, почесними дипломами та інше. Похований в м. Чернівцях поруч з дружиною Янушевич Г.Я.

3. Ф. № Р-2831, 40 од. зб., 1943-1993.

4. Машинописні тексти ролей зіграних Янушевич Г.Я. в Чернівецькому державному українському музично-драматичному театрі

ім. О. Кобилянської (1955-1980). Машинописні тексти ролей зіграних Міхневичем П.Г. в Чернівецькому державному українському музично-драматичному театрі ім. О. Кобилянської (1957-1983).

5. Особова справа Янушевич Ганни Яківни (1943-1978). Відомості про нагородження Г.Я. Янушевич урядовими нагородами: присвоєння звання заслуженої артистки УРСР (1946). народної артистки УРСР (1965), нагородження орденами: Трудового Червоного Прапора (1960), „Знак Пошани” (1955); почесними грамотами Президії Верховної Ради УРСР, медалями, почесними дипломами. Автобіографія Янушевич Г.Я. і Міхневич П.Г. (1982, 1990); свідоцтво про занесення Янушевич Г.Я. і Міхневича П.Г. до обласної Дошки пошани та обласної ювілейної Книги Трудової Слави; запрошення урядом СРСР та міністерством культури СРСР Янушевич Г.Я. на прийоми, у зв’язку з закінченням декади літератури та мистецтва Української республіки у Москві; вітальні адреси з нагоди ювілею (1977) та державних свят (1970, 1972, 1980).

Посвідчення про нагородження Міхневича П.Г. ювілейною медаллю „Сорок років перемоги у Великій Вітчизняній війні” (1941-1945) та значком за „Відмінну працю”; свідоцтва про зарахування Міхневича П.Г. почесним членом бригади овочівників колгоспу „Дружба” Кіцманського району; Почесні грамоти Президії Верховної Ради УРСР (1949, 1987); вітальні адреси з нагоди ювілею – 60-річчя; некролог Міхневичу П.Г. (1993).

*Народна артистка УРСР
Янушевич Г.Я. під час вистави*

6. Листи П.Г. Міхневича до родини (1956-1970).

Адресати: М.Д. Мінтенко (2, 1962, 1982).

Листи до Г.Я. Янушевич, П.Г. Міхневича.

Кореспонденти: М. Бурбак, М.Д. Мінтенко (3, 1978), Г. Маковій, В.І. Петраківський (1, 1956), Т. Стах (7, 1980-1984) О. Шевчукевич (2, 1966, 1970), Ольга і Опанас Шевчукевичі (3, 1963, 1980).

9. Фотографії Янушевич Г.Я. у сценах з вистав Чернівецького музично-драматичного театру ім. О. Кобилянської (7, 1955); фотографії Міхневича П.Г. у сценах з вистав Чернівецького музично-драматичного театру ім. О. Кобилянської (25), Янушевич Г.Я. і Міхневич П.Г. (15, 1950-1985), фотопортрети Януше-

Янушевич Г.Я.

вич Г.Я., Міхневича П.Г. (5), у колі родини М.Д. Мінтенка (5, 1978, 1982), з артистом А. Совою (1, 1982).

10. Афіші вистав Чернівецького музично-драматичного театру ім. О. Кобилянської з участю Г.Я. Янушевич (2, 1973); афіша про творчий вечір Чернівецького музично-драматичного театру ім. О. Кобилянської в м. Львові, у зв'язку з 50-річчям СРСР, за участю Г.Я. Янушевич і Міхневича П.Г.; афіша про проведення ювілейного вечора народного артиста УРСР П.Г. Міхневича з нагоди 60-річчя з дня народження і 40-річчя творчої діяльності. Вирізки із газет з публікаціями про творчу діяльність Г.Я. Янушевич і П.Г. Міхневича (1954-1992); переліки рецензій в пресі про

творчість Г.Я. Янушевич (1951-1977); документи про святкування 60-річчя з дня народження та 40-річчя творчої діяльності народного артиста УРСР П.Г. Міхневича (доповіді, запрошення, сценарії) (1962); спогади П.Г. Міхневича, надруковані у газеті „Буковинське віче”, „Вистава продовжується, але не для всіх ” (1991).

2. КОЛЕКЦІЇ ДОКУМЕНТІВ

1. Колекція документів, зібраних Чернівецьким окружним архівом (1418-1939).

2. Колекція створена на початку ХХ століття працівниками Чернівецького окружного архіву. В основу колекції увійшли грамоти молдовських воєвод XV-XVIII ст., зібрані монастирями, приватними особами, поміщиками Буковини, колекціонером Христофором Мікулі, істориком Теодором Балано, священиком Євсебієм Прокоповичем. Це документи-оригінали (багато з них на пергаменті) і витяги з грамот, угод, актів про права власності поміщиків на маєтки Буковини. Колекція також поповнилася і копіями документів з архівів Львова, Ясс, Крайового суду та ін. У міжвоєнний період в колекцію надійшли нові документи про Першу світову війну, про входження Буковини до складу Румунії. Фонд містить важливі документи. Інформацію з яких використовували в наукових, краєзнавчих дослідженнях та виставковій діяльності.

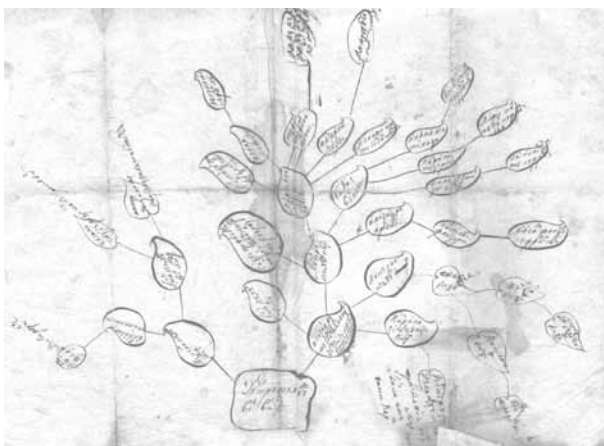
Грамота молдовського воєводи Петра (пергамент, старослов'янська мова)

3. Ф. № 1023, 159 од. зб., 1418-1939.

4. Грамоти, рішення, свідоцтва, угоди молдовських воєвод та логофетів про право власності поміщиків на маєтки, майновий стан монастирів та церковних парафій (1418-1838). Обіжники і листи єпископів Буковини (1818-1859). Акти про встановлення межових кордонів маєтків. Договори купівлі-продажу нерухомого майна. Історичний, економічний, географічний опис містечок Буковини (1800). Матеріали про входження Буковини до складу Румунії (1918-1933). Дипломи про закінчення медичних факультетів Будапештського та Віденського університетів.

1. Колекція документів сім'ї Флондор (1776-1913).

2. Колекція створена на початку ХХ ст. і складається з документів членів сім'ї Флондор (м. Сторожинець). Родовід цієї сім'ї ведеться з середини XIV століття. Родина Флондор належала до заможних землевласників Буковини та видатних політичних діячів шляхетного походження. Представники роду володіли великими маєтками на території Буковини та в Молдові, займали державні пости. До фонду ввійшли також документи родин Гормузакі, Мустаца, Василько, Петрино та інших. Серед найвідоміших членів сім'ї Флондор були землевласники: Отон, Георг та Ніколає Флондор; політичний діяч, лідер Румунської християнської партії Буковини – Янку Флондор (1874-1924); примар м. Чернівців – Ніку Флондор (?-1948 р.); композитор – Тудор Флондор (1862-1908 рр.).

Родовід родини Флондорів

3. Ф. № 1243, 10 од. зб., 1776-1913.

4. Кулінарні та косметичні рецепти.

5. Родовід сім'ї Флондор, закордонні паспорти членів роду Флондор та Моргун, проїзні квитки.

Закордонний паспорт Флондора К.

6. Особисті листи членів сім'ї Флондор та їхніх знайомих: Бухенталь (із Михальчі), Василько Николай, Воробкевіч Михаил, Гафенко Йоган (із Замостя), Гормузакі Георге, Гормузакі Фрозина, Отто Барон Петріно, Пассакар Теодор, Стирча Євген, Флондор Георг, Флондор Ніколає, Флондор Катінька (тітка), Флондор Параскива, листи матері Георга Флондора, Шуберте Франц, Янош Йоган.

7. Акти, угоди, контракти, інші документи про правовий стан нерухомого майна та розміри земельних володінь, розписки в отриманні грошей.

1. Колекція спогадів учасників Великої Жовтневої соціалістичної революції, громадянської війни, революційного руху на Буковині (1918-1940) і Великої Вітчизняної війни (1956-1975)

2. Протягом двадцяти років (1969-1989) співробітниками Державного архіву Чернівецької області проводилася робота з накопичення спогадів учасників Великої Жовтневої соціалістичної революції (1917), громадянської війни, революційного руху на Буковині в період перебування краю у складі Румунії (1918-1940). Під час роботи на державне зберігання надійшли спогади більшовиків-учасників революційних подій 1917 року, громадянської війни (1918-1922), а також краян комуністів-підпільників, які брали активну участь в революційному русі на Буковині в 1918-1940 рр. На чисельні прохання учасників Великої Вітчизняної війни до фонду увійшли колекції документів, зібрані особисто тими, хто під час Другої світової війни (1939-1945) перебував в лавах Червоної Армії.

3. Ф. № Р-2545, 69 од. зб., 1942-1990.

4. Документи анкетування, проведеного співробітниками Державного архіву Чернівецької області, у зв'язку із 25-річчям Перемоги Радянського Союзу в Другій світовій війні (машинопис, 1970).

ИМ ПРИСВОЕНО ПОЧЕТНОЕ НАИМЕНОВАНИЕ «ЧЕРНОВИЦКИХ»

Указом Президиума Верховного Совета СССР от 8 апреля 1944 года за образцовое выполнение заданий командования по разгрому немецко-фашистских войск при освобождении города Черновцов присвоено почетное наименование «ЧЕРНОВИЦКИХ» частям и соединениям:

64-й гвардейской танковой бригаде.
27-й гвардейской мотострелковой бригаде.
362-му гвардейскому самоходно-артиллерийскому полку.
353-му истребительно-противотанковому полку.
1664-му истребительно-противотанковому полку.
270-му гвардейскому минометному полку.
405-му гвардейскому минометному полку.
79-му гвардейскому минометному полку.
285-му гвардейскому минометному полку.
989-му ночному ближне-бомбардировочному полку.
597-му ночному ближне-бомбардировочному полку.
690-му ночному ближне-бомбардировочному полку.
41-му авиационному истребительному полку.
267-му армейскому инженерному полку.
15-му отдельному мотопонтонному батальону.
18-му отдельному понтонному батальону.

Архив МО СССР, ф. 2, опись 514446, д. 7, л. 129.

Указ Президіума Верховної Ради СРСР про присвоєння частинам та з'єднанням почесного звання «Чернівецьких» за проявлений героїзм при звільненні м. Чернівців від німців

Стаття Ф.Г. Табак „Боротьба студентської та учнівської молоді Буковини за возз'єднання з Радянською Україною” (машинопис, 1959).

8. Спогади учасників революційного підпілля на Буковині за часів перебування краю у складі Румунії 1918-1940. (рукописи, машинопис, 1956-1970). Матеріали про діяльність учасників революційного руху на Буковині (копії архівних довідок, автобіографій, свідчення очевидців), оригінали особистих документів (до 1940).

Галицький Семен – активний діяч комуністичного руху на Буковині

9. Портрети учасників революційного підпілля на Буковині (17, 1965-1970), учасники революційного руху на Буковині в колі друзів (31, 1942-1970), портрети учасників бойових дій під час Другої світової війни (18, 1942-1980), учасники Великої Вітчизняної війни в колі бойових друзів (2, 1942-1975). Фотографії літакавинищувача „І-16” (3, 1944), „Мамаїв Курган” (1, 1967). Фотокопії газетних статей, документів окупаційної влади, листівок (3, 1941-1944).

10. Колекція документів з історії 41-го гвардійського Чернівецького винищувального авіаційного полку (1944-1990). Нагородні документи. Вирізки із газет про учасників Великої Вітчизняної війни.

11. Радянська Буковина- 1966.-7 листопада.-№ 218; 1968.- 4 лютого.- № 25 //Наддністрянська правда-1967.- лютий -№ 25.

1. Колекція документів про Хотинське повстання 1919 р. зібрана Чернівецьким обласним державним архівом (1917-1974).

2. Поразка Центральних держав у Першій світовій війні дала змогу Румунії здійснити приєднання Буковини, Бессарабії і Трансільванії. Щоб надати „законності” загарбницькому акту королівської Румунії щодо Північної Буковини, Румунська національна рада влаштувала 28 листопада 1918 р. у Чернівцях так званий „генеральний конгрес Буковини”, на якому,

у присутності переважно представників румунського населення Буковини, було зачитано резолюцію про „безумовне і на вічні часи возз'єднання Буковини з королівською Румунією”. Після встановлення румунської влади панував жорстокий режим правління. Серед заходів, здійснених владою, було встановлення суворого контролю за краєм, посилення поліцейського нагляду за жителями прикордонних повітів; заборона проведення зборів, обмеження пересування громадян, запровадження цензури преси. Дії окупаційних властей не могли не викликати невдоволення серед населення, що спонукало його до протидії.

Найбільш значним виступом населення краю було Хотинське повстання. Воно готувалося як у самому повіті, так і бессарабцями, що втекли за р. Дністер. У м. Кам'янці-Подільському було створено повстанський комітет у складі І.Ф. Лискуна, Є.В. Лисака, І.С. Дунгера, Л.Я. Токана та Й.І. Мардарьєва під назвою „Бессарабська Директорія”, яка співпрацювала з представниками Української Директорії. Зокрема, І. Маєвський – колишній член Української Центральної Ради, надавав допомогу повстанцям у забезпеченні їх зброєю та боєприпасами. Його загін 19 січня 1919 р. переправився через р. Дністер в районі м. Могилева-Подільського на Бессарабський берег і збройним шляхом почав виганяти окупантів зі східних сіл і містечок Хотинського повіту. У ніч з 22 на 23 січня спалахнуло повстання в районі м. Хотина. На ранок Хотин повстанцями був узятий, а на 25 січня територія Хотинського повіту була в руках повстанців. Влада, більш як у 100 селах і містечках повіту, перейшла до рук Хотинської Директорії. Вона звернулася до населення з відозвою, в якій проголошувалося визволення з-під утиску Румунії та право на самовизначення бессарабців.

Дії повстанців (всього майже 30 тис. осіб) відзначалися певною організованістю: було сформовано три полки, кавалерійський ескадрон, артилерійський дивізіон; створено у селах загони самооборони; оголошено часткову мобілізацію та збір коштів для утримання військових підрозділів. Повстанські частини озброювалися самостійно, частково зброю було взято на складах збройних сил Директорії УНР. Окремі військові підрозділи і населення Поділля (прикордонних із Хотинщиною), які прагнули об'єднання з Україною, намагалися допомогти повстанцям. (Не-

Фасад будівлі м. Хотина у якому розміщувався штаб Хотинського повстання у січні 1919 р.

випадково керівний повстанський орган назвали Директорією, а саме повстання розгорілося в час злуки УНР і ЗУНР). Проте УНР, що вела тоді важку боротьбу проти агресії більшовицької Росії, не могла офіційно підтримати повсталих, оскільки це б означало війну з Румунією, тобто війну на два фронти. Повстанці, при повній відсутності допомоги ззовні, протрималися 12 днів. Під натиском більш озброєних регулярних сил противника 4 тисячі повстанців перейшли на лівий берег Дністра. Разом з ними втекло від неминучої помсти окупантів і 50 тисяч біженців. На Хотинщині румунська воячина влаштувала криваву розправу над мирним населенням, під час якої загинуло не менше 11 тисяч осіб.

*Зустріч учасників
Хотинського повстання, 1957 р.*

Недостатня допомога повстанцям з боку УНР, зокрема, відмова від її вступу у воєнні дії проти Румунії з метою приєднання Хотинщини до України, мала сумні наслідки не тільки для повстанців, що потерпіли поразку, але й для самої УНР. Зневірившись, значна частина учасників повстання, що перебралися за Дністер, поповнила ряди Червоної Армії, яка воювала проти УНР.

3. Ф. № Р-2585, 76 од. зб., 1917-1974.

4. Колекція, зібрана співробітниками держархіву (Шустаковою В. та Цебенко Г.) з метою підготовки збірника документів „Хотинського повстання”. Документи і матеріали по підготовці збірника виявлені протягом 1970-1978 рр. у центральних та обласних архівах РРФСР: Центральному партійному архіві Інституту марксизму-ленінізму при ЦК КПРС, архівах Інституту історії партії ЦК КП України і Партійному архіві Інституту історії партії при ЦК КП Молдови, Центральному Державному архіві Жовтневої революції СРСР, Центральному Державному архіві Радянської Армії, Центральному Державному воєнно-історичному архіві СРСР, Центральному Державному архіві Молдовської РСР, Чернівецькому, Вінницькому, Хмельницькому обласних Державних архівах, а також у Державному історико-краєзнавчому музеї МРСР у Кишиневі і Чернівецькому краєзнавчому музеї. Значну частину виявлених документів складають оригінали. Зібрані такі документи: матеріали про австро-угорську та румунську окупацію Хотинського повіту; радіотелеграма

№88 народного комісаріату закордонних справ РРФСР голові Ради Міністрів Румунії з протестом від 18 квітня 1918 р., у зв'язку з загарбанням Бессарабії; меморандум бессарабських депутатів; заяви делегатів Бессарабсько-Молдовської республіки голові мирної делегації РРФСР про бажання населення отримати автономію у складі РРФСР (липень 1918); Нота народного Комісара закордонних справ РРФСР Г. Чічеріна та Голови Ради народних Комісарів закордонних справ УРСР Х. Раковського голові Ради Міністрів Франції; графу Сфорца – міністру закордонних справ Італії; графу Керзону-оф-Кедльстон – міністру закордонних справ Англії; генералу Авереску – голові Ради Міністрів Румунії (1 листопада 1920 р.); донесення про хід Хотинського повстання; про обстріл сіл Поділля румунами (2 лютого 1919 р.); відомості штабу Правобережного фронту УНР про події на фронтах у т. ч. про дислокацію румунської армії на Буковині і про хід повстання на Хотинщині; матеріали про обстріл румунами сіл Поділля, про збитки від обстрілів; доповідь представників Хотинської Ради робочих та солдатських депутатів т.т. Адажія і П. Івасюка про події в Хотинському повіті (4 квітня 1919 р.); ультиматум румунського командування Хотинського гарнізону; відповідь румунського уряду на ноту уряду УРСР від 5 травня 1918 р.

Лискун І.Ф. - учасник Хотинського повстання, член повстанського комітету

5. Спогади учасників Хотинського повстання; невідомі спогади про Хотинське повстання за підписом „О.Я.” Списки найбільш активних учасників Хотинського повстання; матеріали про участь у Хотинському повстанні Е.В. Лисака, І.Ф. Лискуна, І.С. Дунгера; посвідчення члена Київської колегії адвокатів В.Г. Чебана.

6. Телеграми: про повстання в Хотинському повіті та захоплення повсталими населених пунктів, штабу Правобережного фронту Генштабу армії УНР, про обстріл румунськими військами сіл Поділля; Кам'янецького повітового комісара УНР про хід повстання в Хотинському повіті та про підтримання його селянами і козаками, військовими частинами, розташованими на Поділлі;

Генштаба армії УНР про відправку потяга з Бессарабської Директорії і про заборону формування військових частин з бессарабців; командира 2-го Подільського корпусу генштабу армії УРСР про початок повстання в

Хотинському повіті і про заборону військам УНР брати участь у повстанні; Мильницької управи Подільському Губернському комісару про грабування румунами і страту 10 чоловік с. Пребикивці Хотинського повіту та інші.

9. Фотографії до збірника „Хотинське повстання 1919 р.” (45 фото).

Фотографія фасаду будівлі м. Хотина у якому розміщувався штаб Хотинського повстання у січні 1919 р.; портрети І.Ф. Лискуна (2, б. д.); І.С. Дунгер з сином у Польщі (б. д.); портрети І.С. Дунгера (2, б. д.); портрет Г.Ф. Лискуна (б. д.); портрети М.Ф. Лискуна (2, б. д.); М.Ф. Лискун (перший зліва) з братом Г.Ф. Лискуном (б. д.); М.Ф. Лискун з родиною (б. д.); зустріч учасників Хотинського повстання (м. Хотин, 1957 р.); група учасників Хотинського повстання на зустрічі у 1957 р. (перший зліва: Х.С.Руснак – командир повстанського загону с. Станівці); зустрічі та виступи на них учасників Хотинського повстання, зустрічі з молоддю.

11. Барбюс А. „Палачи”; Антонов-Овсеєнко В.А. „Записки про громадянську війну”, „Боротьба за Радянську владу у Молдавії” (березень 1917- березень 1918) (Збірник документів та матеріалів); „Поділля в роки громадянської війни” (лютий 1918-грудень 1920) (документи і матеріали); „Хотин у полум’ї повстання”.

1. Колекція документів військово-наукового товариства при Чернівецькому Будинку офіцерів Радянської Армії (1957-1986).

2. Військово-наукове товариство при Чернівецькому Будинку офіцерів Радянської Армії було утворено, згідно наказу міністра оборони СРСР від 9 листопада 1956 року № 181 в березні 1957 року та діяло на підставі положення про товариство, затвердженого наказом міністра оборони СРСР від 4 червня 1987 року № 164. Метою діяльності товариства було проведення роботи з військово-патріотичного виховання, розробка наукових праць з військової теорії, історії та військового мистецтва та ін. Протягом 1957-1987 рр. зібрані документальні матеріали

Дім офіцерів, музей бойової слави зліва: майор Баранов, генерал Єфремов В.Ф., підполковник Свитко П.С., генерал-майор Чернишов К. (1982)

про діяльність товариства, які в 1987 р. були передані на державне зберігання до обласного архіву.

3. Ф. № Р-2809, 60 од. зб., 1957-1987.

4. Протоколи засідань ради військово-наукового товариства (1985). Плани роботи (1985). Звіт про роботу товариства з березня 1957 по березень 1987 рр. Рукописний журнал "Ветеран" (1974).

Матеріали про Хотинську фортецю та Ставчанську битву 1739 р. (копії документів, відомості, історична довідки, схеми, карти).

Відомості про пам'ятник – курган воїнам російської армії загиблим у Ставчанській битві; братські могили загиблим у 1739 та 1916 рр. воїнам російської армії у с. Рідківці.

Матеріали про революційний рух в Хотинському повіті Бессарабської губернії та Хотинське повстання в 1919 р. (копії архівних документів, довідки про дослідження та проведення пошукової роботи).

Матеріали про перебування на території Буковини в роки Першої світової війни В.І. Чапаєва.

Пропозиції та подання про увічнення пам'яті загиблих воїнів, партизанів та підпільників (1966-1969).

Відомості про Г.П.Бабюка; М.К. Бедріє-Ляховича; Г.П. Дряба; О.С.Горбенка; В.С.Горбенка; С.К. Горобієвського; П.К. Горобієвського; К.В.Гуральчука-Коханого; М.Д. Дралюка; А.К. Дудченка.; Я.А. Дудченка; С.Л. Мальську; І.І. Мардарьєва-Волошенко; Г.П. Михайленка-Божке; В.В. Раренка; М.С. Кедрова; К.С. Савчука; Т.П. Самсонова-Бабія; О.К. Корпишина; А.Д. Мамаєвського; О.Ф. Чайкуна; О.П. Криничного; О.О. Мухарського; Ф.Ф. Кожем'якіна.

*Мемо 28.10.74
Савчука С.С. 41.
(Ф) ПРЕДЛОЖЕННЯ*

Черновицкому городскому комитету КП Украины

Об увековечении памяти воинов Советской Армии, партизан и подпольщиков, отличившихся в борьбе с немецко-фашистскими захватчиками в годы Великой Отечественной войны 1941-1945

Военно-научное общество при Черновицком Доме офицеров Советской Армии занимается сбором документов и материалов связанных с освобождением Буковины от немецко-фашистских захватчиков неоднократно обсуждало вопрос об увековечении памяти погибших и отличившихся в боях воинов, партизан и подпольщиков и вносит свои следующие предложения:

1. Установление обелиска
Узнав 1965 года на многолюдном митинге, состоявшемся на Черновицком кладбище выступавший зам. предс. Облсполкома тов. ЦВЕНТАРНЫЙ дал обещание установить памятник-обелиск Секретарь Черновицкого подпольного обкома КП Украины БОЯР Александр Павловичу, секретарь Кельменецкого подпольного райкома ГИЯБ Захару Демидовичу и командиру партизанского отряда дальних разведки УДОИЛМУ Михаилу Николаевичу расстрелянным фашистами 28 марта 1942 года. Эти слова обещания были выбиты на камне, который стоит на месте будущего памятника. Мы считаем наиболее целесообразным установить не памятник, а простой обелиск, который мы устанавливаем на могилках воинов, отдавших свои жизни за Родину, с надписями и надгробными камнями. (примерный чертёж обелиска прилагается). Стоимость обелиска будет не свыше 500 рублей и выполнение работы сможет похоронное бюро. Дальнейшее заглаживание установления обелиска вызывает справедливое нареkanie семей погибших.
2. Установление памятного камня.

Рукописний журнал військово-наукового товариства при Чернівецькому Будинку офіцерів Радянської Армії

Історичний нарис “Буковина в роки Першої світової війни 1914-1918 роки”. Спогади учасників Першої світової війни 1914-1918 рр. Історичний нарис про бойові дії на території Чернівецької області в роки Першої світової війни 1914-1918 рр. Довідка про пам’ятні міста Першої світової війни 1914-1918 рр. у Чернівецькій області.

Копії архівних документів та матеріалів про початок Великої Вітчизняної війни на території Чернівецької області в 1941 р. та звільнення області від фашистських загарбників в 1944 р.

Витяг з журналу бойових дій 40-ої армії 2-го Українського фронту з 21 по 31 березня 1944 р. на території Чернівецької області.

Копії документів та матеріалів про діяльність Чернівецького підпільного обкому КП(б)У.

Документи та матеріали про діяльність та злочини німецьких і румунських військ на території Чернівецької області в роки Великої Вітчизняної війни.

Матеріали про Героїв Радянського Союзу: К.І. Недобудова та Д.М.Карбишева.

Спогади учасників Великої Вітчизняної війни: М.І. Бабанова; В.П. Ковбасина; І.М. Суслова; В.С. Половникова; М.П. Ружецького; І.В. Русанова; І.О. Шалова.

1. Колекція документів клубу інтернаціональної дружби „Глобус” Чернівецького професійно-технічного училища трикотажників, м. Чернівці Чернівецької області (1960-1981).

2. Клуб інтернаціональної дружби ”Глобус”, створений в жовтні 1965 р. ветеранами Буковинського революційного руху при підтримці учнів та викладачів навчальної групи № 65 Чернівецького проф-техучилища трикотажників. Основна мета діяльності клубу – пошук та збір документів про національно-революційну війну в Іспанії 1936-1939 рр., про возз’єднання Буковини з УРСР, про Другу світову війну та документів про боротьбу населення Буковини проти

*Фотографія воїнів-інтернаціоналістів
(в центрі генерал Клебер
(Манфред Штерн)*

німецько-румунської окупації. Члени клубу „Глобус” брали активну участь у вихованні учнівської молоді у дусі патріотизму, інтернаціоналізму. У роботі застосовували різні форми і методи клубної діяльності. За роки існування клубу проведено більше ста засідань. На одному з них у 1970 р., були присутні представники всіх професійно-технічних училищ Міністерства легкої промисловості УРСР. Кідівці училища зібрали велику кількість документальних матеріалів про буковинських інтербригадівців (більше 40 осіб), особливо важливі документи про допомогу радянського народу Іспанській республіці. Значну роль в успіхах республіканців зіграли наші земляки (уродженці с. Волока) Манфред (він же генерал Клебер) і Вольф Штерн.

На підставі зібраних в клубі „Глобус” матеріалів видано три плакати; в училищі створено музейний куток; оформлено три настінних макети. Частина важливих документів передана на зберігання у музей революції м. Москви та у Чернівецькій краєзнавчий музей.

3. Ф. № Р-2828, 3 од. зб., 1960-1981.

6. Листи до клубу інтернаціональної дружби „Глобус”.

Кореспонденти: Хесус Саїс, Г. Іппен, Михайло Березка.

9. Фотографії воїнів-інтернаціоналістів: Вольфа Штерна, Лео Штерна, Юрійчука, М. Василенчука, Хесуса Саїса, Б. Юрграу (1936-1939).

10. Газетні статті про буковинців, учасників війни в Іспанії 1936-1939.

1. Колекція спогадів в'язнів фашистських гетто та таборів, зібрана асоціацією колишніх в'язнів товариства єврейської культури ім. Е. Штейнбарга і Державним архівом Чернівецької області (1989-1993).

2. В 1985 р. відбулася зустріч колишніх в'язнів фашистських гетто та таборів з співробітниками Державного архіву Чернівецької області. Вони поділились спогадами про фашистський терор на території України під час Другої світової війни. Заради збереження пам'яті про жахливі події в 1941-1944 рр., учасники зустрічі вирішили започаткувати формування колекції спогадів колишніх в'язнів гетто та таборів, які були розташовані на території Вінницької, Івано-Франківської, Миколаївської, Одеської, Тернопільської, Хмельницької, Чернівецької областей та сусідніх держав: Білорусії, Молдови. Була розпочата робота по створенню колекції. У 1990 р. при Чернівецькому товаристві єврейської культури була створена асоціація

колишніх в'язнів фашистських гетто та таборів з метою вивчення питань геноциду єврейського населення на території Буковини у роки Другої світової війни. Асоціація продовжила роботу з розшуку колишніх в'язнів гетто та таборів. Зібрані спогади і матеріали були передані на державне зберігання до Державного архіву Чернівецької області. Станом на кінець 2004 р. на державному зберіганні у Державному архіві Чернівецької області знаходиться 918 спогадів, які надруковані машинописним способом і засвідчені печаткою Чернівецького товариства єврейської культури ім. Штейнбарга. До них додані рукописи, фотографії, літературні та віршовані твори. Колекція складається з документів, зібраних протягом 1985-2003 рр.

3. Ф. № Р-2833, 96 од. зб., 1985-1995.

4. Протокол засідання комісії з увічнення пам'яті жертв фашистського геноциду буковинських громадян єврейської національності (1989). Протокол зустрічі колишніх в'язнів фашистських гетто та таборів періоду Великої Вітчизняної війни 1941-1945 рр. проведеної Державним архівом Чернівецької області та Товариством єврейської культури ім. Штейнбарга (1989). Об'ява про проведення мітингу-реквієму на єврейському кладовищі (1991).

Спогади ув'язненого гетто
Аккермана М.М.

6. Статут Чернівецького товариства єврейської культури (1984). Довідка про створення Товариства єврейської культури ім. Е. Штейнбарга. Історична довідка Товариства єврейської культури ім. Е. Штейнбарга (1991). Бланки Товариства єврейської культури ім. Е. Штейнбарга; заяви про вступ до Товариства єврейської культури, членський квиток товариства, посвідчення члена Асоціації в'язнів фашистських гетто та таборів при Товаристві єврейської культури ім. Е. Штейнбарга.

9. Фотокопії плану Чернівецького гетто на 11.10.1941 р., карти-схеми місць ув'язнення та масового знищення радянських громадян єврейської та інших на-

ціональностей в м. Чернівцях та Чернівецькій області у 1941-1944 рр. (1990). Портрети колишніх в'язнів гетто та таборів (1915, 1985-1995).

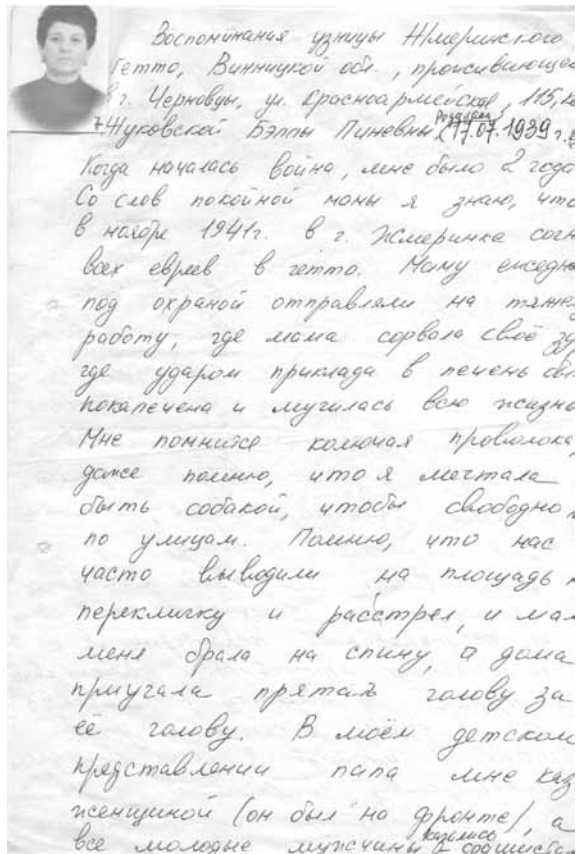
Фотографії: загиблих громадян (5, до 1940), братської могили на єврейському кладовищі, меморіалу страти біля р. Прут, пам'ятника жертв фашизму, розстріляних в липні 1941 р. біля Бекірівського мосту м. Сороки (Молдова), могил на Чернівецькому єврейському кладовищі, пам'ятної дошки гетто.

10. Спогади, автобіографії літературні твори, вірші колишніх в'язнів гетто та таборів (918, машинописи, рукописи 1985-1995). Список радянських громадян м. Чернівців, розстріляних і закатованих фашистськими окупантами в 1941-1944 рр., до якого увійшли 3415 осіб єврейської національності (1990). Список радянських громадян, забраних в рабство з м. Чернівців та Чернівецької області, до якого увійшла 1091 особа єврейської національності (1991).

Схема місцезнаходження фашистських гетто і концтаборів на території Вінницької, Хмельницької, Чернівецької та інших областей УРСР і Молдавської РСР, до яких були ув'язнені громадяни єврейської та інших національностей у 1941-1944 рр.

Ксерокопії карток ув'язнених концтабору (1944), посвідчення особистості громадянина єврейської національності (1944), дозвіл жандармерії на переїзд з одного населеного пункту до іншого особі єврейської національності та його сім'ї (1944), копії довідок (1984-1994), протокол та рішення судового засідання (1945).

11. Вільна бесіда. // 28 червня – 5 липня 1990; Радянська Буковина // № 128 – 5 липня 1991; Черновицкие листки // № 4 – березень 1991, № 6 квітня – 7 травня 1991; Мой Израиль // № 1 – червня 1991.

Спогади ув'язненої гетто Жуковської Б.П.

1. Колекція листів, літературних творів, фотографій українських письменників вихідців з Буковини (1914-2001).

Ірина Вільде

2. Колекція передана до Державного архіву Чернівецької області викладачем Чернівецького державного університету Пенюк З.Ф. в 1996 р. До неї увійшли наступні документи:

української письменниці Вільде Ірини (Дарина Дмитрівна Полотнюк) (народилась 5.05.1907 р. в м. Чернівцях, померла 30.10.1982 р. у м. Львові), дочки відомого буковинського письменника Дмитра Яковича Макогона. Вільде Ірина – лауреат Державної премії УРСР ім. Т.Г. Шевченка за роман «Сестри Річінські», з 1940 р. – член Спілки письменників СРСР;

українського письменника Марфієвича Миколи Івановича (народився 20.10.1898 р. в с. Іспас Вижницького району, помер 02.09.1967 р. в м. Києві), громадсько-політичного діяча, члена спілки письменників «Західна Україна» (1934) та Спілки письменників СРСР (1957). Марфієвич Микола Іванович був репресований (1934-1940), учасник Великої Вітчизняної війни, кандидат філологічних наук (1947), викладав у Чернівецькому державному університеті.

вчительки Салєги Ольги Денисівні (за чоловіком Годованська) (народилась 27.06.1908 р. в с. Шипинці Кіцманського району, померла 30.07.1992 р. в м. Бориславі). Вона підтримувала дружні стосунки з І. Вільде та М. Марфієвичем. Листування між ними покладено в основу документального роману-есе Романа Горака «Отая одвічна загадка любови»;

українського письменника, публіциста газети «Буковина» – Діброва Івана (Гаврило Васильович Гордий) (народився 21.06.1881р. в с. Добринівці Заставнівського району, помер 06.07.1917 р. в м. Відні).

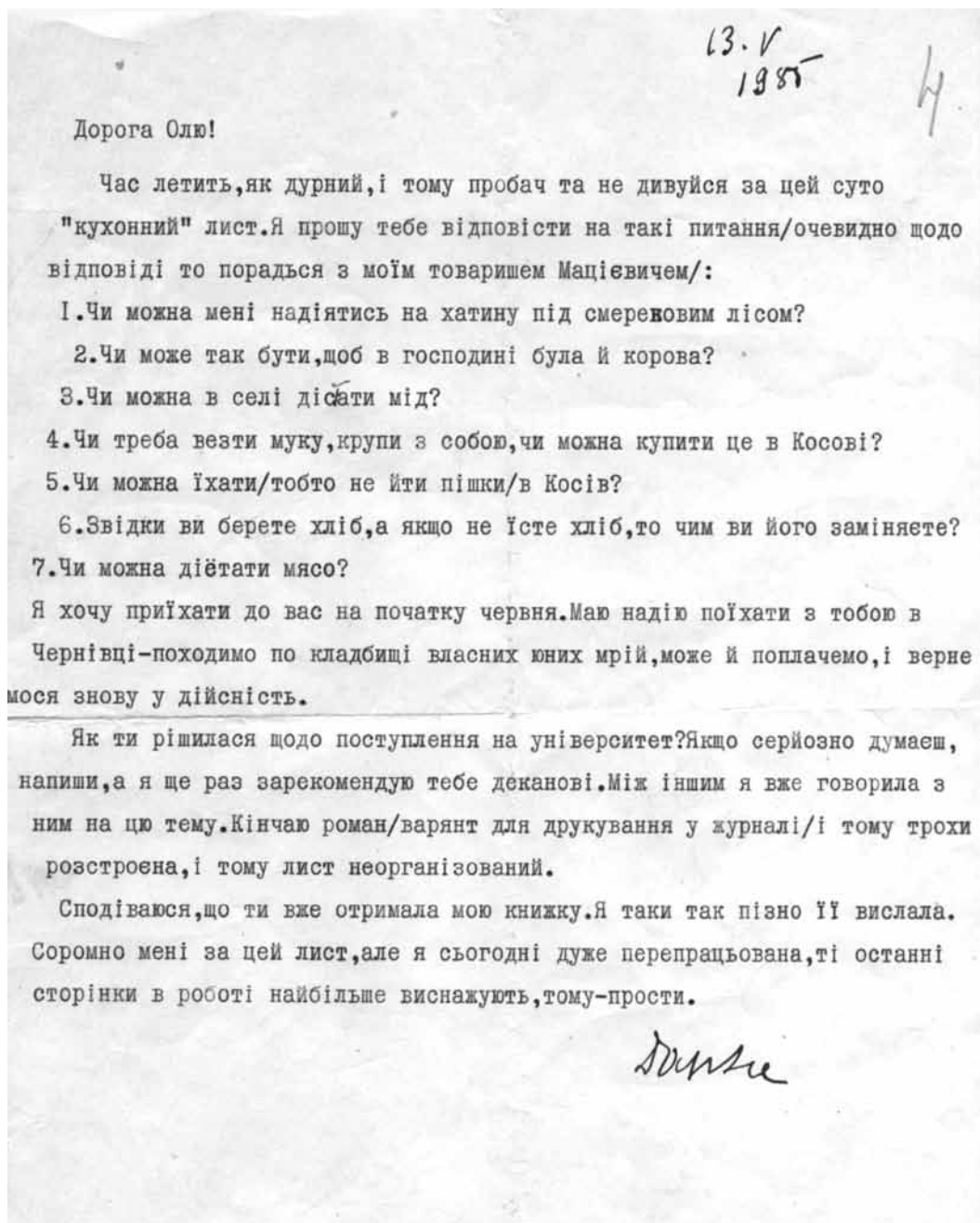
3. Ф. № Р-2891, 11 од. зб., 1914-2001.

4. Листи І. Вільде до О. Годованської (1955-1974).

Листи М. Марфієвича до О. Годованської (1963-1965).

Лист письменника М. Стельмаха до О. Годованської (1971).

Вірші І. Діброви (б. д.).

Лист письменниці І. Вільде до О. Годованської

8. Нариси та оповідання Богдана Гедиміна. Листи Б. Гедиміна до М. Ясинецької (Сімович) (1994); М. Гнеп. Іван Діброва – псевдонім Гаврила Гордого // Час 2000.-21 вересня; Горак Р. Отая одвічна загадка любові.// Перевал.-1997.-№ 2,3,4. Каталог виставки "Стефанікіана" за матеріалами Ф. Погребенника (1982).

9. Фотографії І. Діброва (1, 1914), М.І. Марфієвич (6, 1963-1964).

1. Колекція спогадів учасників революційних подій на Північній Буковині (1874-1940); боїв за звільнення Чернівецької області від німецько-фашистських загарбників; партизан Великої Вітчизняної війни (1941-1944) та учасників соціалістичного будівництва області (1969-1988).

2. Колекція створена у 1969-1991 рр. колишнім партійним архівом Чернівецького обкому Комуністичної партії України.

3. Ф. № П-3535, 822 од. зб., 1902-1988.

4. Документи про громадський та революційний рух на Північній Буковині в 1874-1918 рр.: відомості про А.А. Дудниченка, О.К. Карпишина, В.С. Горбенка, С.К. Горобієвського, О.Д. Мамаєвського та інших (всього 14 осіб); спогади П. Василяшко про Л. Когута, І. Франка (1970-1971); статистичні відомості про економічний стан Буковини (1915).

Матеріали та спогади учасників революційного руху на Буковині в 1918-1940 роках: Г.В. Андрійчука, М.Т. Андрійчука, П.Ю. Амбросій, С.М. Бажанського, С.І. Барафа, П.П. Білоуса, А.Я. Волоха, В.В. Волощука, В.В. Гаврилюка, С.Г. Галицького, М.Я. Ганека, Д.Н. Гешко, В.М. Гнепа, Д.П. Грекула, С.І. Канюка, Е.Т. Карпюка, Б.Ш. Каца, Ш.А. Кривого, М.П. Нагуляка, П.Д. Петрюка, С.І. Пурича, В.Т. Руснака, І.Д. Стасюка, К.І. Терлецького, Е.М. Фінкель, М.І. Цопи, П.Т. Чабана та інших (всього 335 осіб).

Матеріали та спогади учасників Великої Жовтневої соціалістичної революції, громадянської війни та ветеранів КПРС: І.С. Байкова, Ф.І. Бойко, М.Д. Гаврилюка, П.О. Гончарова, Б.М. Рафальського, Н.П. Петрова, А.Г. Попова, С.Я. Рибак, С.А. Морозова, В.Ф. Макарова, І.І. Соколова, С.І. Хмиза, З.Н. Чернова, О.М. Шаповалової та інших (всього 86 осіб).

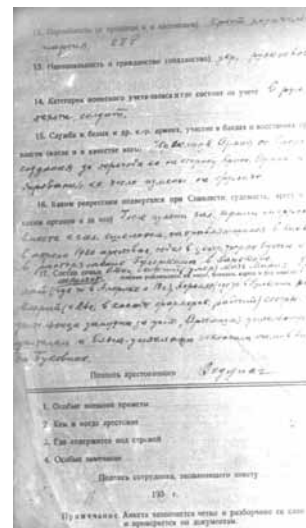
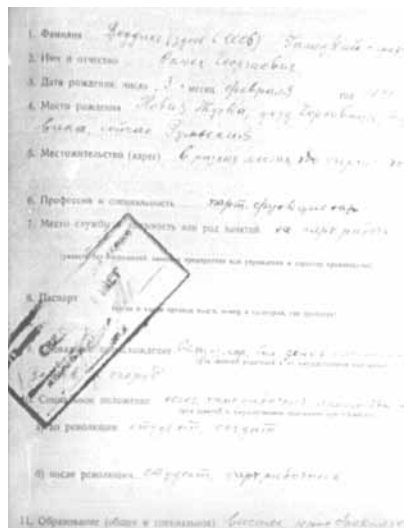
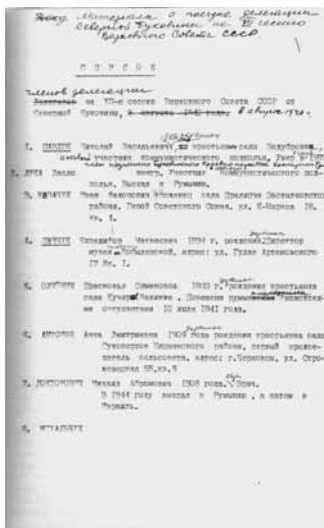
Довідка про перебування В.І. Чапаєва на території Чернівецької області.

Спогади про бойові дії на території Чернівецької області в роки Великої Вітчизняної війни: П.Г. Майданюка, М.О. Поляруша, М.О. Шоліна, П.О. Хрустальова та інших (всього 9 осіб).

Перелік частин Червоної Армії, що брали участь в

*Члени делегації на засідання
VII сесії Верховної Ради СРСР
від Північної Буковини*

Список членів делегації на засідання VII сесії Верховної Ради СРСР від Північної Буковини

бойових діяч на території Чернівецької області в перші дні Великої Вітчизняної війни. Матеріали про військові частини, які були дислоковані на території Чернівецької області в 1940-1941 роках.

Документи про дії підпільних організацій та груп на території Чернівецької області в 1941-1944 рр.: директива ЦК ВКП(б) та РНК СРСР від 29 липня 1941 р. про заходи пов'язані з війною; постанови бюро обкому про мобілізацію членів партії, евакуацію установ та цінностей; довідка про підпільну діяльність та обставини загибелі секретаря підпільного обкому О.П. Боярко; копії документів, виявлених в Чернівецькому Державному обласному архіві, про боротьбу трудящих області з фашистськими окупантами. Спогади секретаря Чернівецького обкому КП(б)У І.С.Грушецького (1966). Матеріали та спогади учасників підпілля на території Чернівецької області: А.Л.Аронца, М.Б.Батеро, А.Я.Годяка, І.С.Дечия, А.В.Квашенко, А.С.Кишкана, Ф.В.Тереха, Н.І.Тимченка, М.А.Храновського та інших (всього 65 осіб). Звіт Чернівецького обкому КП України про додатково виявлених учасників антифашистського та партизанського руху на території Чернівецької області в період Великої Вітчизняної війни 1941-1945 рр. (1964).

Матеріали про дії партизанських загонів та груп на території Чернівецької області в роки нацистської окупації області (1941-1944): партизанських загонів ім. Будьонного, Владимиреску, Чапаєва, Лазо, Хмельницького. Перелік партизанських загонів, що діяли на території Чернівецької області (1969). Документи про учасників партизанського руху в районах Чернівецької області (постанови, інформації, довідки, списки). Спогади учасників партизанського руху в Чернівецькій області: І.А.Богайчука, М.К.Заполовського, А.Б.Непомнящего, А.Т.Туралієва, Ф.С.Олійника та інших (всього 13 осіб). Відомості про колишніх партизанів:

*Льотчики-винищувачі
41 гвардійського полку
«Чернівецького авіаційного полку»
На фото: командир ескадрілії О.Г. Павлов
та штурман полку М.Ф. Клепиков
(лежать, зліва на право), 1942 р.
Інші невідомі.*

А.Абашева, Х.М.Баладия,
М.Г.Гуревського І.Х.Сердюка
та інших (всього 19 осіб).

Документи про бойові дії частин Радянської Армії після звільнення Чернівецької області в 1944 р.: архівні довідки, спогади учасників звільнення Чернівецької області в 1944 році (генерала армії А.Л.Гетьмана, двічі Героя Радянського Союзу І.Н.Бойко та інших) (всього 21 особа). Відомості про І.П.Адушкіна, М.А.Бахрушіна, П.Ф.Нікітіна, Д.Е.Карнаухова та інших (всього 49 осіб).

Матеріали військово-наукової конференції, присвяченої 20-річчю звільнення міста Чернівці (1964).

Спогади учасників соціалістичного будівництва в Чернівецькій області: І.Г.Бергера, Д.М.Гешко, С.І.Дідика, Р.Я.Гавриленко, П.А.Зотова, М.В.Павлюка, О.Ф.Чайкуна та інших (всього 29 осіб).

9. Фотокопії листівок періоду Великої Вітчизняної війни, що зберігаються в Чернівецькому краєзнавчому музеї (20).

10. Ксерокопії газет: “Борець” (1929-1930), “Боротьба” (1926-1930), “Воля народу” (1919-1920), “Громада” (1921).

СПИСОК НАЗВ ТА НОМЕРІВ ОСОБОВИХ АРХІВНИХ ФОНДІВ і КОЛЕКЦІЙ

1. ОСОБОВІ ФОНДИ

№ п/п	№ фонду	Назва фонду	Кількість справ	Крайні дати документів
1	Ф. 988	Ністор Іон Янку (04.08.1876 – 11.11.1962), політичний діяч, румунський історик.	275	1901-1939
2	Ф.1024	Вікенгаузер Франц Адольф (1809 – 06.04.1891), буковинський історик.	126	1428-1891
3	Ф.1216	Циглауер фон Блюменталь Фердинанд (1829 – 1906), історик, професор Чернівецького університету.	3	1872-1823
4	P-505	Продан Траян (03.05.1902 – ?), співробітник редакції газети „Буковина” м. Чернівці, викладач Чернівецького університету.	5	1917-1944
5	P-683	Пилюгін Григорій Тимофійович (19.11.1899 – 02.01.1984), доктор хімічних наук, професор Чернівецького державного університету.	7	1947-1957
6	P-2322	Кутень Іван Омелянович (19.05.1919 – 25.01.1984), український радянський поет, пісняр.	40	1941-1983
7	P-2361	Амбросій Параска Юхимівна (22.10.1910 – 01.10.1997), народна поетеса.	195	1944-1956, 1963-1965
8	P-2516	Радзиховський Борис Леонідович (04.08.1909 – 17.02.1975), лікар-офтальмолог, заслужений діяч науки УРСР, професор Чернівецького медичного інституту.	13	1946-1967
9	P-2548	Кравець Володимир Павлович (08.08.1882 – 26.10.1964), доктор хімічних наук, професор Чернівецького державного університету.	256	1908-1964
10	P-2588	Ловля Дмитро Сергійович (19.10.1895 – 29.04.1955), кандидат медичних наук, ректор Чернівецького медичного інституту.	10	1918-1955
11	P-2589	Фатов Микола Миколайович (08.12.1887– 28.08.1961), доктор філологічних наук, професор Чернівецького державного університету.	13	1944-1961

№ п/п	№ фонду	Назва фонду	Кількість справ	Крайні дати документів
12	P-2590	Карбулицький Іларіон Іванович (17.09.1880 – 30.01.1961), педагог, громадський діяч Буковини.	28	1880-1954
13	P-2591	Шевчукевич Опанас Євгенович (17.03.1902 – 24.09.1972), буковинський скульптор, лікар.	36	1921-1968
14	P-2645	Герцюк Тарас Пахомович (22.10.1919 – 30.03.1989), заслужений майстер народної творчості УРСР.	76	1921-1978
15	P-2647	Козачук Іван Федорович (26.05.1913 – 11.06.1986), Герой Радянського Союзу.	25	1942-1978
16	P-2662	Білоус Пантелеймон Петрович (19.08.1913 р. – ?), учасник революційного підпілля на Буковині 1929-1940 рр.	20	1951-1979
17	P-2666	Кац Бернард Шулімович (02.09.1906 – 23.10.1994), громадський діяч, почесний громадянин міста Чернівці.	58	1936-1979
18	P-2688	Побережник Семен Якович (02.02.1906 – 22.04.1999), учасник громадянської війни в Іспанії (1936-1938), радянський розвідник в роки Другої Світової війни (1939-1944).	63	1936-1995
19	P-2733	Сокирко Володимир Костянтинович (02.05.1892 – 14.10.1983), народний артист УРСР.	13	1934-1966
20	P-2741	Григоращук Василь Петрович (13.03.1918 – 01.04.1980), Герой Соціалістичної Праці.	12	1944-1975
21	P-2789	Фішлер Леопольд Якович (04.11.1893 – 12.05.1961), кандидат юридичних наук, учасник революційного підпілля на Буковині.	21	1922-1962
22	P-2803	Грекул Денис Порфірович (20.04.1907 – 26.05.2001), учасник комуністичного підпілля на Буковині і партизанського руху на Україні в роки Великої Вітчизняної війни.	21	1930-1986
23	P-2807	Ленчинський Віктор Петрович (01.10.1926 – 22.03.2007), голова виконавчого комітету Чернівецької обласної Ради народних депутатів	23	1968-1985

№ п/п	№ фонду	Назва фонду	Кількість справ	Крайні дати документів
24	P-2823	Скурлатов Дометій Пилипович (20.08.1908 – 02.09.1987), учасник Великої Вітчизняної війни, колишній директор Державного архіву Чернівецької області.	23	1941-1986
25	P-2827	Бін Соломон Хаймович (01.12.1893 – 05.11.1979), учасник Великої Жовтневої соціалістичної революції та революційного руху на Буковині.		
		Бін Натан Соломонович (21.11.1924 – ?), учасник революційного руху на Буковині та Великої Вітчизняної війни.	12	1945-1989
26	P-2829	Сандуляк Леонтій Іванович (08.03.1937 –), народний депутат СРСР, професор, завідуючий кафедрою зоології та фізіології Чернівецького державного університету, посол України в Румунії.	101	1988-2007
27	P-2830	Приходцев Василь Іванович (14.02.1921 – ?), учасник Великої Вітчизняної війни, Герой Радянського Союзу.	6	1944-1990
28	P-2831	1. Янушевич Ганна Яківна (28.12.1907 – 25.12.1983), народна артистка УРСР, 2. артистка Чернівецького музично-драматичного театру ім. О.Кобилянської. Міхневич Петро Герасимович (22.10.1902 – 15.07.1993), народний артист УРСР, артист Чернівецького музично-драматичного театру ім. О. Кобилянської.	40	1907-1991
29	P-2836	Карп'юк Євген Тодорович (20.02.1911 – 05.09.1994), учасник революційного руху на Буковині, громадський діяч, ветеран праці, почесний громадянин міста Чернівці.	24	1925-1991
30	P-2840	Івасюк Михайло Григорович (25.11.1917 – 05.02.1995), український письменник, науковець, лауреат літературних премій: ім. Дмитра Загула, Сидора Воробкевича.	67	1917-1995
31	P-2843	Андрієвич Маргарита (справжнє прізвище та ім'я: Крамар Харитина Андріанівна) (09.10.1912 – 25.06.1992), акторка, письменниця, драматург, член Спілки письменників України.	136	1990-1994

№ п/п	№ фонду	Назва фонду	Кількість справ	Крайні дати документів
32	P-2866	Козаковський Георгій (Юрій) Станіславович (16.02.1902 – 03.09.1980), режисер, актор, народний артист УРСР.	90	1923-1980
33	P-2877	Кривий Шулім Абрамович (16.10.1912-18.02.1989), громадський діяч, учасник революційного підпілля на Буковині.	22	1933-1986
34	P-2878	Куліковський Василь Іванович (26.06.1926 – ?), бригадир слюсарів Глибоцького міжгосподарського комбінату з виробництва кормів, лауреат Державної премії СРСР у галузі науки і техніки.	9	1942-1999
35	P-2882	Мельничук Святослав Васильович (16.10.1926 р. –), учасник визвольного руху ОУН УПА.	6	1963-2000
36	P-2883	Ботушанська Домка Сидорівна (18.09.1912 – 04.11.1994), народна поетеса і художниця України.	7	1940-1991
37	P-2885	Сіді Таль (справжнє прізвище та ім'я: Біркенталь Сореле Львівна) (08.09.1912 – 17.08.1983), акторка, співачка, заслужена артистка УРСР.	19	1912-1983
38	P-2921	Тимошук Борис Онисимович (07.04.1919 – 26.02.2003), історик, дослідник, доктор історичних наук, видатний український археолог, ветеран Великої Вітчизняної війни.	180	1919-2006
39	P-2945	Верон Кресс (Демант Петер Зигмундович) (02.08.1918 – 11.12.2006), письменник, колишній в'язень ГУЛАГу, член Історико-просвітницького, благодійного та правозахисного товариства «Московський» Меморіал», альпініст, житель м. Чернівців.	153	1923-2010
40	2953	Марія Семенівна Тілло (народжена Абрамович) (02.07.1977 – 10.06.2006), поетеса, науковець, кандидат філологічних наук	46	1987-2009

2. КОЛЕКЦІЇ ДОКУМЕНТІВ

1	Ф.1023	Колекція документів, зібраних Чернівецьким окружним архівом (1418-1939).	159	1418-1939
2	Ф.1243	Колекція документів сім'ї Флондор (1776-1913).	10	1776-1913
3	Р-2545	Колекція спогадів учасників Великої Жовтневої соціалістичної революції, громадянської війни, революційного руху на Буковині (1918-1940) і Великої Вітчизняної війни (1956-1975).	71	1956-1975
4	Р-2585	Колекція документів про Хотинське повстання 1919 р., зібрана Чернівецьким обласним державним архівом (1917-1974).	75	1917-1974
5	Р-2809	Колекція документів військово-наукового товариства при Чернівецькому Будинку офіцерів Радянської Армії (1957-1986).	60	1957-1986
6	Р-2828	Колекція документів клубу інтернаціональної дружби "Глобус" Чернівецького професійно-технічного училища трикотажників, м. Чернівці Чернівецької області (1960-1981).	3	1960-1981
7	Р-2833	Колекція спогадів в'язнів фашистських гетто та таборів, зібрана асоціацією колишніх в'язнів товариства єврейської культури ім. Е. Штейнбарга і державним архівом Чернівецької області (1989-1993).	96	1989-1993
8	Р-2891	Колекція листів, літературних творів, фотографій українських письменників вихідців з Буковини (1914-2001).	11	1914-2001
9	П-3535	Колекція спогадів учасників революційних подій на Північній Буковині (1874-1940); боїв за звільнення Чернівецької області від німецько-фашистських загарбників; партизан Великої Вітчизняної війни (1941-1944) та учасників соціалістичного будівництва області (1969-1988).	822	1969-1988

СПИСОК УМОВНИХ СКОРОЧЕНЬ

АН	-	Академія наук
АРСР	-	Автономна Радянська Соціалістична Республіка
ВЛКСМ	-	Всесоюзна Ленінська Комуністична Спілка Молоді
ВКП(б)	-	Всесоюзна Комуністична партія (більшовиків)
ГЕС	-	гідроелектростанція
ДАЧО	-	Державний архів Чернівецької області
ЗОШ	-	загально освітня школа
ЗУНР	-	Західноукраїнська Народна республіка
КП(б)У	-	Комуністична партія (більшовиків) України
КПУ	-	Комуністична партія України
КПРС	-	Комуністична партія Радянського Союзу
ЛКСМУ	-	Ленінська Комуністична Спілка Молоді України
МВС	-	Міністерство внутрішніх справ
МРСР	-	Молдавська Радянська Соціалістична Республіка
МТС	-	машинно-тракторна станція
МОДР	-	Міжнародна організація допомоги робітникам
ОДПУ	-	Об'єднане державне політичне управління
ОУН	-	організація українських націоналістів
п/с	-	поштова скринька
РНК СРСР	-	Рада Народних Комісарів Союзу Радянських Соціалістичних Республік
РРФСР	-	Російська Радянська Федеративна Соціалістична Республіка
СРСР	-	Союз Радянських Соціалістичних Республік
УНР	-	Українська Народна Республіка
УПА	-	Українська повстанська армія
ФЗН	-	фабрично-заводське навчання
ФЗУ	-	фабрично-заводське училище
ЦК	-	Центральний комітет
ЦК КП(б)У	-	Центральний комітет Комуністичної партії (більшовиків) України

ІМЕННИЙ ПОКАЖЧИК

- Абашев А. 135
Абрамович М.С. 102
Абрамович Л. 105
Авереску 124
Адажій 124
Адушкін І.П. 135
Ананьев О. 114
Андріанова Н. 37
Андрієвич Маргарита
(Крамар Х.А.) (Косенко, Костюченко,
Корсунь, Котик, Олексенко,
Олексійко, Стороженко, Хорошуп)
7, 12-18
Андрійчук Г.В. 133
Андрійчук М.Т. 133
Андрійчук П. 17
Анджелеску К.К. 80
Аксьонов В.В. 73
Анненський І. 17
Александрович Є. 53
Антонеску Й. 79
Амбросій П.Ю. 7, 10-12, 24, 68, 133
Амбросій В.Ю. 12
Амбросій С.Г. 12
Амбросій Я.В. 12
Амельченко В. 63
Амирович 5
Арбузов Є. 56
Аркас М. 48
Артеменко Г.К. 14, 16
Аронц А.Л. 134
Ауліх В. 105
Ахматова Г. (Горенко) 17
- Бабаєв Г. 97
Бабанов М.І. 127
Бабюк Г.П. 126
Бажанський С.М. 133
Байков І.С. 133
Баймухаметов С. 64
Баладій Х.М. 135
Балан Т. 5, 80, 118
Бальзак О. 48, 49
Бальмонт К. 17
- Барабан Л.І. 16
Бартфельд В. 63
Бартфельд О. 63
Бартфельд М. 63
Бараф С.І. 133
Баруздин С. 16
Батеро М.Б. 134
Батов П.І. 88-90
Бахрушін М.А. 135
Баумштейн В.Е. 89
Бедріє-Ляхович М.К. 126
Бедусенко В. 69
Бендитто С.Н. 46
Берарю К. 5
Берггольц М. 97
Бергер І.Г. 135
Березка М. 128
Бертенсон М.В. 16
Бичкова З.Г. 17
Білоус П.П. 6, 18-20, 89, 133
Бін Г. (Джордж) 63
Бін С.Х. 6, 21, 22
Бін Н.С. 6, 21, 22
Біркенталь С.Л. 7, 95
Блох М. 57
Блях Л. 69
Богайчук І.А. 134
Боднарь П.Г. 57
Бойко І.Н. 135
Бойко Ф.І. 133
Бойчук Т. 69
Боднарєнко М.С. 12
Борін Б.А. 14, 16
Борисов Т. 15
Бородін А. 15
Борофін І.П. 57
Ботушанська Д.С. 7, 24-25
Боярко О.П. 134
Брагінський Є. 15
Братяну Г. 80
Брежнев Л.І. 32
Бретеску-Войнешть 80
Брехт Б. 114
Бродський Й. 102

Буковинський А. 69
Бурбак М. 37, 90, 116
Бурковський В. 49
Бурковський Г. 48
Бутенко В.Н. 16
Бухенталь 120

Вакалюк М. 11, 12, 68, 69
Вакуленко Л. 105
Валісв 56
Василяшко П. 133
Василенчук М. 128
Василішин А.В. 73
Василинко І.Д. 110
Василиненко П. 52
Василько В.С. 17
Василько Г. 80
Василько Н. 120
Вараневський 92
Варсанов'єв В.А. 57
Ваянлець В. 90
Вексельблатт П. 63
Вернадський В.І. 53
Верон Кресс 61-64
Вечная І. 63, 64
Винокур І.І. 105
Вишневецький В. 48
Відеманн Б. 63
Вікенгаузер Ф.А. 5, 25, 26
Вільде І.(Полотнюк Д.Д.) 131, 132
Вільшина О. 36
Вірта Н. 48
Волчков А. 63
Волчкова В. 63
Вовчок М. 39, 40
Вознюк В.П. 94
Возняк О. 24
Войнич Е. 49
Войповський П. 78
Волох А.Я. 133
Волощук В.В. 133
Воробкевич С. 7, 34-37, 78
Воробкевич М. 120
Ворончук Р. 96, 97
Ворошилов К.Є. 88

Гавриленко Р.Я. 135
Гаврилюк В.В. 133
Гаврилюк М.Д. 133

Гайдамак Д.А. 100
Гайдар А. 15
Гаккебуш В. 17
Галан Я. 48
Галанза П.Н. 110
Галицький С.Г. 30, 121, 133
Галіп Т. 36
Гальперін В. 64
Ганек М.Я. 133
Гауптман Г. 113
Гаусліг Г. 63
Гафенко І. 120
Гвардіонов Б.О. 42
Гедимін Б. 132
Герасимова 69
Герцюк І. 29
Герцюк К.М. 29
Герцюк Т.П. 7, 27, 28, 29
Гетьман А.Л. 135
Гешко Д.М. 133, 135
Гіки Г.А. 26
Гнатюк Д. 29, 37
Гнеп В. М. 133
Гнеп М. 132
Гогін В. 85
Гоголь М. 13, 47
Годяк А.Я. 134
Гольдблат М.І. 96
Голубев В. 85
Гольдоні К. 47
Гончаров П.О. 133
Горак Р. 131, 132
Горбенко О.С. 126
Горбенко В.С. 126, 133
Гормузаки 119
Гормузакі Г. 120
Гормузакі Ф. 120
Горобієвський П.К. 126
Горобієвський С.К. 126, 133
Горовей А. 80
Гороховська А.С. 57
Горький М. 115
Греку В. 80
Грекул Д.П. 6, 30, 32, 133
Гречко А.А. 88
Грибанова І.В. 63
Грибоедов О. 48, 49, 115
Григоращук В.П. 7, 33, 34
Гридей Д. 68

Грици С.І. 105
Грубий А. 85
Грош Я. 37
Грушецький І.С. 134
Гулак-Артемівський Г. 48
Гумилев Н.С. 17, 18
Гур'євський Г. 88
Гуральчук-Коханий К.В. 126
Гуревич З. 76
Гуревський М.Г. 135
Гюго В. 48

Давдюк В.Г. 27
Дашкевич Б.І. 56
Дашкевич Б.М. 57
Декер Ф. 26
Делігдіш А. 63, 65
Делігдіш К. 63, 65
Демант З. 61
Демант П.З. 61-65
Демченко В. 36
Дем'яненко М.Г. 85
Дечий І.С. 134
Дзьоба В. 37
Діброва І. (Гаврило Васильович
Гордий) 131, 132
Дідик С.І. 135
Димуриак Ф. 36
Диховичний В. 48
Джімеску К.К. 80
Дмитрієв А.Д. 110
Добрянський А. 37
Довгань С.В. 16

Домбковський П.Б. 110
Допець Г. 69
Драгоманов М. 40
Дралюк М.Д. 126
Древіцер Є.В. 63
Дряб Г.П. 126
Дубінін М.М. 56
Дудніченко А.А. 106, 133
Дудченко А.К. 126
Дудченко Я.А. 126
Дунгер І.С. 122, 124, 125
Думбадзе Н. 114

Ельгісер Є. 69
Ейснер А.В. 88, 89

Ейтишен Г.Р. 57
Еренбург І. 60
Євтушенко Є. 95
Єгоров П.І. 57
Єздаков В.І. 57
Єзерських А. 63
Єзерських М. 63
Ємельянова О.І. 45
Єнеску Дж. 80
Єрисова О.С. 49
Єрмакова І. 64
Єрьоміна А. 17
Єсенін С.О. 18
Єфремов В.Ф. 125
Єфремов П.М. 52

Желябужський К. 49
Жеребов Л. 57
Жорж Г.А. 92
Жуков Г.К. 72
Жуковська Б.П. 130

Загатний 76
Заполовський М.К. 134
Зауральська В.В. 17
Зелінська М. 37
Зелінський М.Д. 53, 56, 57, 58
Зеленюк І. 101
Зербило Д.Д. 95
Зіскін Я. 97
Зозулинський А. 64
Зотов П.А. 135
Золін І. 53
Зубар В. 37, 42

Йорга Н. 80
Йослендер Н. 69

Івасюк В. 7, 36, 37,
Івасюк І.Г. 37
Івасюк П. 124
Івасюк М. Г. 7, 34, 36, 37, 38
Івасюк Ю.Г. 37
Івасюк С. 37
Івченко В. 17
Ільїнський А.А. 57
Іпатьєв В.М. 57, 58
Іппен Г. 128

Каган С.С. 76
 Канюк З. 36
 Канюк С.І. 133
 Казанський В.А. 56
 Калімаха Г.І. 26
 Карбишев Д.М. 127
 Карбулицька Є. 40
 Карбулицький Іоган 40
 Карбулицький І. І. 8, 38-40
 Карбулицький В. 40
 Карнаухов Д.Е. 135
 Карпенко-Карий І. 13, 48, 49, 115
 Карпишин О.К. 133
 Карп'юк Є.Т. 8, 41-43, 133
 Катаєв В. 17
 Катала Е. (Ліппер) 64, 65
 Кац Б.Ш. 6, 43-46, 89, 133
 Кац С.Л. 46
 Качаненко Т.А. 43
 Квашенко А.В. 134
 Кедров М.С. 126
 Келарю Т. 80
 Кеннеді Д. 60
 Керзон-оф-Кедльстон 124
 Кишкан А.С. 134
 Килимник М.Г. 89
 Кісзел А. 57
 Кілару І. 36
 Кілліан Г. 64
 Кіріляну Г. 80
 Клебер 127, 128
 Кобилиця Л. 43, 115
 Кобилянська О.Ю. 7, 18, 23, 24, 39, 48,
 49, 100, 101, 112, 114, 115
 Коваль В.С. 37
 Коваль Д. 89
 Ковальчук Д. 32, 90
 Ковбасин В.П. 127
 Когут Л. 133
 Козак А.І. 67
 Козак Є. 69
 Козаковська Є.М. 49
 Козаковський Г.С. 7, 46-49,
 Козачук І.Ф. 6, 12, 29, 49-52
 Козицький А. 67
 Козлов Л. 15
 Кознер Д.І. 57
 Кожем'якін Ф.Ф. 126
 Колесник Г. 17
 Колодуб Л. 67
 Колбе Г. 113
 Кольвіц К. 112, 113
 Кон М. 97
 Кондрацький В.Ф. 92
 Коник 77
 Коржик А.П. 17
 Корнієнко О.З. 16
 Корнійчук О. 48, 49
 Корецький Ф. 53
 Коробчинський Е. 15
 Корожупов А.П. 24
 Корпишин О.К. 126
 Корчак А.І. 16
 Корчак С.К. 16
 Косарик Д.М. 36
 Косяченко В. 36
 Костенко 101
 Костенко В.С. 68-70
 Кос-Анатольський А. 67, 69
 Кравець В.П. 6, 53-57
 Кравець М.Д. 57
 Кравець Т.Т. 57
 Крамар А. 16
 Крамар М.М. 16
 Крамар М.П. 16
 Краммар М.А. 12
 Краммар Х.А. 7, 12
 Красинчук М. 69
 Креп Ф. 86
 Кресс фон 61
 Кривий Ш.А. 6, 58-60, 133
 Крикливець В. 43
 Криничний О.П. 126
 Кропивницький М. 14, 47, 49
 Крушельницька Л. 105
 Ксенопол А.Д. 104
 Куженцов А.К. 57
 Куліковський В.І. 8, 65, 66
 Куліниченко М. 49
 Курило В.М. 46
 Курлат Г. 17
 Кутень І.О. 7, 12, 66-69
 Кухаренко Я. 47
 Кушнір Б. 90
 Кушнірюк А. 37
 Кушніренко А. 67, 69
 Кушніренко В. 69

Лавренъов Б. 47, 49
Ласки В. 97
Ласкін В. 48
Лебедєв П.М. 53
Лев М. 57
Ленчинський В.П. 8, 70-74
Лейбович 56
Лейбензон 57
Лесін В.М. 17
Леонов Л. 47
Лепша І. 37
Леутський К.М. 56
Лисак Є.В. 122, 124
Лискун Г.Ф. 125
Лискун І.Ф. 122, 124, 125
Лискун М.Ф. 125
Лисенко 101
Литвинов І. 110
Лівеску Г. 89
Ліпецький Е.О. 23
Ловітчук В.М. 69
Логвина Ю. 105
Ловля Д.С. 7, 74-76
Лопушанська О.І. 20
Лопушанський П.І. 57
Лубенец Г. 17
Лубенський П. 48
Луганська Л.Є. 49
Лудченко О. 102
Лукашин В. 90
Лук'янов П.М. 56, 57
Лупу В. 26
Любарський Г.Н. 16
Ляхов В.О. 73

Масєвський І. 122
Майданюк П.Г. 133
Майореску Т. 26
Мазур М.С. 32
Макаров В.Ф. 133
Макарова Т.І. 105
Маковей О. 39
Маковій Г. 116
Макогон Д.Я. 131
Малєєв Ю. 105
Мальська С.Л. 126
Мамаєвський О.Д. 126
Мамина Д.С. 69
Мандичевський Е. 80

Мандокоро Т. 64
Мандрик А. 42
Мардар'єв-Волошенко І.І. 126
Мардар'єв Й.І. 122
Маркес Габріель Гарсія 14, 15
Маркман А.Л. 56, 57
Марфієвич М.І. 37, 131, 132
Масан О.І. 105
Масікевич О. 36
Масляний О. 37
Масс Ю. 49
Масол В.А. 73
Мацієвич С. 68
Мдівані Г. 48
Мезенцева Г. 105
Мельник В.В. 69
Мельничук Б. 37
Мельничук С.В. 6, 76-78
Мельничук Ю. 11
Медєнников А.Ф. 52
Меттес І. 64
Михайленко-Божок Г.П. 126
Михайлів А. 97
Михайлівський В. 53
Михайлівський В. 90, 95
Михайлов І.М. 89
Михайлюк В. 69
Михайлюк М. 11, 12
Михалков С.М. 48
Мишанич О.В. 37
Мізюн Г. 23, 37, 115
Міський І. 69
Мінкін В. 52
Мікулі Х. 5, 118
Мінтенко М.Д. 25, 116
Міхай 17
Міхневич П.Г. 7, 16, 17, 114-117
Мовіла І. 26
Могила А.П. 17
Мозер А.Є. 57
Моїсєєв О. 89
Мотняк Л. 69
Моргарт 57
Моргун 119
Морозов С.А. 133
Молотковський Ю.Т. 56
Мохів Н.А. 106
Мустаца 119
Мухарський О.О. 126

Мюке Манфред 64
 Нагуляк М.П. 133
 Намийкін С. 57
 Нарубіна С. 11
 Наум Н. 17
 Недобудов К.І. 127
 Непомнящий А.Б. 134
 Ніколаєва Г. 48
 Нікітін І.С. 107
 Нікітін Н. 18
 Нікітін П.Ф. 135
 Ністор І.Я. 5, 79, 80
 Новицькій Л. 104
 Олексієнко А.Х. 16
 Олена 17
 Олівіє М. 80
 Олійник Ф.С. 134
 Олійников М. 69
 Ониськів М. 37
 Окрушко П. 69
 Опарін А.І. 56
 Оселедчик А. 16
 Оселедчик Б. 16
 Островська Р. 43
 Островський О. 48, 49
 Отецет Е.С. 12
 Павленко П. 49
 Павловська-Доспіль Е.І. 17
 Павловська-Цимбанюк С.І. 17
 Павлюк М.В. 135
 Павличко Д. 69, 70
 Панчук О.Е. 57
 Пассакар Т. 120
 Пастернак Б.Л. 18
 Пархоменко О. 69
 Паук М. 106
 Пенюк З.Ф. 131
 Первенцев А. 48
 Перебийнос 77
 Перський Л. 64
 Пеліх В. 90
 Первомайський Л. 37
 Петраківський В.І. 116
 Петрицький В.М. 67, 69
 Петрицький Г.М. 68, 69
 Петрино 119
 Петріно О.Б. 120
 Петров Н.П. 133
 Петрюк П.Д. 133
 Печерський Р. 88
 Пилюгін Г.Т. 6, 53, 81, 82
 Пирван В. 80
 Піддубний Г. 46
 Платон Г. 17
 Побережник С.Я. 6, 86-90, 98
 Погребенник Ф. 37, 132
 Пол (Польовий) 77
 Половников В.С. 127
 Полотнюк Д.Д. 131
 Поляков В. 97
 Порохін 57
 Пономарьова В. 17
 Покровський С.А. 110
 Попов А.Г. 133
 Попович К. 37
 Поляруша М.О. 133
 Порай-Кошиць 56
 Приходнюк О. 105
 Пришва Ю.В. 73
 Приходцева С.П. 84, 85
 Приходцев В.І. 6, 83-85
 Продан Т. 5, 85, 86
 Прокопенко З. 115
 Прокопович А. 80
 Прокоповіч Е. 40
 Прокоповіч Є. 5, 118
 Прокоповіч С. 40
 Проскурін М.В. 106
 Протопопов В.П. 76
 Прянішніков Д. 57
 Птушенко В.І. 88
 Пулинець О. 15, 37
 Пурич С.І. 133
 Пушкарь С. 79, 80
 Пушкін О.С. 107
 Радзинський С. 48, 49
 Радзиховський Б.Л. 6, 90-92
 Радченко А.М. 16
 Раковіца М. 26
 Раковський Х. 124
 Раппорт С.П. 105
 Раренко В.В. 126
 Рафальський Б.М. 133
 Рейдер В. 64

Рейдер Ж. 64
Рейдер М. 64
Рибак С.Я. 133
Рибаков Б.А. 106
Римський-Корсаков М.А. 107
Ріскінд В. 97
Рогова В.Т. 113
Романов А.Н. 57
Рокшук В. 69
Руді В.П. 57
Рудницька О.Ф. 16
Ружецький М.П. 127
Рунге 64
Рунов М. 64, 65
Русанов І.В. 127
Русанова І.П. 105, 106
Руснак В.Т. 133
Руснак О. 40
Руснак Х.С. 125
Рязанов Е.О. 15

Сабодаш С. 67, 69
Савельєва 56
Савин Н. 15
Савіч І. 37
Савчук К.С. 126
Садиков А.С. 56
Саїдов Д.К. 56
Сакцієр М. 96
Салега (Годованська) О.Д. 131
Салинський А. 15
Самсонов-Бабій Т.П. 126
Сандуляк Л.І. 8, 92-95
Сандуляк Т. 95
Севернюк Т. 36, 103
Сєдов Р. 64
Сейр В. 65
Селезінка В. 37
Семенко А.Х. 16
Семенко В. 42
Семенюк А. 69
Семьонов 57
Сердюк І.Х. 135
Серебров В. 96
Симонов К. 48
Сингаївський М. 37
Синельников М.М. 46
Сирищева Т. 64
Сіверянин І. 18

Сіді Таль (Біркенталь С.Л.) 7, 95-97
Сіпченко Г. 69
Скляр В.В. 72, 74
Скориков Г.П. 73
Скурлатов Д.Ф. 6, 45, 89, 98, 99
Слобідський М. 48
Снігур С. 69, 70, 90
Собко В. 48, 49
Сова А. 117
Сокирко В.К. 7, 17, 49, 89, 100, 101
Сокирко Л. 101
Соловійов М.М. 76
Соколов І.І. 133
Солодкий І.В. 69
Соляник Г. 69
Стаматті М. 86
Старицький М. 47, 48
Стасюк І.Д. 30, 60, 133
Стах Т. 116
Стирча Е. 120
Стельмах М. П. 131
Стипанюк Б. 11
Степанов Е.С. 16
Степанюк Б. 69
Стецюра І. 36
Суслов І.М. 127
Суслов М.А. 29
Сфорца 124

Табак Ф.З. 121
Тарасова А. 37
Теллінг Г. 64
Терех Ф.В. 134
Терицану В. 36
Тілло М.С. 102, 103
Тімірязєв К.А. 53
Терлецький К.І. 45, 133
Тимов С. 46
Тимошук Б.О. 7, 103-105
Тимошук (Шеремет) М.В. 105
Тимченко Н.І. 134
Тимчук Е. 80
Тимофєєва О.А. 24, 30
Тирновський І. 42
Тичина П.Г. 36
Ткаченко Е. 16
Токаєв А. 48
Трігер В.А. 56
Токан Л.Я. 122

Токарев А. 47
Топчаренко 11
Тофан Г. 80
Треньов К. 48
Трофимук С. 37
Тур (брати) 47-48
Туралієв А.Т. 134

Угаришев 56
Ужик Е.І. 16
Українка Л. 7, 23, 24
Унгурияну Д. 86
Умов М.О. 53
Уртаєв Г. 64
Успенський А.С. 15, 16, 56
Утевський А. 47

Фатов М.М. 6, 106, 107
Фальбарт Г.В. 76
Федорченко Г.І. 42
Федькович Ю. 7, 23
Фейман Геральд 82
Філіпенко Є. 67
Фільц Б. 67
Фінкель Е.М. 89, 133
Фінкі І. 97
Фіфер І. 97
Фішлер А.Я. 45
Фішлер Л.Я. 7, 108-110
Фішлер Я.І. 110
Фольварочний В. 37, 66
Фостій І.П. 45
Флондор 119, 120
Флондор Г. 119, 120
Флондор Н. 119, 120
Флондор Ніку 119
Флондор К. 120
Флондор П. 120
Флондор О. 119
Флондор Т. 119
Флондор Я. 119
Франко І. 14, 39, 40, 48, 100, 133
Франко Т.І. 37
Фокін 57

Хадирєв Г. 12
Халейманський Н. 89
Хесус Саїс 128
Хлібкевич Н.І. 16

Хмиз С.І. 133
Хоменко В. 69
Хофберг К. 64
Хофберг Л. 64, 65
Храновський М.А. 134
Хрустальов П.О. 133
Хрущов М.С. 56

Цагареллі А. 114
Цайер В. 64
Цах Х. 64
Цебенко Г. 123
Циглауер фон Блюменталь Фердинанд
5, 110, 111
Ципко К.Г. 45
Цопа М.І. 44, 46, 133
Цукерванік 56

Чабан П.Т. 133
Чабану Ш. 80
Чаговец В. 48
Чайкун О.Ф. 126, 135
Чапаєв В.І. 126, 133, 134
Чахкієв С. 17
Чебан В.Г. 124
Чебан С. 89
Черемшина М. 7, 23, 106
Череп Т. 17
Чернов З.Н. 133
Черней О. 60
Чернець М. 37
Чічерін Г. 124
Чубасова Л. 16, 17

Шалов О.І. 127
Шаповалова О.М. 133
Шарр К. 64
Шахно А. 57
Шварценберг М.Г. 89
Швейгер П. 61
Шевченко 56
Шевченко Т.Г. 7, 14, 23, 24, 111
Шевчук Г. 67, 69
Шевчукевич О.Є. 7, 17, 24, 111-113, 116
Шимчишин М. 12, 68, 69
Шейнін Л. 47, 48
Шейченко А. 70
Шекспір В. 47, 100
Шматченко В. 95

Шолін М.О. 133
Шпоржак Я. 11
Штейнбарг Е. 128, 129
Штерн В.М. 89, 128
Штерн Клейбер 89, 127
Штерн Манфред 127, 128
Штерн Лео 46, 128
Штернбарг Ф.М. 110
Штефан чел Маре 26
Штефанеллі Т.В. 80
Штифанович З. 86
Штихов Г.В. 105
Шульжик В. 15
Шукаєв О.О. 88
Шуберте Ф. 120
Шустакова В. 123

Щерба І. 69

Юра Г.П. 47, 101
Юрграу Б. 128
Юрійчук 128
Юшко Г.М. 95

Яківчук А. 37
Якименко М. 69
Яновський 100
Янош Й. 120
Янушевич Г.Я. 7, 100, 101, 114-117
Яричевський С. 35, 37, 38
Яричевська С.С. 35, 37, 38
Ясинецька М. 132
Яценко Е.Р. 57

ГЕОГРАФІЧНИЙ ПОКАЖЧИК

- Аахен, м. 61
Абориген, пік 63
Австрія 22, 25, 60, 61, 110
Адинката, с. 23
Адріатичне, море 65
Англія 54, 124
Амурська, обл. 98
Аргентина 29
Арізона, штат 65
Асіно, с. 62
- Багринівка, с. 26
Бад Апользен, м. 105
Балтійське, море 98
Балигорд, м. 108
Баку, м. 54, 57
Барвінкове, м. 70
Бербешти, монастир 27
Бежецький повіт 74
Бельгія 86
Бердичів, м. 115
Берлін, м. 79, 83, 85, 86, 111
Берн, м. 105
Бессарабія 20, 58, 79, 86, 121, 124
Бессарабська, губернія 18, 126
Білогородка, с. 100
Білорусія 52, 128
Білоруська РСР 50
Благовещенськ, м. 98
Бобешти, монастир 27
Богородицьк, м. 53
Болгарія 22, 87, 89
Борислав, м. 131
Бороська, с. 98
Бояни, с. 26, 73
Брно, м. 61
Брянська обл. 50
Брунек, м. 110
Бузланово, с. 65
Бузовиця, с. 18
Буковина 5-8, 10, 18, 20-27, 30-32,
35-38, 40, 41, 44-46, 49, 58-62, 65,
77-80, 101, 108, 109, 111, 112, 114,
118-122, 124, 126, 127, 129, 131, 133
- Бурдей, с. 76
Бухара, м. 64
Бухарест, м. 45, 61, 79, 80, 95, 96
- Валява, с. 26
Варшава, м. 12, 79, 80
Василів, с. 104
Ватра-Дорней, м. 61, 85
Вашківський, р-н. 40
Верхні Станівці, с. 40
Виженка, с. 111
Вижниця, м. 61, 85, 111
Вижницький, р-н. 111, 131
Витилівка, с. 27, 41
Відень, м. 5, 25, 112, 131
Віковул-де-Сус, с. 79, 85
Вінницька, обл. 128, 130
Волока, с. 38, 128
Воронець, монастир 27
Воркута, м. 77
Вурмбах, м. 25
- Гайворонський, повіт 81
Гайворонський, р-н. 114
Галичина 27
Германштадт, м. 110
Глибоцький, р-н. 66
Глогау, м. 83
Горбівці, с. 65
Горішні Ширівці, с. 38
Горький, м. 91
Генічеський, р-н. 90
Глибока, м. 26
Гурзуф, с. 61, 64
- Далекий Схід 62
Дергачівський, р-н. 81
Джек Лондон, озеро 64
Детройт, м. 86
Дністер, ріка 122
Дніпро, ріка 50
Добринівці, с. 131
Донбас 22
Донецька, обл. 71

Дорохой, м. 85
Дорочоши, с. 81
Дрезден, м. 80
Дубівці, с. 76
Дубичка, с. 31

Езель, острів 98
Естонська РСР 98

Єрмінбахський, р-н. 22

Житомирська, обл. 92, 102, 103, 115
Житомирський, р-н. 103
Журавльово, с. 98

Завалля, с. 35
Задубрівка, с. 10, 11
Замостя, с. 120
Заполяр'я 50
Запоріжжя, м. 90
Запорізька, обл. 23
Заставнівський, р-н. 49, 104, 131
Західна Білорусія 62
Західна Україна 62
Збриж, с. 66

Івано-Франківська, обл. 27, 128
Ізяславський, р-н. 100
Ілїшешти, монастир 26, 27
Іловайськ, м. 70
Інсбрук, м. 61, 65, 110
Іркутська область 87
Іспанія 6, 86-89, 127, 128
Італія 124
Іспас, с. 131
Іцкани, монастир 27

Калуш, м. 73
Кам'янець-Подільськ, м. 30, 32, 102, 104, 122
Кам'янець-Подільський, р-н 66
Канада 28, 69, 86, 93
Карагандинська, обл. 87
Касимовський, повіт 106
Касимовський, р-н. 106
Катманду, м. 65
Карпати, гори 77, 83, 108
Кейптаун, м. 65
Кельменецька, волость 18

Кельменецький, р-н. 92
Київ, м. 20, 46, 52, 68, 71, 74, 102, 114, 131
Київська, обл. 12
Кишинів, м. 96, 123
Кіровоградська, обл. 114
Кіцмань, м. 21, 22, 34
Кіцманський, р-н. 21, 22, 30, 31, 33, 38, 41, 73, 76, 116, 131
Клішківці, с. 86, 87, 90
Козиряни, с. 92
Кожино, с. 65
Колима 62, 63
Комі АРСР 78
Коростишів, м. 102
Косів, м. 27
Косівський, р-н. 27
Красноярськ, м. 108
Крим, півострів 20, 23, 64
Курська, губернія 81
Курська, дуга 50, 59
Курська обл. 50
Кутський, р-н. 27

Латвія 95
Ленінград, м. 58, 83, 98, 99
Ленківці, с. 27
Львів, м. 5, 25, 27, 35, 105, 117, 118, 131
Львівська область 77
Луки, с. 103
Люблін, м. 105

Маврикій, острів 65
Магадан, м. 62, 64, 83, 84
Мадагаскар, острів 65
Мамаївці, с. 5
Маненгейм, м. 112
Марленфельд, с. 22
Мелітополь, м. 23
Миколаївська, обл. 128
Михальча, с. 120
Могилів-Подільський, м. 122
Молдова 5, 25, 26, 106, 119, 128, 130*6, 23, 93, 99
Молдавська РСР 20, 94, 97, 123, 130
Монреаль, м. 28
Монтана, штат 65
Москва, м. 15, 51, 57-59, 63, 70, 76, 91, 98, 99, 101, 104-106, 116, 128

Мошни, с. 12
Мухи, острів 98
Мюнхен, м. 85, 86

Наримський край 62
Находка, м. 62
Нижня Австрія 25
Нижні Синівці, комуна 65
НДР 65
Німеччина 54, 56, 61, 63, 70, 75, 77,
105, 111
Новодністровськ, м. 73
Ново-Миколаївськ, м. 108
Новоолексіївка, м. 90
Новоселицький, р-н. 19, 72
Норильськ, м. 50

Об'єднана Арабська Республіка 29
Овруцький, р-н. 92
Одеса, м. 20, 35, 89
Одеська, обл. 103, 128
Омськ, м. 87
Орипінський, р-н 31
Олександро-Заводський, р-н. 98
Охотське, море 62

Первомайськ, м. 33
Петровське, с. 110
Пребиговці, с. 125
Північна Буковина 5, 23, 33, 39, 41, 43,
44, 59, 61, 77, 104, 121, 133, 134
Північний Кавказ 108
Поділля 124
Польща 29, 70, 83, 105, 125
Прага, м. 112
Прибалтика 62
Прилипче, с. 49
Прут, річка 130
Путна, монастир 27
Путивльський, р-н. 83

Радівецький повіт 65, 79
Ревна, с. 38
Рига, м. 96
Рідківці, с. 126
Ромешки, с. 74
РРФСР 124
Росія 18, 53, 64, 84, 106, 123
Ростовська, обл. 98

Румунія 5, 17, 22, 39, 61, 65, 72, 73, 80,
86, 93, 118, 120-124
Румунська Народна республіка 80
Рязань, м. 73
Рязанська, губернія 106
Рязанська, обл. 106

Садгора, м. 11, 25
Садгирський, р-н 10, 41
Самарканд, м. 54, 57
Саратовська, обл. 81
Святий Іліє, монастир 27
Семчуково, с. 106
Середня Азія 108
Серет, м. 25, 65
Серетська волость 65
Сігет, м. 80
Сибір 62
Словечис, с. 92
Слов'янськ, м. 84
СРСР 39, 56, 61, 63, 87
Солка, монастир 27
Сороки, м. 130
Ставчани, с. 27
Станівці, с. 125
Сталінград, м. 50, 83
Сталінградська, обл. 22
Сталінська, обл. 70
Старі Бросківці, с. 85
Старі Кути, с. 27
Старі Мамаївці, с. 33, 38
Старосілля, с. 33
Стокгольм, м. 80
Сторожинець, м. 23, 119
Сторожинецький, р-н. 72
Сторожинецький повіт 23, 39, 85
Стрілецький Кут, с. 38
Струньково, с. 114
Сумська обл. 50, 83
Сучава, м. 25
Сучавиця, монастир 27
США 42, 54, 60, 63, 65

Ташкент, м. 44, 96
Тверська губернія 74
Тель-Авів, м. 65
Тереблеча, с. 26, 65
Тернопільська, обл. 128
Тіроль 110

Томськ, м. 108
Томська, обл. 62
Топорівці, монастир 27
Торонто, м. 68
Трансільванія 121
Тульська, губернія 53

Угорщина 22
Узбекистан 64, 69
Узбецька РСР 44
Україна 6, 23, 32, 35, 46, 64, 68, 70, 73,
77, 83, 122, 123, 128
УРСР 23, 27, 33, 41, 43, 51, 71, 77, 79,
88, 127, 130

Фінляндія 61
Флоссенбург, м. 105
Фрайбург, м. 112
Франція 54, 65, 86
ФРН 65

Хабаровськ, м. 98
Харків, м. 35, 46, 74, 76, 81, 89
Харківська, обл. 70, 75, 76
Харцизьк, м. 71
Херсонська обл. 90
Хингано-Архаринський, р-н. 98
Хмельницька, обл. 31, 66, 100, 128, 130
Холмщина 77
Хотин, м. 18, 58, 59, 122, 125
Хотинська, фортеця 104, 126
Хотинський, повіт 18, 86, 122-126
Хотинський, р-н. 72, 87, 88, 90
Хотинщина 19, 20, 123, 124

Цецино, фортеця 25

Черкаський, р-н. 12
Чернівці, м. 5, 8, 12, 13, 17, 20, 25-28,
32, 36-45, 47, 49, 50, 55, 59, 61, 67,
71, 75, 77, 79, 80, 82, 84, 85, 87, 91,
94-96, 99, 100, 102, 104, 107, 108,
111, 112, 114, 115, 119-121, 127, 130,
131, 135
Чернівецька, обл. 5, 6, 18, 21, 24, 31, 33,
34, 38, 41, 71, 73, 75, 76, 84, 87, 88,
90, 93, 94, 98, 110, 111, 120, 127, 128,
130, 133-135

Черського, хребет 63
Чехословаччина 22, 61, 70, 83
Читинська, обл. 98
Чкалов, м. 74, 76
Чкаловська, обл. 75, 76

Швейцарія 65, 105
Швеція 61
Шипинці, с. 30, 31, 131
Шишківці, с. 21, 26
Шулешеве, с. 83

Щербинці, с. 27

Югославія 22
Южинець, с. 21

Ягідне, с. 64
Ясси, м. 5, 26, 95, 118

ДЛЯ ПОТАТОК

Особові фонди і колекції Державного архіву Чернівецької області

Довідник

Голова головної редакційної колегії:

Тетяна Баранова

Відповідальний редактор:

Світлана Виклюк

Автори-упорядники:

Галина Ринжук,

Андрій Авдєєв

Рецензент:

Семен Абрамович

Комп'ютерна верстка та дизайн:

Вадим Нагаєв, Тарас Марчук

Підписано до друку 24.10.2017 р. Формат 60x84/8.

Папір офсетний. Друк ризографічний. Гарнітура Times New Roman.
Обл.друк.арк. 11,59. Обл.вид.-арк. 14,06. Наклад 100 прим. Зам. № 89.

Друк: ФОП Місікевич С.А. 59000, м. Чернівці, вул. Котляревського, 15.
Тел./факс: (0372) 51-05-51, 050 684 58 26. E-mail: daisy06@ukr.net

ДИПЛОМ ДОКТОРА НАУК

ИТ № 001232

Москва

Решением
Высшей аттестационной комиссии
при Совете Министров СССР
от 13 апреля 1984 г. (протокол № 14/29)

Мишущу Борису Анисимову
ПРИСУЖДЕНА УЧЕНАЯ СТЕПЕНЬ
ДОКТОРА
ФИЗИЧЕСКИХ НАУК

№ 2491
RECATOL ROMANIE

Uniunea Avocatilor din Romania Consiliul General Diplomă de Avocat

Av. Dom. J. Dobrescu
pe baza deciziei nr. 17/1988 date de Consiliul
Tollicei
in anul 1988 comuna Tollicei
avocaturii din Tollicei
prezentata diplomei in vederea curarii in public
conform legii
Data de Decretare: 25 Iunie 1988
Presedintele: *Leucadiu*
Secretar general: *Leucadiu*

Presedintele Uniunii Avocatilor din Romania
d-nea Leopold Fischer
Wärdin D-nea Leopold Fischer
este insoara in cazul
curarii profesionale de avocat.
Decanul Baroului de Stat
Leucadiu avocaturii
Leopold Fischer

9 и 10

ФЕВРАЛЯ 1961 г.

М. САКЦИЕР

И Н А М ДИКЕР ШО

(В ДОБРЫЙ ЧАС)

Новая театрализованная программа в 2-х отделениях
на еврейском языке

УЧАСТВУЮТ:

АРТИСТЫ ЧЕРНОВИЦКОЙ ГОСУДАРСТВЕННОЙ ФИЛАРМОНИИ

СИДИ ТАЛЬ

ЪМАН Р. МОСТОСЛАВСКАЯ Р. ОКРУШКО

ИНСТРУМЕНТАЛЬНЫЙ КВАРТЕТ

В СОСТАВЕ:

ДИДЕР, Д. НАЦ, А. НАЛЬШТЕЙН, Ф. ВОЛОЩУН

ормление Н. Миського и Л. Школьников

режиссер — Н. Колтынюк

КОМИТЕТ СОВЕТА МИНИСТРОВ СССР
СРЕДОВОЙ ТЕХНИКИ В НАРОДНОЕ ХОЗЯЙСТВО
ПАТЕНТНЫЙ ОТДЕЛ

РОССКОЕ СВИДЕТЕЛЬСТВО

№ 82188

Своеобразное авторское свидетельство выдано
КРАВЕЦУ Владимиру Павловичу

за изобретение "СПОСОБ ПОЛУЧЕНИЯ ФОСФОРНЫХ ЭФИРОВ
ПЕНТАЭРИТРИТА"

в соответствии с приложенным описанием по заявке № 404446
приоритетом от 17 сентября 1949 года

Действие авторского свидетельства распро-
страняется на всю территорию Союза ССР.
Внесено в Государственный реестр изобретений
Союза ССР 17 марта 1950 г.

Начальник
Патентного отдела *С. Край*

Начальник Государственного
реестра изобретений СССР

31 мая 1950 г.